

தெளிவத்தை ஜோசப் - குன்றுகளின் ஒளி விளக்கு

தெளிவத்தை யோசப் அவர்களின் மறைவு தமிழ் இலக்கிய உலகைப் பாதித்தது போலவே தனிப்பட்ட முறையில் என்னையும் பாதித்திருந்தது. இலக்கியவாதி என்ற விரிந்தநிலைத் தொடர்புக் கப்பால் நாமிருவரும் நட்பு என்ற உறவால் ஆழமாகவே பிணைக்கப்பட்டிருந்தோம்.

எனக்கும் அவருக்குமான அறிமுகம் சுவாரசியமானது. அவர் கன

- டிலிப்குமார்

டாவுக்கு வந்திருந்தபோது, 'காலம்' செல்வம் அவர்களுடன் நெருக்கமான உறவைக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஆங்காங்கே பயணிக்கும்போது நானும் ஒரு தேரோட்டியாக, வழித்துணைப் பேச்சாக இணைந்துகொள்வேன். அவ்வேளை தாய்வீடு இதழ் என்கைவசம் இருக்கவில்லை.

சுரேஷ் சுவாமிநாதன்

அவருடனான அவ்வாறான சந்திப்புகளும் இதமான உரையாடல்களும் அவர் மீதான மதிப்பை உயர்த்தியதுடன், மலையக மக்கள் பற்றிய என் பார்வையையும் விரிவாக்கியது.

பின்னாட்களில் நான் தாய்விடு இதழைப் பொறுப்பேற்றவுடன்,

அவருடைய படைப்புகளோடும் ஆழமாக உறவாடத் தொடங்கினேன். நானோர் தீவிர இலக்கியவாதியோ விமர்சகரோ அல்ல நென்றாலும், அவருடைய படைப்புகளின் ஆழமும் துயரமும் என்னைச் சுட்டன. தாய்விடு இதழ் மலையகப் படைப்புகளுக்கும் படைப்பாளிகளுக்கும்மான களத்தை விரிவுபடுத்தத் தொடங்கிய இடம் இதுதான்.

தமிழ் இலக்கிய உலகம் இவரைக் காலாகாலத்துக்கும் காவிச் செல்லும். அவரோடு சிலகாலம் தாய்விடும் பயணித்தது என்பதே எமக்கும் இருக்கும் பெருமைகொள் உணர்வு.

பல ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு மாதமும், 200க்கு மேற்பட்ட தாய்விடு இதழ்களைப் பெற்று, அவர் போகுமிடமெல்லாம் அதைச் சும்னது கொண்டு சென்று கொடுத்து வந்தார்.

தாய்விடு இதழுக்கும் மலையகப் படைப்பாளிகள், மக்களின் தொடர்புகளுக்கும் பாலமாகத் திகழ்ந்தவர் தெளிவத்தை ஜோசப்.

பெயர் குறிப்பிடாவிடினும், தாய்விட்டின், ஈழத்து இயங்குதளம் அவர்தான்.

அவர் தன்னுடைய எழுத்தாளுமையை வேறு கோணங்களின் வழியாக வெளிப்படுத்தியிருக்கலாம். வணிக நோக்கோடு இயங்கியிருக்கலாம். ஆனால் அவர் எழுத்தின் தொடக்கம் முதல் நிறைவு வரை, 'என் மக்களின் வாழ்வை, வாழ்வின் துயரத்தை எழுதுதல்' என்ற கோட்பாட்டையே பின்பற்றினார். இந்தக் கோட்பாடு மீது அவர் கொண்டிருந்த ஆழமான உறுதிநிலையே இலக்கியப் பேராளுமை என்ற தளத்துக்கு அவரை உயர்த்தியது.

அவர், தான் சார்ந்த இனத்தின் துயரமொழியாக வெளிப்பட்டார். தன் எழுத்துகளின் வழியே, அம்மக்களின் துயரைப் போக்க வழி-செய்யுங்கள் என்ற கோரிக்கை எதையும் முன்வைக்கவில்லை. அவர்களுக்காக யாரிடமும் கையேந்தவில்லை. ஆனால், அந்த இனத்தின் துயரத்தை உலகறியச் செய்தார். அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் இடர்களையும் இந்த இடர்களின் பின்னால் மறைந்துகிடக்கும் அதிகாரத் திமிர்களின் ஆதிமூலங்களையும் வெளிப்படுத்தினார். இவை வாசகர், விமர்சகர்களின் சிந்தனைகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தின. பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி போன்றோர் இவரை முன்னிலைப்படுத்தும் அளவுக்கு இவர் தன்னினத்தின் விம்பமாகத்

திகழ்ந்தார்.

மலையகக் குன்றுகளின் பள்ளத்தாக்குகளிலும் சரிவுகளிலும் அமைக்கப்பட்ட, குதிரை லாயம் போன்ற 'லயன்'களுக்குள் தலை முறைகளாக வாழ்ந்து வருகின்ற மக்களின் இருளைப் போக்கப் புறப்பட்ட குன்றுகளின் ஒளியாக விளங்கினார்.

பதாதையேந்திப் போராடுவதைவிட, ஆயிரம் மடங்கு வலிமை மிக்கவாகத் திகழ்ந்தன இவருடைய படைப்புகள்.

படைப்புகளின் போது, அதீக கற்பனைகளுக்கோ, அளவை மீறிய இயற்கை வர்ணிப்புகளுக்கோ அவர் இடம் கொடுத்ததில்லை. கதைமாந்தரைச் சுற்றியே அவர் சித்தரிக்கும் காட்சிகள் பின்னப் பட்டிருக்கும்.

இயல்பாக இருத்தலே இவருடைய ஆணித்தரமான இருப்பு. இதுவே இவரிடத்தும் இவருடைய படைப்புகளிடத்தும் உயர்ந்திருக்கும் பண்பு. எப்போதுமே இயல்பாக இருப்பார். உணர்ச்சிகளின் ஆழ அகலங்களை படைப்புகளில் வெளிப்படுத்துவதைப் போல, தன்னிடத்தே பெரிதும் காட்டிக்கொள்ளத் தெரியாதவர்.

தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள், எழுத்தை ஒரு தவமாகவே கருதி இயங்குபவராக இருந்திருக்கவேண்டும். இல்லையெனில் இத்துணை உயிர்ப்பை எழுத்துகளுக்குள் கொண்டு வருவது சாத்தியமில்லை. அவர் தன்னுடைய வாழ்வியல் அனுபவங்களையே படைப்புக் கொள்கையாகக் கொண்டு சொற்களுக்கு உயிருட்டியுள்ளார். அவருடைய சோர்வற்ற இலக்கியப் பணியைத் தாய்விடு போற்றி வணங்குகின்றது.

தாய்விடு இதழில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த படைப்புதான் 'மாறுதல்கள்'. இது ஈராண்டுக்கு முன்பு நூல் வடிவம் பெறுவதற்குத் தயாராக இருந்தவேளையிலே, பெருந்தொற்றால் வெளியீடு தள்ளிப்போனது. இந்நூல் வெளிவரும் நாளுக்காகக் காத்திருந்தவர் தெளிவத்தை ஜோசப். அதற்கான தொடக்கப் பணிகள் பலவற்றையும் கமலதாசன், திலகர் ஆகியோரின் துணையுடன் அவர் செய்திருந்தார். அவருடைய படைப்புத் தொடர்ச்சியின் மிகச்சிறந்த முத்தாய்ப்பாக 'மாறுதல்கள்' என்ற நூல் பேசப்படும். விரைவில் தாய்விடு வெளியீடாக வெளிவரவிருக்கும் இந்தப் படைப்பு இவரது இடையறாத இலக்கியப்பணியின் ஒரு படியாக அமையும்.

தெளிவத்தை ஜோசப், ஒரு மானுடராகப் பிறந்து, படைப்பாளியாக தன்னை வரித்துக் கொண்டு, தான் சார்ந்த இனத்தின் வலிகளைப் பேசவே மொழியைப் பயன்படுத்தினார். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வாழ்வியல் இலக்கு இருப்பதைப் போல, இவருக்குண்டான இலக்கு 'தன் மக்களின் வலிகளை உலகுக்கு உணர்த்துவதே' எனக்கொண்டால், இப்பிறப்பில் அந்தப் பணியை இவர் செவ்வனவே நிறைவேற்றிக் கொண்டவராகக் கருதலாம்.

ஒரு சிறந்த படைப்பாளி என்றும் மரித்துப்போக மாட்டார். படைப்பின் வழியாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு கதைமாந்தரினதும் உணர்வாக, குரலாக அவர் வெளிப்பட்டுக்கொண்டே இருப்பார்.

2016ல், தாய்விட்டு அழைப்பின் பேரில் 'அரங்கியல் விழா'வுக்கு வருவதற்காக ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். கனடா வருவதற்கான விசா முதல்நாள் மாலைதான் கொடுத்தார்கள். அதனால் வரமுடியாமல் போயிற்று.

பின்னர்..., 'வருவேன், வருவேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்து, வராமலேயே சென்றுவிட்டார்.

தெளிவத்தை ஜோசப் : மலையகத்தின் ஹசன் மாண்டோ

பிரதேசங்கள், நாடுகள் என்ற எல்லையைத்தாண்டி தமிழின் ஈடிணையற்ற எழுத்தாளராக அங்கீகாரம் பெற்ற தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் மறைவு தமிழ் இலக்கிய வானில் கருந்திரையைப் போர்த்தியிருக்கிறது. தெளிவத்தை என்ற தோட்டத்துப்பெயரைத் தன் பெயரோடு இணைத்து, தமிழ் இலக்கிய உலகில் அவர் அடைந்த வெற்றிச் சாதனைக்காக மலையகம் பெருமிதம் கொள்கிறது. மலையக மக்களது வாழ்வின் துயர்க்கோலங்களை, சுரண்டலின் அகோரத்தை, அவலப்பட்டுப்போன சமூகக்கூட்டத்தின் கதையை அழியாத கல்வெட்டாய் தமிழ் இலக்கிய உலகில் பொறித்துவைத்துவிட்டுப்போன பெருமகன் தெளிவத்தை ஜோசப் பிற்காக இன்று தமிழ் இலக்கிய உலகம் கண்ணீர் சிந்தி நிற்கிறது.

மலையக இலக்கியம் என்ற பச்சை மண்ணில் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் தசைநார்கள் நெய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால் அது சரியாய் இருக்கும். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஈழத்து இலக்கிய உலகின் தனி சாம்ராட்டாக உலாவந்த இலக்

கியத்தலைமகன் இன்றில்லை எனும் செய்தி நம் நெஞ்சில் துயர அலைகளை எழுப்பி நிற்கிறது.

தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் ஒரு தமிழ்ச் சமூகம் எந்த அளவு துயரங்களை, அடிமைவாழ்வின் கூறுகளைக் கொண்டியங்கியது என்பதை ஜோசப் அவர்களைப்போல கலாநேர்த்தியுடன் சித்தரித்த பெரும் எழுத்தாளர் யாருமில்லை. மனித ஜீவிகளாகவே கருதப்படாத ஒரு சனக்கூட்டத்தின் தீனக்குரலை தீவிர முர்ச்சனையோடு எழுத்தியக்கத்தில் பதிவு செய்த பெரும் இலக்கிய வியக்தி அவர். மலையக சமுதாயத்தின் நிதர்சனத்தை, அதன் வெம்மையின் தவிப்பை, சிறுமையின் இழிவை, சுரண்டலின் சூச்சுமத்தை, இனவாதத்தின் நச்சுக்கொடுக்குகளை, உணர்வுகளின் இடத்தை தந்திரமும் வக்கிரமும் அபகரித்துவிட்ட அவலத்தை தனது கதைகளிலே அவர் மீட்டியிருக்கிறார். சிறுமை கண்டு பொங்கிய கலகக் காரனின் எழுத்துகளாக அவரது கதைகள் சிறப்புப்பெறுகின்றன. மனிதர் சிறுமைப்படுத்தப்பட்ட கொடுமையை அவரைப்போல எழுத்திலே சித்தரித்தவர்கள் யாருமில்லை.

அவர் எழுதிய மொத்தம் அறுபத்து நான்கு கதைகளில் எங்கள் கைவசமிருந்த 56 கதைகளைத் தொகுத்து பெருந்தொகுதியாக ஒரு நூலை அவரின் கைகளில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்ற

- மு. நித்தியானந்தன்

பேராவலில் நாங்கள் பெரும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருந்தோம். அச்சிலிருந்த கதைகளை அவரே மொய்ப்புப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில்... இந்தத் துயரம் கவிந்தது பெருஞ் சோதனை. அவர் ஏறத்தாழ தொலைந்து போனதாகவே கருதியிருந்த 'காட்டுப்பு' என்ற சிறுகதையை எனது சேகரத்திலிருந்து கடைசியாகச் சேர்த்து அச்சேற்றி அனுப்பியபோது அக்கதையை ஆர்வத்தோடு வாசித்துக்கொண்டிருந்த நிலையில் அப்பெருமகன் இறுதி மூச்சை விட்டிருக்கிறார் என்று அவரது இனிய மகள் சியாமளா சொன்ன போது நான் நெஞ்சிழந்தேன். அவரது கதைகள் அனைத்தையும் தொகுத்து ஒரு நூலாக அந்த இலக்கியத் தலைமகனின் கரங்களில் சேர்த்துவிடவேண்டும் என்ற என் கனவு நனவாவதற்கிடையில் அவர் தலை சரிந்து போன செய்தி என் நெஞ்சில் துயரக்கனலை மூட்டியது. இறுதிவரை என்னுடன் உற்சாகமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தவர், தனது பெருந் தொகுதிக்காக தனது முன்னுரையை உற்சாகமாக எழுதிக்கொண்டிருந்தவர்... அந்த நூலைப்பார்க்காமலே கண்களை மூடிக்கொண்டுவிட்டார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள என் மனம் மறுக்கிறது. அவரே தனது கதை ஒன்றில் தலைப்பட்டது போல், அதற்குள் 'பழம் விழுந்து விட்டது'.

சென்னையில் இந்நூலைப் பதிப்பிப்பதில் அயராது உழைத்த ஒளிவண்ணன் ஜோசப்பின் மறைவு கேட்டு அதிர்ந்து போனார். அவரது நூலை வெளிக்கொணர்வதுதான் நாம் அவருக்குச் செய்யும் கடமை என்று எழுதியிருக்கிறார்.

அவரின் முழுக்கதைகளையும் தொகுத்துப்படிக்கிறபோது, அந்த மனிதரின் நெஞ்சமெல்லாம் மலையக மக்கள் நிறைந்துபோய்க் கிடந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பூரணமாக உணரமுடிகிறது. அந்த அவல வாழ்வின் மீது அவர் கொண்டிருந்த ரௌத்திரம் தெரிகிறது. சிறுமை கண்டு பொங்கும் அவரது சீற்றம் தெரிகிறது. மனிதர் அற்பஜீவியாக வாழும் சிறுமை அவரது நெஞ்சிலே தணல் மூட்டியிருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறது. தனது கதை மாந்தர்களுக்காக தனது படைப்புகளை அவர் சமர்ப்பணம் செய்திருப்பதின் அர்த்தம் புரிகிறது.

மலையகத்தை அவர் மூச்சாகச் சுவாசித்து வாழ்ந்திருக்கிறார். மலையகக் கதைமாந்தரை அவர் கதைகளில் கொண்டுவருகிற போது, அந்தச் சூழலைச் சித்தரிக்கையில் லயங்களை வர்ணிக்கும் இடங்களில், 'அது' என்ற கதையில் குரங்குகள் சேதமாக்கும் சேனையை விபரிக்கும் இடத்தில், 'பயணம்' கதையில் அந்த பஸ் பயணத்தை எழுதுகையில் அசாதாரணமான எழுத்துவளத்தை அவர் நிரூபித்திருக்கிறார். அந்த மாந்தர் படும் துயரை எழுதுகையில் அவர் மலையகத்தின் ஹசன் மாண்டோவாக ரூபம் தருகிறார்.

'எங்கே தேயிலைச் செடிகள் விளைகின்றதோ, அந்த இடம் மலை முகடாக இருந்தாலென்ன, சமவெளியாக இருந்தாலென்ன அந்த இடம் பெரும் புனிதம் பெறுகிறது' என்று 12-ம் நூற்றாண்டு ஜப்பானிய வாசகம் கூறுகின்றது.

ஜோசப்பின் எழுத்தால் மலையக இலக்கியமும் புனிதம் பெற்றது! மலையகம் இருக்கும்வரை உங்கள் எழுத்து வாழும், பெருமகனே!

ஜோ, கண்ணீரோடு என் அஞ்சலி.

செவ்வியல்

இலக்கியத் தளத்தில் ஜோ... ஒரு சமூகஜீவி...!

ஒரு கலைஞரை, ஒரு இலக்கியவாதியை அறிந்துக்கொள்ள முனையும் போது அவரது ஆற்றலின் வெளிப்பாடுகளை மட்டுமே வியந்துக் கவனிக்கின்றோம். வியந்துப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கின்றோம். அவரது தனிப்பட்ட நிறை குறைகளுக்கப்பால் அவரது ஏனைய சமூகச் செயற்பாடுகளை கவனிக்கத் தவறி விடுகின்றோம். இந்தப் பழக்கத் தோஷங்கள் எம்மிலிருந்து மாற வேண்டும். எதிலும் அகம் புறம் அறிதல் வேண்டும்.

படைப்பாளர் தெளிவத்தையாரை 'இவர்தான் தெளிவத்தை ஜோசப்... பதுளைகாரர்... ஸ்டார் பிரேன்ட் டொபி நிறுவனத்தில் தொழில் செய்கிறார். இவன் மூனாசீனா என் ஓடும்பிள்ளை... என்

னோடு வேலை செய்கிறான்...!' என்று 1963ம் ஆண்டு வீரகேசரி கார்மேகம் அண்ணா எங்களை பரஸ்பரம் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

வீரகேசரி பத்திரிக்கையில் 1963-கள் நான் பணி புரிந்த காலமாகும். கார்மேகம் அண்ணர் 'தோட்ட வட்டாரம்', பின்னர் 'தோட்ட மஞ்சரி' என்ற மலையகத்துக்கான சிறப்புப் பக்கத்துக்கு பொறுப்பாகவிருந்தார். அப்பக்கத்தில் நகைச்சுவை கட்டுரைகள் நான் தொடராக எழுதி வந்தேன். அக்காலத்தில் சுந்தர் எழுதி வந்த 'சுவாரித் தம்பர்' கார்ட்டூன் சித்திரம் புகழ் பெற்றிருந்தது. மலையகப் பக்கத்தில் அவரது கார்ட்டூன் தொடரைப் போல 'கங்காணி காளிமுத்து' என்ற தொடரை நான் எழுதி வந்தேன்.

கார்மேகம் அண்ணன் வீட்டுக்கு ஜோசப் தினமும் பின்னரம் வந்துவிடுவார். மெலிந்த உருவம். முழுக்கைச் சட்டை அணிந்து, 'டை' கட்டியிருப்பார். தடித்த மூக்குக் கண்ணாடி. கலகலவென சத்தமாக பேசும் சுபாவம். ஜோசப் அவர்களோடு, புகழ்பூத்த எழுத்தாளர் எஸ்.பொ., கலைஞர் மாத்தளை கார்த்திகேசு, ஸ்ட்னிஸ்லஸ் (பின்னாளில் அன்டன் பாலசிங்கம்) ஆகியோர் கூடுவது வழக்கமாகும். குரூப்பாஜ் பலாமரச்சந்தி, டிவாஸ்லேன் குடியிருப்பில் கார்மேகம் அண்ணன் வீட்டில் இவர்களுடைய சந்திப்புகள் தவறாது நடக்கும். இந்தியத் தமிழர்களுக்கென உருவாக்கப்பட்ட ஒரு தேசிய தினசரி வீரகேசரி பத்திரிகையாகும் என்பது வரலாற்றுத் தகவலாகும். இப்பத்திரிக்கை மூலம் கூடுமானவரை மலையக சமூக எழுச்சிக்காக பணி செய்ய வேண்டுமென ஜோசப் கார்மேகத்திடம் அடிக்கடி கூறி வருவதை நான் அறிந்திருந்தேன்.

- மு. சிவலிங்கம்

இவர்களது இடைவிடாத முயற்சியும் ஆர்வமுமே 'மலை நாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம்' உருவாகுவதற்கு காரணங்களாகின. தெளிவத்தையாரும், கார்மேகம் அண்ணரும், மாத்தளை கார்த்திகேசு, மு. சிவலிங்கம், ஆகியோர் முதன் முதலாக தலைநகரில் மன்றத்துக்கான ஆரம்ப வேலைகளில் ஈடுபட்டனர். பின்னர் மன்றத்தை உருவாக்குவதற்கு, பதுளை கந்தசாமி, பாரதி ராமசாமி அட்டன் தியாகராஜா, திருச்செந்தூரன், இர. சிவலிங்கம், கண்டி க.ப.-சிவம், ஆகியோரை இணைத்து செயற்பட்டனர். தெளிவத்தையார், கார்மேகம் அண்ணனுக்கு மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பல ஆலோசனைகள் வழங்கி வந்தார்.

வீரகேசரியில் ஒரு பக்கத்தை மட்டும் ஒதுக்கி நிறைய காரியங்களை செய்ய முடியாது. இலக்கிய போட்டிகள் நடத்துவோம் என்றார். வீரகேசரியும், மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றமும் இணைந்து மலையகச் சிறுகதை போட்டியை ஆரம்பித்தார்கள். முதலாவது போட்டிக்கு பதுளை கந்தசாமி ஆரம்பக் கர்த்தாவாக இருந்தார். முதலாவது போட்டியில் தெளிவத்தை ஜோசப் தனது 'பாட்டி சொன்ன கதை'க்கு முதல் பரிசு பெற்றார். இரண்டாவது சிறுகதைப் போட்டி 1964-ம் ஆண்டு நடத்தப்பட்டது. இந்தப் போட்டியிலும் தனது 'பழம் விழுந்தது' கதைக்கு முதல் பரிசை தெளிவத்தையாரே பெற்றுக்கொண்டார். மூன்றாவது சிறுகதைப் போட்டிக்கு நண்பர்கள் யாவருமே தெளிவத்தையாருக்கு அன்புக் கட்டளையிட்டார்கள்...! 'மூன்றாவது போட்டியிலும் நீயே முதல் பரிசைத் தட்டிக் கொள்வாய்...! ஆகவே நீ கதைத் தெரிவுக்கு நடுவராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளாய்...!' என்று சக நண்பர்கள் நகைச்சுவையாகவே ஜோசப்பை நடுவராக நியமித்துக் கொண்டார்கள். புன்னகையோடு ஜோசப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். இந்த இரண்டு பரிசுகதைகள் மூலமாகவே தெளிவத்தை ஜோசப் இலங்கை சிறுகதைத் தளத்தில் அடையாளமானார்.

தெளிவத்தையார் தலைநகருக்கு வருமுன் தெளிவத்தை தோட்டத்தில் அவர் அவதானித்த, அனுபவித்த விஷயங்களையெல்லாம் கதைகளாக எழுதத் தொடங்கினார். இவரது கதைகள் யாவும் தோட்டப் பிரதேச மக்களைப் பற்றிய செய்திகளாகவே தெரிய வந்தன. மறைமுகமாகவே மக்களுக்கான பிரச்சாரமாகவும் தொடர்ந்தன.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அனுபவித்த துயரங்கள், தோட்ட நிர்வாகங்கள் அவர்களை ஒடுக்கி, நசுக்கி வேலைகள் வாங்கியக் கொடுமைகள் பற்றியும், தோட்ட உத்தியோகத்தர்களின், கங்காணிகளின் ஆதிக்கச் செயல்களை, அட்டுழியங்களையெல்லாம் பிரச்சாரப் பாணியில் எழுதத் தொடங்கினார். இவரது எழுத்துக்கள் தொழிலாளர் மத்தியில் வரவேற்பையும், தோட்ட நிர்வாகங்களின் எதிர்ப்பையும் சம்பாதித்தன...!

தோட்டத்தில் இவரைப் போன்று ஆசிரியர்களாக தொழில் புரிந்த யாழ்ப்பாணத்து ஆசிரியர்களின் பொறுப்பற்ற சேவைகளை கடுமையாக எதிர்த்தார். காய் கறி தோட்டத்தில் முழு நேரமும் மாணவர்களை வேலை வாங்கியதைக் கண்டித்து கதைகள் எழுதினார். நாளடைவில் இவருக்கு தோட்ட உத்தியோகத்தர்கள் மத்தியிலும், நிர்வாகத்தின் மத்தியிலும் எதிர்ப்பும், பகையும் ஏற்பட்டது. எழுத்தாளர் ஜோசப் அவர்களுக்கு கொலை முயற்சிகள் ஏற்படவும், அவரது சகோதரர்கள் ஜோசப்பை உடனே கொழும்புக்கு வேலை

ஏற்பாடு செய்து அனுப்பிவிட்டனர்... ஸ்டார் பிரேன்ட் டொபி நிறுவனத்தில் கணக்காளராக தொழிலில் அமர்ந்தார். நிர்வாகம் அவரது திறமையையும் நேர்மையையும் அறிந்து தொழிற்சாலையில் வேலையாட்களை நியமிக்கும் பொறுப்பைக் கொடுத்திருந்தது. அந்த இனிப்புத் தொழிற்சாலையில் மலையக இளைஞர் பலருக்கு அவர் தொழில் வாய்ப்பு வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்று மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் துடிப்போடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கத்தை மறைந்த திருவாளர்கள் இர. சிவலிங்கம், திருச்செந்தூரன், பி.டி. ராஜன், க.ப. சிவம், கார்மேகம், ஜோசப் மலைநாட்டு நடேசன், நடராஜா ஆகியோர் உருவாகுவதற்கு காரணமாகவிருந்தனர். அந்த டொபி நிறுவனத்தில் நானும் மூன்று ஆண்டுகள் களஞ்சியப் பொறுப்பாளராக தொழில் செய்தேன். பின்னர் ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் கட்சி நடத்தி வந்த 'ஜனநாயக தொழிலாளர்' என்ற தொழிற்சங்க பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராகிச் சென்றுவிட்டேன்.

ஜனாப அப்துல் அலிஸ் அவர்கள் அன்று இடதுசாரி கொள்கைக் கொண்ட தொழிற்சங்கவாதியாகவிருந்தார். அந்த சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளராக மறைந்த திரு. வி.பி. கணேசன் அவர்கள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். (தற்போது தமிழ் முற்போக்கு முன்னணியின் தலைவராகவிருக்கும் மனோ கணேசனின் தந்தையாவார்) யட்டியாந்தொட்டையைச் சேர்ந்த வி.பி. கணேசன், சில சிங்களப் படங்களைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

தொழிற்சங்கத்தின் செயலாளர் கணேசன், 'மலையகத்தை மையமாக வைத்து ஒரு கதை எழுதித் தர முடியுமா...?' என்று என்னிடம் கேட்டார். 'சிளிமா படம் தயாரிப்பதற்கான திரைக் கதை எழுதுவதற்கு என்னால் முடியாது...! ஒரு பொருத்தமான நண்பரை அறிமுகம் செய்துத் தருகிறேன்...' என்று தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களைப் பற்றி கூறினேன். கணேசன் அவர்கள் உடனே வீரகேசரி கார்மேகம் அவர்களைச் சந்தித்து, அவர் மூலம் ஜோசப் அவர்களிடம் தொடர்பு கொண்டார். மகிழ்ச்சி நிறைந்த செய்தியாக தெளிவத்தையார் 'புதிய காற்று' என்ற பெயரோடு மலையக மக்களின் குடியிருப்பு நிலை பற்றிய கதையை எழுதினார்.

தோட்ட மக்களின் குடியிருப்பு பிரச்சினை இந்தப் படத்தின் மூலம் நாட்டின் அனைவரது கவனத்தையும் திருப்பியது. இப்படத்தின் தயாரிப்பாளர் வி.பி. கணேசன் அவர்கள் கதாநாயகனாக, பரீனாலை கதாநாயகியாக, டீன் குமார், வீனா குமாரி, ராமதாஸ், சின்னையா, செல்வம் பெர்னான்டோ, மு. சிவலிங்கம் ஆகியோர் நடிகர்களாகினர்.

படப்பிடிப்பு பண்டாரவளை, அப்புத்தளை, யட்டியாந்தொட்டை போன்ற இடங்களில் நடந்தது. ஜோசப் அடிக்கடி படம் பற்றி, படம் நெறியானகை பற்றி தினந்தோறும் என்னை விசாரிப்பார். மாத்தளை ராமநாதன் நெறியாளனாகவிருந்தார். சிங்களப் படங்களுக்கு டைரக்டராக இருக்கும் ராமநாதன் இந்தப் படத்தை சிங்களப் பட சாயலுக்கு எடுத்து விடாமல் கவனித்துக் கொள்ளும்படி ஜோசப் கேட்டுக் கொள்வார். டைரக்டர் ராமநாதனின் உதவியாளனாகவிருந்து மலையக மண் வாசனை வழுவாது படம் நகர்வதற்கு நான் துணையாகவிருந்தேன்.

இந்தப் படத்தில் ஜோ எனக்குப் பொருத்தமான கதாபாத்திரத்தை உருவாக்கிக் கொடுத்திருந்தார்.! 'சிவா! உங்களுக்கேற்ற கதாபாத்திரம் ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளேன்!' என்று மாயாண்டி கதாபாத்திரத்தை சொன்னார். தோட்ட நிர்வாகத்துக்கு எதிராக செயல்படும் போராட்டம் நடத்தும் புரட்சிகரத் தோட்டத் தலைவன் மாயாண்டியாக அப்படத்தில் நடித்தேன். இலங்கையில் தயாரிக் கப்பட்ட தமிழ்ப்படங்களில், அன்று 'புதிய காற்று' படம் வெற்றிப் படமாகி பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. ஜோவின் கதையே இப்படத்தின் வெற்றிக்கு காரணமாகியது.

'ஓர் இலக்கியத் தளத்தில் நிமிர்ந்து நிற்கும் ஆற்றலைக் கொண்ட ஜோ அவர்கள் ஏறக்குறைய 200க்கு மேற்பட்ட எழுத்தாளர்களின் தொகுப்புகளுக்கு அணிந்துரை எழுதியுள்ளார். ஒரு புதிய இலக்கிய செல்நெறியாக இந்த அணிந்துரைகளையெல்லாம் தொகுத்து

நூலாக வெளியிடலாம். அதன்மூலம் அத்தனை படைப்பாளர்களும் மீண்டும் பேசப்படுவார்கள். அவர்களது படைப்புக்களைப் பற்றி புதிய தலைமுறை படைப்பாளர்கள் ஆய்வாளர்கள் அறிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்' என்ற எனது கருத்தினை நண்பர் பெளசர் மஹ்ரூப் (லண்டன்) ஏற்பாடு செய்திருந்த தெளிவத்தையார் அஞ்சலி நிகழ்வில் எனது கருத்தை முன்வைத்தபோது, அத்தொகுப்பை வெளியிடுவதற்கு உதவிகள் பெற்றுத் தரமுடியும் என்று அந்தப் பொறுப்பை என்னையே ஏற்கும்படி குறிப்பிட்டார்.

2017-ம் ஆண்டு பெருமைக்குரிய இலக்கிய நிகழ்வு தமிழ் நாட்டில் நடந்தது. திண்டுக்கல் காந்தி கிராமியப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் திரு பா. ஆனந்தகுமார் மலையக இலக்கிய ஆய்வு மாநாட்டினை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இந்த விழாவுக்கு தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களது தலைமையில் சென்றிருந்தோம். மூன்று நாட்கள் இலக்கிய ஆய்வரங்கமும், மலையகக் கலை விழாவும் சிறப்பாக நடந்து முடிந்தது. பின்னர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம்பெற்ற மலையக இலக்கிய நிகழ்ச்சியும் தெளிவத்தையார் தலைமையிலேயே நடந்தது.

அந்த நாட்களில் மலையக இலக்கியங்கள் பற்றியும், நாவல், சிறுகதை, கவிதை, வரலாறுகள் பற்றியும், தனது அனுபவத்தின் மூலமாக மிகச் சிறப்பான சொற்பொழிவினை வழங்கி தெளிவத்தையார் பெருமை சேர்த்தார்.

எதிர் வரும் 2023-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெறவிருக்கும் கோ. நடேசய்யர் 75-வது நினைவு தின நிகழ்வில், மலையகம் 200 என்ற தொனிப் பொருளில் மலையக இலக்கிய விழாவும் நடைபெறவுள்ளது. இந்த நிகழ்விற்கும் தெளிவத்தையாரே தலைமை தாங்கி நடத்திச் செல்லவிருந்தார். அதற்குள்ளாக துரதிஷ்டவசமாக இந்தப் பெருமை திப்புக்குரிய படைப்பாளர் மறையும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

தெளிவத்தையாரின் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பை 11 கதைகளைக் கொண்ட தொகுதியாக 'நாமிருக்கும் நாடே' என்ற வைகறை வெளியீடாக கல்வியாளரான மு.நித்தியானந்தன் 1979-ம் ஆண்டு வெளியிட்டார். யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த வெளியீட்டு விழாவில் சிலரால் சர்ச்சைகள் எழுப்பப்பட்டன. நாகர்கமற்ற முறையில் கூச்சல்கள் எழுப்பப்பட்டன. ஆனால் அத் தொகுப்பு அன்று அரச சாகித்திய விருதினைப் பெற்றது.

துரைவி பதிப்பகம் மூலமாக 1997-ம் ஆண்டு 'மலையகச் சிறுகதைகள்' என்ற தலைப்பில் மலையகப் படைப்பாளர்களின் 35 சிறுகதைகள் அவர்களைப் பற்றிய அறிமுகத்தோடும், 'உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்' என்ற பெயரில் 56 சிறுகதைகளை வெளியிடுவதற்கும் தொகுப்பாசிரியராகவிருந்து செயல்பட்டார். உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் தொகுப்பில் 30-க்கும் மேற்பட்ட பிற்பிரதேச படைப்பாளர்களுக்கு வாய்ப்புகொடுக்கும் முகமாக அவர்களின் மலையகக் கதைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தன. இந்த நல்நோக்கம் அவர்களைக் கௌரவப்படுத்துவதாகவிருந்தது.

இதே துரைவி பதிப்பகத்தின் மூலமாக 2000ம் ஆண்டில் 'மலையகச் சிறுகதை வரலாறு' என்ற தொகுப்பையும் தெளிவத்தையார் ஜோசப் எழுதி வெளியிட்டார். இந்தத் தொகுப்பு மலையக இலக்கிய வரலாற்றில் மிக முக்கியமான தகவல் களஞ்சியமாக புதியத் தலைமுறையினரின் அறிதலுக்கும் ஆய்வுகளுக்கும் பேருதவியாகவிருக்கும். ஆனால், துரைவி பதிப்பகத்தின் மூலம் தெளிவத்தையார் தன்னுடைய சொந்தப் படைப்புக்களை வெளியிட்டுக் கொள்ளவில்லை என்பது இங்கே கவனிக்கத்தக்கது.

தெளிவத்தையார் தனது கதைகளை, நாவல்களை வெளியிடுவதற்கு முயற்சி எடுக்கவில்லை. ஆனால், அவரது பெருமையறிந்த பல இலக்கியவாதிகள் அவரது படைப்புக்களை வெளியிடுவதற்கு முன்வந்தனர். மல்லியப்புசந்தி திலகர், 'தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுகதைகள்' என்று 17 சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பையும், 'நாங்கள் பாவிளாக இருக்கிறோம் அல்லது 1983' நாவலை தனது பாக்கியா பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளியிட்டார். தமிழக எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் 'மீன்கள்' என்ற தலைப்பில் தெளிவத்தையாரின் 9 கதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பை வெளியிட்டார்.

தெளிவத்தையார்

(மீன்கள் எனும் கதையே புதிய காற்று திரைப்படத்தின் திரைக் கதையுமாகும்). விஷ்ணுபுரம் விருதினையும் வழங்கி கௌரவித்தார்.

'குடை நிழல்கள்' நாவலை முதலாவது பதிப்பாக கொடகே வெளியிட்டு நிறுவனம் வெளியிட்டது. இரண்டாவது பதிப்பாக மதுரை வே. அலகல் அவர்களின் எழுத்து பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளியிட்டார்.

தற்போது, திரு. மு. நித்தியானந்தன், திரு விக்கிரமசிங்க ஆகியோர் இணைந்து தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் எல்லாச் சிறுகதைகளையும் ஒரே தொகுப்பாக வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

அவரது இதழியல் வரலாற்று நூலை வெளியிடும் முயற்சியில் திலகர் ஈடுபட்டுள்ளார்.

தெளிவத்தை ஜோசப் என்ற மலையக எழுத்தாளர், தமிழக இலக்கியம், மலேசிய இலக்கியம், இலங்கை இலக்கியம், புலம் பெயர் இலக்கியம், என்ற விசாலத்தப் பெருவெளியில் ஆற்றல் மிக்க அனைத்துப் படைப்பாளர்கள் மத்தியிலும் சமதையாக நிலைத்திருப்பார். தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் அவர் வாழ்ந்துக் கொண்டிருப்பார். அவரை 'ஜோ' என்றே நாங்கள் - நண்பர்கள் அழைப்பதுண்டு. இலக்கிய தளத்தில் 'ஜோ' ஒரு சமூக ஜீவியாவார்!

தெளிவத்தை ஜோசப்: தமிழ் இலக்கியத்தின்

இரும்புப் பேனா!

- கமல் பெரேரா

- தமிழில்: மல்லியப்புசந்தி திலகர்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் டொமினிக் ஜீவாவை அடுத்து எங்களுக்கு மிகவும் நெருக்கமான தமிழ் எழுத்தாளராக இருந்தவர் தெளிவத்தை ஜோசப் என நினைக்கிறேன். நாங்கள் அவரை ஜோசப் என்றே அழைக்கவில்லை. அவர் பிறந்த தோட்டத்தின் பேரான 'தெளிவத்தை' என்பதே எங்களுக்கு நெருக்கமான பெயராக இருந்தது.

பதுளை ஊவா கெட்டவளை தோட்ட பாடசாலையில் தனது அடிப்படைக் கல்வியைப் பெற்றவர் பின்னர் தெளிவத்தைத் தோட்டத்தில்

நாவலை எழுதினார்.

சிறுகதை எழுதுவதிலேயே அவர் சிறப்புப் பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார். நாமிருக்கும் நாடே (1979), மீன்கள் (2013), தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுகதைகள் (2014), மலையக சிறுகதை வரலாறு (2000) போன்றன இவரது முக்கிய நூல்களாகும். காலங்கள் சாவதில்லை (1974), பாலாயி (1997), குடைநிழல் (1997), நாங்கள் பாவினாக இருக்கிறோம் அல்லது 1983 (2013) போன்றன அவருடைய நாவல்களாகும்.

தெளிவத்தை ஜோசப் தனது படைப்புகளுக்காக தேசிய மற்றும் சர்வதேச விருதுகளைப் பெற்றவர். சிறுகதைக்காகவும் சிறுகதைகள் குறித்த ஆய்வுக்காகவும் அரச சாகித்திய விருதுபெற்றவர். யாழ்ப்பாண வாசகர் சமூகம், மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் ஊக்கு விப்பு நிலையம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், லேக் ஹவுஸ் நிறுவனம், சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், இனவிவகாரம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சு ஆகியனவும் தெளிவத்தைக்கு விருதுகளை வழங்கி கௌரவித்துள்ளன. கலாபூஷனம் (1991), கொடகே வாழ்நாள் சாதனையாளர் (2011), இந்தியாவின் விஷ்ணுபுரம் விருதுகளைத் தவிர கனடா, அவுஸ்திரேலியா, இங்கிலாந்து, நாடுகளில் உள்ள கலை இலக்கிய கலாச்சார அமைப்புகளும் தெளிவத்தையை அழைத்து கௌரவம் செய்துள்ளன.

தில் ஆசிரியரானார். தோட்ட நிர்வாகத்தின் அநியாயங்களை பத்திரிகைகளில் கதையாக எழுதி வேலை இழந்தார். ஒரு வேளை அவருடைய சகோதரர் ஊடாக கொழும்பு ஸ்டார் டொபி கம்பனியில் அவருக்கு வேலை கிடைக்காது விட்டிருந்தால் தெளிவத்தை ஜோசப் எழுத்தாளராக ஆகியிருக்கவும் மாட்டார். ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளராக தமிழ் மற்றும் சிங்கள வாசகர்கள் மத்தியில் தெளிவத்தை மிகவும் பிரபலமானவர். இந்தியா டுடே போன்ற பத்திரிகைகளம்கூட அவருக்குப் புகழைத் தந்துள்ளன.

தெளிவத்தை ஜோசப் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் ஐக்கிய இலங்கையையும் இலங்கை இலக்கியத்தையும் காண வேண்டும் என்று கனவு கண்டதை நாம் அறிவோம். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், மலைநாட்டு எழுத்தாளர் சங்கம் சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் மற்றும் இலங்கை எழுத்தாளர் அமைப்பு ஆகியவற்றுடன் கைகோர்த்து அவரது கனவை நிறைவேற்ற முயற்சித்தார்.

1983 கறுப்பு ஜூலையின் போது அவர் பணியாற்றிய ஸ்டார் டொபி நிறுவனத்தை இனவாதிகள் எரித்தனர். செய்னஸ்தான் திரைப்பட மாளிகை காவலாளியாக இருந்த சைமன் அய்யா தெளிவத்தையின் உயிரைக் காப்பாற்ற உதவினார். இல்லாவிட்டால் ஒரு மனித நேய எழுத்தாளரின் வாழ்க்கை அன்றே முடிந்திருக்கும். அந்த சம்பவத்தின் ஊடான அனுபவங்களைக் கொண்டு 'நாங்கள் பாவினாக இருக்கிறோம் அல்லது 1983' என்ற

அர்த்தமுள்ள, தைரியமான வாழ்க்கைப் பயணத்தில் அவர் 88-வது மைல் கல்லை எட்டினார் என்றும் அது ரோஜாக்கள் கொண்ட சுகமான பாதையில் இல்லை என்றும் அறிகிறேன்.

அன்புள்ள தோழர் தெளிவத்தை அவர்களே! உங்கள் மகத்தான கனவை ஒரு நாள் பூமியில் நனவாக்க உறுதியளிக்கிறோம்.

‘லீவு விட்டிருக்காங்க...’

- வசந்தி தயாபரன்

‘அதுதானே பாத்தேன்... தயாபரன் வீட்டில இருந்து கோல் இன்னும் வரல்லையேன்னு...’ என்று சொல்லிவிட்டு அட்டகாசமாகச் சிரிக்கும் அந்தச் சிரிப்பை இனிக் கேட்கமுடியாது என்ற துயரம் நெஞ்சை நோக்கச் செய்கிறது. ‘அகிலம்’ இதழில், பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா அவர்கள் ‘வயது நீட்சியிலும், குறைந்து செல்லும் விளைவு விதியைச் சந்திக்காதவர் தெளிவத்தை’ என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அதுபோல அவரது அந்தச் சிரிப்புக்கும் கூட வயதின் தேய்வு இருப்பதில்லை! அவர் நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளார் என, தம்பி திலகர் தெரிவித்ததும், அவரைப் போய்ப் பார்த்த அந்தக் கடைசிச் சந்திப்பின்போது மட்டும், அந்தச் சிரிப்பு எங்கோ காணாமற் போயிருந்தது.

சமூக மாண்பின்மீது உண்மையான அக்கறை கொண்டாராய், ஈழத்து எழுத்துக்கென ஒரு தனியான இராஜபாட்டையை அரும்பாடுபட்டு உருவாக்கித்தந்தோராய் வாழ்ந்து மறைந்தது ஒரு தலைமுறை! அத்தலைமுறையின் இறுதி எச்சங்களான ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து செல்கையில், அவர்தம் எழுத்துக்களை இனிவரும் சந்ததி பெறமுடியாத இழப்பை எண்ணி, நாம் ஏங்குகிறோம். அந்த வரிசையில் தெளிவத்தையும் சேர்ந்துகொண்டார். தெளிவத்தை எழுதியதுபோல, ‘நாம் பாவிக்களாய் இருக்கிறோம்’!

கொழும்பில் ‘தகவம்’ சுறுசுறுப்பாக இயங்கிவந்த எழுபதுகளின் பிற்பகுதி அது. தெளிவத்தை ‘ஸ்டார் ரொபி’ நிறுவனத்தில் வேலை செய்து வந்தார். இடைக்கிடை தகவக் கூட்டங்களில் அவர் கலந்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என நினைக்கிறேன். கொழும்பு விவேகானந்த சபையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த கூட்டம் ஒன்றில் ஒருவர் எழுந்து, ‘நான் தெளிவத்தை’ என்று தன்னை அறிமுகம் செய்துகொண்டு பேசத் தொடங்கினார். ‘அவர் தான் எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப்’ என எனது தந்தையார் சொன்னார். அவரது அந்த வித்தியாசமான அறிமுகம், தனது ஊரை முன்னிறுத்திய அந்த மிடுக்கு, அன்று எனக்குப் பிடித்திருந்தது. அவரது கடைசிக்காலம் வரை அந்த மிடுக்கு என்னைக் கவர்ந்தே வந்தது. ‘ஆமா’ என்றாலும் ‘இல்லையே’ என்றாலும் ஒரு கறாரான தோரணை இருக்கும். ஒரு விடயத்தை உன்னிப்பாகக் கேட்கையில், உடலை முன்னே சாய்த்து, நாடியை இரு கைகளால்

லும் தாங்கிப் பிடித்துக் கொள்வது அவரது இயல்பு. தகவம் தலைவராக அப்போது பொறுப்பு வகித்த என் தந்தையைச் சந்திக்க, இன்னொரு எழுத்தாளருடன் ஒருதலை அவர் வந்திருந்தபோது, அப்படித்தான் சிறுபிள்ளைபோல உட்கார்ந்திருந்தார். நான் அருகே சென்று, ‘தேத்தண்ணி குடிக்கிறீங்களா?’ என்று கேட்டதும், கைகளை விலக்கிக்கொண்டு நிமிர்ந்து உட்கார்ந்த தெளிவத்தை, தனக்கேயுரிய அந்தத்தோரணையுடன் ‘நான் குடிப்பேன். ஆனா இவர் ஒரே ஒரு தண்ணி மட்டுந்தான் குடிப்பாரு... வேற எந்தத் தண்ணியுமே குடிக்கமாட்டாரு!’ என்று மற்றவரைக் காட்டிக் கூறியதையும், மற்றவர் பேசாமல் அமர்ந்திருந்ததையும் நினைத்து நான் பல நாட்களாகச் சிரித்திருக்கிறேன்.

கொழும்பில் வாழ்ந்த எழுத்தாளர்களிடையே ஓர் இணைப்புப் பாலமாக தகவம் விளங்கியதை நான் அறிந்திருந்தேன். என்.எஸ்.எம். ராமையா, மாத்தளை கார்த்திகேசு, தெளிவத்தை ஜோசப், என்ற மலையகத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களும் அதனுள் அடங்குவர். தெளிவத்தையின் கதை வசனத்தில் வெளியான ‘புதிய காற்று’ செல்லமகாலில் திரையிடப்பட்டபோது. கொட்டாஞ்சேனையில் பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்த, மலையக மற்றும் இந்தியப் பின்னணியுடனான தமிழர்கள் ஆர்வத்துடன் அங்கு திரண்டனர். அவர்களுடன் அங்கு வாழ்ந்த எழுத்தாளர்களும் தெளிவத்தையின் புதிய அவதாரத்தைப் பார்க்கவும், நம்மவர் அல்லவா எனப் பெருமைப்படவும் பேசிக்கொள்ளவும் செய்தனர் என்பது நினைவில் உள்ளது.

98-ல் தகவம் நடத்திய சிறுகதைக் கருத்தரங்கு அமர்வில், தெளிவத்தை கலந்துகொண்டு, ‘மலையகச் சிறுகதைகள்’ பற்றிக் கட்டுரை படித்தார். அதனை எழுத்து வடிவிலும் தந்திருந்தார். தகவம் ஆண்டுதோறும் நடத்திய சிறுகதை மதிப்பீட்டுத் தேர்வுகளில் தெளிவத்தை அவர்களின் ஆக்கங்கள் பரிசு பெற்றுள்ளதை, தகவத்தின் அன்றைய குறிப்பேடுகள் புலப்படுத்துகின்றன. அண்மை வரை அது தொடர்ந்தது. 2014-ல் கலைமுகம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த ‘அம்மா’ எனும் சிறுகதை அவற்றில் ஒன்று.

எனது தந்தையின் மறைவின் பின்னர், 2007-ல் தகவம் மீளவும்

உயிர்த்தபோது. அதற்கு, தனது நிறைவான ஆசிரியையும் மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பையும் அவர் வழங்கத் தவறவில்லை. 26.04.2008-ல் அன்றைய தகவம் தலைவர் மாத்தளை கார்த்திகேசு தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு நிகழ்ச்சியில் தெளிவத்தை ஜோசப் கலந்துகொண்டு, சிறப்பு ரையாற்றினார். எப்போதும் போலவே, அவர் தனது உரைக்காக, தகவத்தின் வரலாறு பற்றியும் அதன் பணிகளின் பெறுமதி பற்றியும் மிகச் சிறந்த முறையில் தகவல்களைச் சேகரித்திருந்தார். அந்த உரையானது, தகவத்தின் மீது அவர் கொண்டிருந்த ஆத்

மார்த்தமான நெருக்கத்தைப் புலப்படுத்தியது மட்டுமன்றி, இன்றைய தலைமுறைக்கு தகவத்தின் ஒரு காலகட்ட இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பற்றிய பெறுமதியான எடுத்துரைப்பாகவும் அமைந்திருந்தது. ஏறத்தாழ ஒருவருடத்தின் முன்பு, 'தகவத்தை விட்டுடாதிங்க... தொடர்ந்து நடத்துங்க' என்று என்னிடம் அவர் மென்மையாகச் சொன்னது, வேண்டுகோளா அல்லது கட்டளையான இச்சந்தர்ப்பத்தில் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

தகவம் ஆண்டுதோறும் மூத்த எழுத்தாளர் ஒருவரைக் கௌரவித்தல் என்ற நடைமுறையினை ஆரம்பித்தது. அதனை, 2009ம் ஆண்டு, தெளிவத்தை ஜோசப்புக்கு தகவம் வழங்கி மகிழ்ந்தது. கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்ற விழாவில், தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் தனது துணைவியாருடன் வந்து மகிழ்வுடன் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு, தகவத்திற்குப் பெருமை சேர்த்தார்! அன்று, அமரர் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன், தெளிவத்தைக்கான கௌரவத்தை மலையக இலக்கியத்துக்கான ஒன்றாகவே எண்ணுவதாகக் கூறிப் பூரித்தமை நினைவுக்கு வருகிறது.

தொடர்ந்துவந்த காலக்கூற்றில், அவர் தகவம் சிறுகதை மதிப்பீட்டின் இறுதித் தேர்வுக்குழுவின் உறுப்பினராகப் பங்காற்றிய சில சந்தர்ப்பங்கள் வாய்த்தன. அப்போது அவர் வழங்கிய தீர்க்கமான மதிப்பீடுகளும், முடிவுகள் சற்றே முன்பின்னாகுமிடத்து என்னைக் கேள்விகேட்கும் 'வாத்தியார்த் தோரணையும்' நினைவில் மேலெழுகின்றன. ஒருகாலத்தில் 'அப்பாவின் நண்பராகவும் எழுத்தாளராகவும்' நான் எட்ட நின்று பழகிய தெளிவத்தையாருடன் பாசம் கலந்த நட்புப் பூக்கத் தொடங்கிய பசுமையான காலமது!

அவரது பவளவிழா சமயத்தில் யூலை 2010 'ஞானம்' இதழில் நான் அவர் குறித்து எழுதிய 'என் நினைவுகளில் தெளிவத்தை' கட்டுரையை வாசித்துவிட்டு, தொலைபேசியில் அழைத்தார். முதலில் அவரது அந்த அட்டகாசமான சிரிப்பு! பின்னர், 'வாசிச்சேன்... நல்லா இருந்திச்சு... நல்லா இருந்திச்சு..' என்ற வார்த்தைகள்! தொடர்ந்தார் தெளிவத்தை. 'பாலாயி உங்ககிட்ட இருக்கா? கவனமா வச்சுக்கங்க. ரொம்பப்பேர்கிட்ட இல்ல...' என்றார். இந்த

ஓரிரு வார்த்தைகளே எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தந்தன. மிகச்சிக்கனமாக வார்த்தைகளைக் கொண்டு மிகத்தாராளமாகப் பாராட்டும் இந்தப்பாங்கை, நான் என் தந்தைக்கு அடுத்தபடியாக தெளிவத்தையாரிடம் அன்று கண்டேன்.

அவரது 'பாலாயி' குறுநாவலில் இருந்த கீழ்க்காணும் வரிகளை நான் அக்கட்டுரையில் மேற்கோள் காட்டியிருந்தேன்.

'உங்களுடைய சகஜீவன்களான இம்மக்களின் கதைகளைக் கட்டாயமாக வாசியுங்கள். இம்மண்ணுடன் இணைந்த மக்களின் கதைகளை வாசிக்கப் பழகிக் கொள்ளுங்கள். கதை என்பது வெறுமனே சொல்லப்படும் கற்பனை அல்ல, மக்களின் ஜீவிதம் அது என்பதை உணர்வீர்கள். மக்கள் செழித்தால்தான் மண் செழிக்கும் என்பதன் சத்தியத்தையும் உணர்வீர்கள்...'

அன்றைய நாட்களில், மக்களின் வாசிப்பை நெறிப்படுத்துதற்கான தேவையொன்று எழுச்சி பெற்றிருந்தது நாமறிந்ததே! அப்பொறுப்புணர்வுடன் கூடிய சிந்தனை, அவ்வரிகளில் ஓங்கி ஒலிப்பதாக நான் கருதுகிறேன். தனது 'ஞானம்' நேர்காணலில் அவர் அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறியிருக்கும் 'வாசிப்புப் போன்றதொரு வரப்பிரசாதம் வேறு எதுவுமே இல்லை. எதை வாசிப்பது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டால்...' என்ற கருத்தையும் இவ்விடத்தில் பொருத்திப் பார்க்கலாம். அவ்வாறே, 'ஒரு படைப்பாளியிடம் கேள்விகள் கேட்கப்படவேண்டும். அசனுடைய படைப்புகள் பற்றிய அபிப்பிராயம் கூறப்பட வேண்டும். அது அவனை மேலும் ஸ்திரப்படுத்தும் -ஆழப்படுத்தும். அதற்கு வாசிக்க வேண்டும். நிறைய வாசிக்க வேண்டும்.' என்று அவர் சொல்வதும் மனதில் ஊன்றவேண்டிய கருத்தே! விமர்சனம் என்ற சொல்லுக்கு, 'எழுத்தாளரை நெறிப்படுத்தும் முறைமை' என்று அவர் சொல்லும் வரைவிலக்கணம் இன்னும் ஒருபடி மேலானதே!

தெளிவத்தையின் தமிழ் அவருக்குக் கிடைத்த கொடைதான். மொழி அவர் இழுக்கும் இழுப்புக்கு, அவருடன் கொஞ்சிக்கொஞ்சி கூடவே நடை பயில்கிறது! அவருக்கு வாய்த்த யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் ஆசிரியர்களையும் தனது 'ஞானம்' நேர்காணலில் அவர் நன்றியுடன் நினைவுகூர்கிறார். புனைவுசாராத எழுத்துக்களின்போது, 'மலைமுரசில்' என்று எழுதமாட்டார். 'மலைமுரசுவில்' எனத்தான் சரியாக எழுதுவார். எனினும், அவரது புனைவுகளோ, மண் மணக்கும் நடையில் எழுத்துக்களைச் சுமந்து வரும். மலையக மக்களின் வாழ்க்கை பற்றிய அவரது விபரிப்புக்களோ, ஓர் இனவரைபியல் எழுத்துக்கான புள்ளிகளைத் தொட்டுச்செல்லும்! 'மலையகத்தில் கூட்டங்களில் பேசுகையில், ஏன் நியமத்தமிழில் பேசுகிறீர்கள்' எனக் கேட்டபோது, 'அவர்களுக்குத்தான் அதனைப் பழக்கவேண்டும்' என்ற கருத்துப்பட தெளிவத்தையார் பதிலளித்ததாக. இலங்கை வானொலி அறிவிப்பாளர், விசு. கருணாநிதி அவர்கள் அண்மையில் நினைவுகூர்ந்து இருந்தார்.

தெளிவத்தையாரின் மிக அருமையான நேர்காணல் 'ஞானம்' இதழின் 'புரிதலும் பகிர்தலும்' - நேர்காணல்கள் என்ற பெருந்தொகுப்பில் 96 பக்கங்களில் நிறைந்து கிடக்கின்றது! அதனைத் தனியாக ஒரு சிறு கையேடாக வெளியிடுவது, எதிர்கால இலக்கியச் சந்ததிக்குப் பயன்தருவதாக அமையலாம்.

அவர் எம்மை விட்டுப் பிரிவதற்கு ஏறத்தாழ மூன்று வாரங்களுக்கு முன்னர், அவரைச் சந்திக்க வரலாமா என அனுமதி கேட்டபோது, 'புள்ளைங்களுக்கு ஸ்கூலில் லீவு விடுறமாதிரி, எனக்கும் ஆஸ்பத்திரியில் ரெண்டு நாள் லீவு விட்டிருக்கிறாங்க... நீங்க வாங்க' என்று இவர் சொல்ல நான் அதை இரசித்துச் சிரித்தேன். ஆனால், அது முடிவேயில்லாத லீவாகிவிட்டது.

அவரே கூறியதுபோல, 'எழுத்தாழியம் இறையுழியத்துக்கு எவ்வகையிலும் குறைந்ததல்ல!' அவர் எம் நினைவில் வாழ்வார்!

மலையகத் தமிழ் எழுத்துலகச் சிகரம்: தெளிவத்தை ஜோசப்

1960-களில் ஏற்பட்ட மலையக சமூக எழுச்சியை இலக்கிய பரப்பில் பிரதிபலித்து, மலையகம் என்ற அடையாளத்திற்கு உயிருட்டியவர் தெளிவத்தை ஜோசப். படைப்பிலக்கியத் துறையில் சிறுகதை எழுத்தாளராய் அடியெடுத்து, நாவலாசிரியராக வளர்ந்து..., ஆய்வாளராய், நூல்தொகுப்பாளராய், திரைக்கதையாசிரியராய், சினிமா வசனகர்த்தாவாய், இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராய் என பன்முக ஆளுமை கொண்டவராய் முத்திரை பதித்தவர் தெளிவத்தை. மலையகம் குறித்து எழுத ஆரம்பித்து, ஈழத்து இலக்கிய பரப்பிலும் தமிழ் இலக்கிய பரப்பிலும் தனக்கென ஓரிடத்தை தக்க வைத்துக் கொண்டவர். தனது எழுத்துத் திறனை சமூக பிரக்ஞையோடு கையாண்டு தான்சார்ந்த மக்களின் நியாயத்திற்கான குரலாக ஆறு தசாப்தங்களாக ஒலித்தவர், மலையகத் தமிழ் எழுத்துலகச் சிகரம் தெளிவத்தை ஜோசப்.

அறிமுகம்:

மலையக சிறுகதைகள் என்றவுடன் தவறாமல் நினைவுக்கு வந்து செல்கின்ற பெயர் தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகும். 1963-ம் ஆண்டு

வீரகேசரி நடத்திய மலையக சிறுகதை போட்டியில் முதலாம் பரிசு பெற்று, இலக்கிய பரப்பிற்கு அறிமுகமானார். 1964-ல் நடைபெற்ற இரண்டாவது சிறுகதை போட்டியில் அவரே மீண்டும் முதலாம் இடம் பெற, எனக்கு இரண்டாம் இடம் கிடைத்தது. அதன் பின்னரேயே அவரோடு தொடர்பினை ஏற்படுத்திக்கொண்டேன். உயர்கல்வியை முடித்துக் கொண்டு தோட்டப் பாடசாலை ஆசிரியராக பணி புரிந்து கொண்டிருந்த நான், 1964-ல் கொழும்பு வந்த போது முதன்முறையாக சந்தித்தேன். பிரபலமான ஸ்டார் பிராண்ட் டொபி உற்பத்தி செய்யும் மொடர்ன் கொன்பக்ஷனரி நிறுவனத்தில் கணக்காளராக பணி புரிந்து கொண்டிருந்த இவரை சந்தித்தமை இன்னும் பசுமையான நினைவாக பதிந்துள்ளது. கொழும்பு-ஐந்து லாம்பு சந்திகருகில் அமைந்திருந்த 'இளம்பிறை' பத்திரிகை காரியாலயத்திற்கு என்னை அழைத்துச் சென்று பத்திரிகை ஆசிரியர் ரஹ்மான் அவர்களை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அங்கே பிரபல எழுத்தாளர் எஸ். பொன்னுதுரையையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். ஒரு மூத்த எழுத்தாளராய், இளம் எழுத்தாளர்களை தட்டி கொடுத்து ஊக்கப்படுத்துகின்ற பண்பை இவரிடம் கண்ட எனக்கு, இவர் மேல் இருந்த மதிப்பு இன்னும் ஒரு படி மேலே உயர்ந்தது. இந்தப் பண்பை இவர் தொடர்ந்து கொண்டிருந்ததை நான் பல இளம் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து அறிந்துள்ளேன்.

- எம். வாமதேவன்

எனன். இத்தகைய ஒரு பண்பாளரோடு அவர் மரணிக்கும் வரை நட்பு ரீதியான தோழமை உணர்வோடு தொடர்பில் இருந்தமையை நான் ஒரு பெரும் பேறாகவே கருதுகிறேன். படைப்பிலக்கிய துறையில் என்னால் முழுமையாக ஈடுபாடு காட்ட முடியாமல் போனாலும் இலக்கிய பரப்பிற்குள் தொடர்ந்து பயணிக்க ஓர் உந்துதலை தந்து கொண்டிருந்தவர் ஜோசப் என்பதை பதிவு செய்வதில் நான் மகிழ்வு கொள்கிறேன்.

படைப்புகளும் பாராட்டுகளும்:

'மலையக சிறுகதை வரலாறு' (2000) இவரது ஆய்வுத்திறனை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இதைவிட துரைவி வெளியீடாக 'மலையகச் சிறுகதைகள்', 'உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்' ஆகிய இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகள் இவரது முயற்சியால் வெளிவந்துள்ளன. இதைவிட 'தினகரன் சிறுகதைகள்' என்ற தொகுப்பும் 'சுதந்திர இலங்கையின் ஐம்பது சிறுகதைகள்' என்ற தொகுப்பும் வெளிவர பொறுப்பாக இருந்துள்ளார். இவருடைய படைப்புகளுக்காக பல பாராட்டுகளும் விருதுகளும் கிடைத்துள்ளன. இலங்கையில் மாத்திரமல்ல தமிழ்நாட்டிலும் இவரது எழுத்துக்கள் பாராட்டப்பட்டுள்ளன.

அரச சாகித்திய விருது 1974-லும் கலாபூஷண விருது 1995-லும் என பல பாராட்டுகளின் பட்டியல் நீண்டது. தென்னந்தியாவில் சுபமங்களா விருது 1996-லும் இந்தியாவின் விஷ்ணுபுர விருது 2013-லும் இவருக்கு கிடைத்தன. இந்த அட்டவணைக்கு அணி சேர்த்தது இவருக்கு 2014ல் கிடைத்த சாகித்திய ரத்ன என்ற விருதாகும். மலையக எழுத்தாளர்களில் முதன்முறையாக இந்த விருதை பெற்றவர் என்ற சிறப்பும் இவருக்கு உண்டு. இந்தபாராட்டுகள் காரணமாக பல இதழ்கள் இவரது புகைப்படத்தை அட்டையில் வெளியிட்டு கௌரவித்தன. விஷ்ணுபுர விருது பெற்ற பொழுது 'மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம்' தனிச் சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டு கௌரவித்தது.

சமூக செயற்பாடுகள்:

இலக்கியம் மகிழ்விற்காக மட்டும் என்ற கருத்தியலுக்கு மாறாக சமூக முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு கருவி என்ற நிலைப்பாட்டில் தனது படைப்புகளை. தந்தவர். மலையகச் சமூகம் பற்றிய ஒரு தெளிவான நிலைப்பாடு இவருக்கு இருந்தது. இதனை மிகத்தெளிவாக எடுத்து காட்டுவது இவர் ஆற்றிய அமரர் இர. சிவலிங்கம் ரூபகார்த்த நினைவு பேருரையான 'மலையகம் எனும் அடையாளம்-மலையக இலக்கியத்தின் வகிப்பங்கு' என்பதாகும். மலையக சமூகத்தின் வரலாறு, சமூக உருவாக்கம், அரசியல் வளர்ச்சி, இலக்கிய செயற்பாடுகள், மலையகம் என்ற எண்ணக்கரு உருவாக்கம் அது குறித்த செயற்பாடுகள் தோன்றிய அமைப்புகள், இயக்கங்கள் என பல்வேறு அம்சங்களை விரிவாக விளக்குகின்றது இப்பேருரை. இது தனி நூலாகவும், 'மலையகம் - பல்பக்க பார்வை' என்ற 'சிவலிங்கம் ரூபகார்த்த நினைவுப் பேருரைகள்' என்ற நூலிலும் வெளிவந்துள்ளது.

2023-ம் ஆண்டை தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இலங்கையில் குடிவந்து 200 ஆண்டாக நினைவுபடுத்த பல முன்னெடுப்புகள் பல்வேறு அமைப்புகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுள் முக்கியமாக பேசப்படுவது இவர்களது அடையாளம் பற்றிய ஒன்றாகும். இவர்களை இந்தியர்கள் அல்லது மலையகத்தமிழர்கள் என்ற இரு அடையாளங்களில் எதனை தெரிவு செய்வது? என்பது

குறித்து சமூக வலைத் தளங்களில் கருத்தாடல்கள் மிகவும் உத்வேகமாக இடம்பெற்று வருகின்றன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஜோசப் அவர்களின் பேருரை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஆழ்ந்து வாசிக்க வேண்டியவொன்றாகும்.

ஆய்வாளராக:

தெளிவத்தை ஜோசப் பல்கலைக்கழக பட்டங்கள் எதுவும் பெறாது போனாலும், அவரது பரந்துபட்ட வாசிப்பினூடாக பெற்றுக் கொண்ட தகவல்கள் அடிப்படையில் எழுதிய மலையகச் சிறுகதை வரலாறு (2010) இவரது ஆளுமையை ஓர் ஆய்வாளராக உயர்த்தி உள்ளது எனலாம். இதற்கு மேலாக இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து இதழியலும் இலக்கியமும் எனும் ஆய்வு கட்டுரையும் மிக முக்கியமானது. மலையகத்திலிருந்து வெளிவந்த 50-க்கு மேற்பட்ட பல்துறை சார்ந்த நூல்களுக்கு இவர் எழுதியுள்ள முன்னுரைகள் இவரை ஓர் ஆய்வாளராக நிலைநாட்டுகின்றன. கவிதை, சிறுகதை, நாவல், கட்டுரைத்தொகுப்புகள், அரசியல் என பல துறைகளை இம்முன்னுரைகள் உள்ளடக்குகின்றன. எனது 'மலையகம் சமத்துவத்தை நோக்கி' (2014) என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலுக்கு இவர் வழங்கியுள்ள முன்னுரையை வாசிக்கும் போது நான் வியந்து பிரமித்துள்ளேன். எனது நூலின் உள்ளடக்கம் 1968-ம் ஆண்டிலிருந்து 2014-ம் ஆண்டு வரை பல்வேறு விடயங்கள் பற்றியதாகும். அவற்றை ஆழ வாசித்து அவை பற்றிய ஒரு தெளிவான விளக்கத்தையும் தந்து நால்லாசிரியர் பற்றி குறிப்புகளையும் உள்ளடக்கி நூல் பற்றிய ஒரு முழுமையான தோற்றத்தைத் தந்துள்ளார். இவர் எழுதிய இறுதி முன்னுரை, 2022-ல் வெளிவந்த 'குளிரும் தேசத்து கம்பளிகள்' என்ற அரசியல் நூலுக்கு என்று நினைக்கிறேன். மலையக சமூகத்தின் சமூக அரசியல் வரலாறு பற்றி பேசும் இந்த நூலுக்கு இவர் வழங்கியுள்ள

முன்னுரை இந்த நூலுக்கு ஒரு சிறப்பை தந்துள்ளது.

வெறும் எழுத்து பணியோடு நின்றுவிடாமல் இலக்கிய மேடைகள் நூல்வெளியீடுகள் என பல நூறு நிகழ்வுகளில் கலந்து தலைமையுரை, வெளியீட்டுரை, வாழ்த்துரை, ஆய்வுரை, சிறப்புரை, என பலவற்றை நிகழ்த்தியுள்ளார். சிலவற்றில் அவரோடு இணைந்து கலந்து கொண்டமை மனதிற்கு இதமாக இருந்திருக்கின்றது. பெரும்பாலும் உணர்வு பூர்வமாய் அமையும் உரைகள் சில சந்தர்பங்களில் உணர்ச்சிபூர்வமாக அமைந்துவிடுவதுமுண்டு. 1964-ல் மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் உருவான காலகட்டத்தில் அதனோடு ஈடுபாடு காட்டி, பின்னர் (2010) அதன் தலைமைப் பொறுப்பேற்று மரணிக்கும்வரை அதன் செயற்பாடுகளுக்கு வழிகாட்டி வந்தார். அதன்போது மன்றத்தின் காப்பாளராக இணைந்து அவரோடு செயற்பட்டமை மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதாக அமைந்திருந்தது. மலையகத்தின் மறைந்த மூத்த இலக்கிய கர்த்தாக்களான திருச்செந்தூரன், என்.எஸ்.எம். இராமையா, கே. கோவிந்தராஜ் போன்றவர்களின் நினைவாக சிறுகதை போட்டிகள் நடத்தி இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தமை மன்றத்தின் செயற்பாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இலக்கிய ஆர்வலர் துரை விஸ்வநாதன் பெயரில் இயங்கும் 'துரைவி பதிப்பகத்தி'னூடாக இவர் மேற்கொண்ட செயற்பாடுகளில் முக்கியமானவை. சிறுகதை தொகுப்பு வெளியீடுகளாகும். சகோதர இனமான சிங்கள இலக்கிய அமைப்புகளோடும் இவர் நெருக்கமான தொடர்பிலிருந்தார். இவரது கதைகள் சில சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவர் மலையகம் உள்ளிட்ட ஈழத்து இலக்கிய பரப்பில் செயற்பட்டதோடு இன்று புலம்பெயர் தமிழர் வாழும் கனடா, அவுஸ்திர-

ரேலியா, மற்றும் இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளின் அமைப்புகளினால் அழைக்கப்பட்டு, அங்கு மலையக இலக்கிய பெருமைகளை பறை சாற்றியவர். கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் 'தாய்வீடு' என்ற கனடியான சஞ்சிகையோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தவர். அந்த பல பக்கங்கள் கொண்ட பல இதழ்களை கையில் சுமந்து வந்து என்னிடம் கையளித்ததை நான் நன்றியோடு நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

ஆவணக் காப்பாளராக:

இவரது வீட்டில் தகவல் சேமிப்பு களஞ்சியம் என்று சொல்லுமளவிற்கு பல நூல்களை சேமித்து வைத்திருந்தார். ஏதாவது நூல் தேவையெனில் இவரிடம் சென்றால் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கை பலரிடம் இருந்தது. 'மலையக இலக்கிய செல்நெறி' என்ற தலைப்பில் துரை நினைவு பேருரை ஆற்ற நான் அழைக்கப்பட்ட போது அதற்கு தேவையான நூல்கள் அனைத்தையும், அவரிடமிருந்தே பெற்று கொண்டேன் என்பதை நன்றியுடன் பதிவு செய்வது பொருத்தமானது. இவரின் நூற்றுக்கணக்கான நூல் தொகுதியை கொழுப்புத் தமிழ்சங்க நூலகத்துக்கு அன்பளிப்பு செய்துள்ளமையையும் நான் அறிவேன், நூலகம் இணையத்தளம் தொடங்கும் போதும் இவரது சேகரிப்பு நூல்களைக் கொண்டே ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்ற தகவலும் உள்ளது.

இவரது வாழ்க்கையோட்டம் பற்றிய சுவையான தகவல்கள் பல ஞானம் - ஈழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளி என்ற சிறப்பிதழில் (ஜனவரி 2007) வெளிவந்துள்ள நேர்காணலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவரது பிறப்பு வளர்ப்பு, கல்வி, இலக்கிய உருவாக்கம் என ஆரம்பித்து அவர் எதிர்நோக்கிய சோதனைகள், வேதனைகள், சாதனைகள் என 100 பக்கங்களுக்கு மேல் ஒரு நாவல் போல் விரிவாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவர் 15 ஆண்டுகள் பேனாவை மூடி வைத்து விட்டு எழுத்துலகிலிருந்து ஒதுங்கி நின்ற காலத்தை மிக வேதனையுடன் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இக்கால கட்டத்தில் இவர் பேனாவை திறந்திருந்தால் தமிழ் இலக்கிய பரப்பு இவரது படைப்புகளால் செழுமையடைந்திருக்கும் என்பது திடமான ஒன்றாகும்.

இவரது சில கதைகள் யாழ்ப்பாண எதிர்ப்பு நிலையை கொண்டிருந்தன என்ற விமர்சனம் இவர் மேல் சுமத்தப்பட்டுள்ளது. 1964-ம் ஆண்டு கலைமகளில் இவரது கதையான 'பாவ சங்கீர்த்தனம்' வெளிவந்த போது, நான் தோட்ட பாடசாலை ஒன்றில் ஆசிரியராக இருந்தேன். எனது சக ஆசிரியர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை சேர்ந்தவர்கள். கலைமகள் பத்திரிகையை விரும்பி வாசிப்பவர்கள். இந்த கதை வெளிவந்த தருணம் தலைமை ஆசிரியர் எனது வகுப்பிற்கு வந்து கலைமகள் இதழை என்னிடம் காட்டி 'பாருங்கள் உங்கள்

நண்பர் எழுதியுள்ளதை' என்று ஒருவித வெறுப்பு கலந்த முகத்தோடு இதழை கொடுத்துவிட்டு சென்றார். கதையை வாசித்ததும் சில வார்த்தைகள் தெளிவத்தையின் ஆத்திரத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தன, 'யாழ்ப்பாண மணல் காலை சூடும், மக்களோ மனதைச் சூடுவார்கள்' என்பது அதில் பிரதானம்.

மலையக படிக்காத பாமர மக்களை தோட்டங்களில் உத்தியோகம் புரிந்து கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணத்தை சேர்ந்தவர்கள் மரியாதையாக நடத்தாது ஓரங்கட்டி நடந்து கொண்டமைக்கான எதிர்ப்பே இத்தகைய ஆத்திர குரலாக வெளிவந்துள்ளன. வளர்ந்துவரும் படித்த இளைஞர்களின் ஒரே வாய்ப்பான தோட்டப்புறத்து உத்தியோகங்களை யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் தட்டிப்பறித்து கொள்கிறார்கள் என்ற ஆத்திரம் இளைஞர்களிடையே பரவலாக காணப்பட்டது. தங்களது உத்தியோகத்தை தக்கவைத்து கொள்ள இவர்கள் எதனையும் செய்ய தயாராகவிருந்தார்கள் என்பதைதான் 'பாவ சங்கீர்த்தனம்' சுட்டி காட்டியுள்ளது. தெளிவத்தையின் ஆத்திரத்திற்கு இதுவும் இன்னுமொரு காரணமாகும். நாமிருக்கும் நாடே என்ற நூலின் முதல் கதை 'சோதனை' என்பது. யாழ்ப்பாண வாத்தியார் எவ்வாறு பள்ளிக்கூடத்தை நடத்துகிறார் என்பதை வெகு துலாம்பரமாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. இக்கதையை தனது கட்டுரையொன்றில் மு. நிந்தியானந்தன் நியாயப்படுத்தியுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானது.

மலையக வரலாற்றில்...

மலையக இலக்கியப் பரப்பில் கோ. நடேசய்யர், சி.வி. வேலுப்பிள்ளை என்று ஆரம்பித்த மலையக இலக்கிய பாரம்பரியத்தை 1960-களில் ஏற்பட்ட சமூக எழுச்சியோடு இணைத்து அதற்கு புத்துயிர் ஊட்டியவர்களில் முதன்மையானவர் தெளிவத்தை ஜோசப். ஈழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும்... ஏன், சர்வதேச மட்டத்திலும் மலையகத்திற்கு இலக்கிய ரீதியில் பெருமை சேர்த்தவர். தெளிவத்தை தோட்டத்தை விட்டு வெளியேறுவதற்கும் எழுத்துலகை விட்டு சில காலம் ஒதுங்கி நின்றமைக்கும் இவரது நேர்மையான சமூக நியாயத்திற்கான போராட்ட குணமே காரணமாக அமைந்திருந்தது. மூத்தவர் என்பதால் இளையவர்களுக்கு வழிகாட்டி பல வகைகளில் பணிபுரிந்துள்ளார். 88 வயதிலும் இளமைத்துடிப்போடு தனது எழுத்து உழைப்பை நேசித்து அதில் இன்பம் கொண்டவர். இவரோடு கொண்டிருந்த தொடர்ச்சியான தொடர்புகள் எனக்கிருந்த இலக்கிய ஈடுபாட்டினை தக்கவைக்க பெரிதும் உதவியது. என்னைப் போல இவரோடு தொடர்பு கொண்ட பலருக்கும் இது பொருந்தும் என நினைக்கிறேன். மலையக படைப்பிலக்கிய வரலாற்றில் பரந்து திகழ்ந்த 'தெளிவத்தை ஜோசப்' எனும் பெயர் என்றும் மலைச் சிகரமாய் நிலைத்து நிற்கும்.

தெளிவத்தையாரும் நானும்

- அல் அஸுமத்

ஐம்பதாண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட ஓர் உறவைச் சிலவரிகளிற் கூறி விட முடியாது. சில நிமிடங்களிற் பேசியிட முடியாது. தெளிவத்தையாரும் எனக்குமிடையிலான உறவு. தந்தை - மகனுக்கிடையிலான உறவாகும். வயதுகள் இங்கே நிலையற்றுவிடுகின்றன. இந்த உறவுக்குச் சான்றெதுவும் கிடையாது. வாழ்க்கைதான் சான்று. பல ஆண்டுகளாகவே நான் எழுத்துலகில் அவரைப் பின்பற்றி வாழ்பவன் - எனது குடும்ப விவகாரங்களிலும் கூட.

‘நான் ஒரு கதை எழுதியிருக்கிறேன் - இன்ன பத்திரிகையில். வாசித்தீர்களா?’ என்று அவர் வினவியதேயில்லை.

‘இன்ன திகதி எனது ஒரு நேர்காணல் இன்ன ஊடகத்தில் ஒலி, ஒளிபரப்பாகிறது. கண்டிப்பாய்க் கேளுங்கள்,’ என்று அவர் சொன்னதில்லை.

‘எனது இந்தக் கதையை அல்லது புத்தகத்தை வாசித்திருக்கிறீர்களா?’ என்றும் அவர் வினவியதில்லை.

தனது ஒரு சிறுகதையையோ நூலையோ கொடுத்து, ‘இதை வாசித்து விட்டு நல்ல ஒரு விமரிசனத்தைப் பத்திரிகைக்கு எழுதுங்கள்,’ என்று சொன்னதில்லை.

புதிதாக எவரையும் அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வதென்றால், ‘நான் இன்னார். இத்தனைச் சிறுகதைகளும் இத்தனை நாவல்களும் எழுதியிருக்கிறேன். இன்ன இடத்தில் இந்தப் பதவியில் இருக்கிறேன், என்றெல்லாம் சுய தம்பட்டத்துடன் நட்பைத் தொடக்கியதில்லை.

தான் பெற்றிருக்கும் பட்டங்கள், கௌரவங்கள், பாராட்டுகள் என்பவற்றைப் பட்டியல் போட்டுப் படம் காட்டியதில்லை.

போட்டிக்கு ஆக்கங்கள் அனுப்பிப் பரிசு கிடைக்காவிட்டால், அவன் வெட்டிவிட்டான், இவன் ஒளித்துவிட்டான் என்றெல்லாம் கூச்சல் போட்டுக் கூட்டம் உருவாக்கியதில்லை.

புதுமைப்பித்தனுக்கு அடுத்து நான்தான் என்றோ, அடுத்த புக்கர் பரிசு, நோபல் பரிசுகளுக்காக எழுதுகிறேன் என்றோ காவடி ஆடியதில்லை.

போட்டித் திகதிகள் முடிந்து சில மாதங்கள் ஆனாலும், பின் வழியாற் புகுந்து ஆக்கத்தைக் கையளித்துப் பரிசு பெற்றுக்கொண்டதில்லை.

‘நல்ல விமர்சனம் செய்கிறேன். போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றுத் தருகிறேன் கடனாக இவ்வளவு கொடு,’ என்றெல்லாம் பிச்சையெடுக்கவில்லை.

தனது படைப்புகளிற் குறை கூறித் திரிபவர்களைத் தூற்றித் திரிந்ததில்லை.

எந்த இடத்திலும் எந்தக் காரணத்துக்காகவும் தன்னை முற்படுத்திக் கொண்டதில்லை.

ஒரு புத்தகத்தைப் போட்டுக்கொண்டு அதற்கு ஆண்டு விழா, வெள்ளி விழாக்கள் கொண்டாடியதில்லை.

சாகித்ய ரத்னா விருது உட்பட எந்த விருதையும் அவர் நச்சரிப்புச் செய்தோ சிபாரிசுகளை முன் தள்ளியோ பெற்றதில்லை.

அவரைப் பற்றிக் கூறுவதானால் இப்படி இன்னுமின்னும் ஏராளமுண்டு. அவற்றை ஒரு நூலாகத்தான் எழுத முடியும். அதைத் தான் செய்துகொண்டிருக்கிறேன்.

அற்புதமான ஒரு பிறவி அவர். பூமிக்குக் கிடைத்த உதாரண புருஷர்களுள் தலை சிறந்தவர் அவர். நாற்றம்பிடித்துப்போய்க் கிடக்கும் எழுத்துலகில், நீரிடைத் தாமரை இலையாக வாழ்ந்தவர். தெளிவத்தை ஜோசப் ஐயாவைப் போன்ற தெளிவு மிக்க ஓர் எழுத்தாளரை நான் எனது வாழ்நாளிற் கண்டதேயில்லை. தமிழ் நாட்டினதும் இலங்கையினதும் ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்து இலக்கியத்தைக் குறிப்பாகவும், உலக இலக்கியத்தைப் பொதுவாகவும் தனது உள்ளங்கையில் வைத்திருந்த ஒருவர் என்றால் அவர் இவர்தான் என்பது எனது கணிப்பு. எனது எழுத்தகங்காரங்களுடையெல்லாம் தனது வாழ்வால் அப்புறப்படுத்தித் தனது வழியில் என்னைப் பின்வரச் செய்த மாமேதை.

எழுத்திலும் உறவிலும் பாசம்தான் அவரது தாரக மந்திரம். அந்தப் பாசக் கயிற்றில்தான் அவர் மேலுயர்ந்து பிரிந்திருக்கிறார்.

அவர் இறக்கவில்லை. எந்த ஆன்மாவும் இறப்பதில்லை. ஒரு சிறிய பிரிவே நேர்ந்துள்ளது. நாங்கள் எங்கே போகவிருக்கின்றோமோ அங்கேதான் அவர் நம்மை வரவேற்கப் போயிருக்கிறார். அவரை நான் சந்திக்கும் வரையில் அவர் வழியில் வாழ்வேன். எழுத்துலகில் என்னைப் புகுத்திய என் இலக்கிய ஆசான் உயர்திரு நயினை ஆறாறே போன்று, சிறுகதைத் துறையில் என்னைச் செதுக்கிய ஆசான் உயர்திரு தெளிவத்தையார் வழியில் அடக்க ஒடுக்கமாக வாழ வல்ல நாயன் அருள் பாலிப்பானாக!

ஒரு மகா விருட்சத்தின் மறைவு...

இரா. சடகோபன்

மலையகத்தின் எழுத்து இமயமும் தேசிய அடையாளமுமான தெளிவத்தை ஜோசப் என்ற மகாவிருட்சம் மறைந்தது.

1980-களில் நாவலப்பிட்டி என்ற சிறு நகரத்திலிருந்து தன்னந்தனி

யாக கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திற்கு வந்த எனக்கு முதல் முதலில் அறிமுகமானவர் அந்தனி ஜீவா. அவர் மூலமாக சிறுகதை எழுத்தாளர் சபையர் இலங்கீரன் அறிமுகமானார். அதன்பின் எனக்கு படிப்படியாக தெளிவத்தை ஜோசப், பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம், ராஜலீ காந்தன், சோமகாந்தன் போன்றவர்கள் அறிமுகமானவர்கள். இவர்கள் அனைவரையும் விடவும் என்னில் மிகவும் ஓட்டிக் கொண்டவர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் தான். அதற்கு காரணம் அவர் மலையகத்தார் என்பதும் அவருக்கும் எனக்கும் இருந்த கருத்து ஒற்றுமைகள்தான் என்று கூறவேண்டும். அதன்பின் நாங்கள் மேற்கொண்ட அனைத்து இலக்கிய பயணங்களிலும் நாங்கள் ஒன்றாகவே பயணித்தோம். எங்களுடன் பேராசிரியர் சந்திரசேகரன் அவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டோம்.

அவை வெறுமனே இலக்கிய பயணங்கள் அல்ல. சிறுகதை தொடர்பான பயிற்சி பட்டறைகள், கருத்தரங்குகள், இளம் மாணவர்கள் மத்தியில் எவ்வாறு படைப்பாற்றலை வளர்த்தெடுப்பது, மலையக மக்கள் தொடர்பான ஆய்வரங்கங்கள்..., இப்படி எங்கள் வழியில் பல பெரும்பணிகள் வந்தன. இவற்றில் கலந்து கொண்டதற்கு அப்பால், நாங்கள் மேற்கொண்ட கொண்டாட்டங்கள் சொல்லும் தரம் அன்று. அவை மனதிருக்கும் வரை நினைவில் இருக்கும்.

அன்பில் ஒரு சிறு வயது இளைஞன், தெளிவத்தை ஜோசப் மலையகத்திற்கு அப்படி என்ன செய்துவிட்டார்? என்ற ஒரு கேள்வியை எழுப்பி இருந்தான். அவனுக்கு நான் அளித்த பதிலின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:-

'தோட்டக்காட்டான்' என்ற கேவலமான பெயரை சுமந்துகொண்டு 'காட்டான்' பரம்பரையில் இருந்து வந்த காடுவெட்டி களனி அமைத்த பெருமை கொண்டவர்கள் நாம். இன்று 'மலையக தமிழன்' என்று வீறு கொண்டு எழுந்து நிற்கிறோமே, அதற்கு பாதை அமைத்துக் கொடுத்தவர்கள் யார்...?

1960-களுக்கு முன் உங்களுக்கு இலக்கியமே இருந்ததில்லை என்று கேவலமாக சொன்னவர்களுக்கு தமிழகத்தின் 3000 ஆண்டு கால இலக்கிய வரலாற்றின் தொடர்ச்சி நாங்கள் என்று பதில் அளித்தவர்கள் நாங்கள்.

இலங்கையில் கடந்த 200 ஆண்டுகளாக வாய்மொழி இலக்கியமான நாட்டார் பாடல்களையும், கூத்துக்களையும், நாடகங்களையும் சுமந்து வந்தவர்கள் நாங்கள்.

அந்தளவுக்கு செழுமையான இலக்கியங்களை தூசி துடைத்து... தோள்மீது சுமந்து கொண்டு வந்து உங்களிடம் ஒப்படைத்து இருக்கிறோமே... இதனை வேறு யார் செய்திருக்க கூடும்...?

மலையக சிறுகதை வரலாற்றை எழுதினால் அதில் 90 சதவீதம் தெளிவத்தைக்கு சொந்தமானது. நாவல்களுக்கும் வேறு இலக்கிய வடிவங்களுக்கும் எந்தக் குறையையும் வைக்கவில்லை.

1963-ம் ஆண்டு மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் நிறுவப்பட்டது முதல் இன்றுவரை எத்தனை பயிற்சிப் பட்டறைகள், பாசறைகள், சிறுகதை கவிதை போட்டிகள், ஞாபகார்த்த நிகழ்வுகள், எவ்வளவு இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு விருதுகளும் பரிசுகளும் வழங்கி இருப்போம். மலை நாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் என்ற பதாகையின் கீழ் எத்தனை எழுத்தாளர்கள் உருவாகி இருக்கிறார்கள்? நான் உள்ளடங்கலாக...

மலையக கதைக்கனிகள், கலையொளி முத்தையா பிள்ளை வெளியீடுகள், வீரகேசரி வெளியீட்டகம், துரை விஸ்வநாதனின் துரைவி பதிப்பகம், மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் வருடாந்த சிறுகதை - கவிதை போட்டிகள், எழுத்தாளர் ஞாபகார்த்த

நிகழ்வுகள்... இப்படி எம் இலக்கிய வரலாற்றில் வந்த மைல் கல்கள் எத்தனை எத்தனை...?

ஆதலால்... நாம் கடந்து வந்த பாதையில் எத்தனை பள்ளங்களையும் மேடுகளையும் சிகரங்களையும் கடந்து வந்திருக்கிறோம் என்பதை திரும்பிப்பார்த்து, இன்னும் எத்தனை உச்சிகளையும் உயரங்களைத் தொடவேண்டும் என்று சிந்திப்பவரால் மட்டுமே வானத்தில் ஏற முடியும். வரலாற்றை தேடிப் படித்து தெரிந்து கொள்ளாதவரால் புதிய வரலாற்றை படைக்க முடியாது.

தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கு என் சிரம் தாழ்த்திய வணக்கங்கள்!

திருமையா: தெளிவத்தையின் முதல் வாசகன்

- மல்லியப்புசந்தி திலகர்

‘தெளிவத்தை’ பதுளை நகரில் இருந்து பசறைக்கு செல்லும் வழியில் சுமார் 5 கிலோமீற்றர் தொலைவில் அமைந்துள்ள தேயிலைத் தோட்டம். இலங்கை ஆங்கிலேயரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த காலனித்துவ காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பின்னர் இலங்கை குடியரசானதும் (1972) அரசுடமையாகி 1993-ல் மீண்டும் தனியார்மயமாகி நிற்கும் இலங்கைத் தேயிலைப் பெருந்தோட்ட வரலாற்றில்.. ஒரு தோட்டத்தான் இந்த தெளிவத்தை. ‘தெல்பெத்த’ என ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் அழைக்கப்பட்டாலும் தமிழ் நாட்டில் இருந்து ஆங்கிலேயர்களால் அழைத்துவரப்பட்ட உழைப்பாளர் மக்கள் அதற்கு ‘தெளிவத்தை’ எனும் தெளிவான பெயரை வைத்துவிட்டார்கள்.

எனினும் இந்தத் தெளிவத்தை மலையக மக்களின் வரலாற்றில் இன்னுமொரு பரிமாணத்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டிருக்கிறது. ‘தெளிவத்தை’ எங்கே? என யாரும் கேட்டால், அவர் வத்தளையில் வாழ்ந்தார் என்று பலரும் பதில் சொல்லக்கூடும். அந்தளவுக்கு

அந்த தோட்டத்தின் பெயரை தன் பெயராக மாற்றிக்கொண்டவர் தெளிவத்தை ஜோசப். ஆய்வறிஞர் மு. நித்தியானந்தன் ‘தெளிவத்தை’ என்ற தோட்டத்துப் பெயரை நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் Sign Post ஆக பொறித்து வைத்த இலக்கிய பெருமகன் தெளிவத்தை ஜோசப்’ என குறிப்பிட்டுள்ளார். (தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுகதைகள் - முன்னுரை பக் XI - பாக்யா வெளியீடு 2014).

இத்தனைக்கும் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்த தோட்டம்கூட தெளிவத்தை இல்லை. வந்து சேர்ந்து வாழ்ந்த இடம். அதுவும் அதிக காலம் இல்லை. சுமார் 5 ஆண்டுகள். பதுளை ஊவாகெட்டவலை எனும் தோட்டத்தின் பாடசாலை ஆசிரியரான சந்தனசாமிப்பிள்ளை - பரிபூரணம் தம்பதியினரின் இரண்டாவது பிள்ளையான இவர் பதுளை பீடல் கல்லூரியில் தனது பாடசாலைக் கல்வியை (எஸ்.எஸ்.ஸி) நிறைவு செய்த பின்னர், ‘சும்மாதானே வீட்டில் இருக்கிறாய். போய் அண்ணனுக்கு சமைத்துக் கொடுத்துக்கொண்டு ஒத்தாசையாக இரு’ என பெற்றோர் இட்டக் கட்டளையை ஏற்று, தெளிவத்தை தோட்டத்தில் தனிமையில் தங்கியிருந்து தோட்டத்து கிளார்க்காக (எழுதுவினைஞராக)

தொழில்செய்து கொண்டிருந்த தனது அண்ணன் ‘ஞானப்பிரகாசம்’ அவர்களுக்கு சமைத்துப் போட வந்தவர்தர் ஜோசப். சமையல் நேரம் போக வாசிப்பு, பின்னர் எழுத்து என ஆரம்பித்து ‘தெளிவத்தை ஜோசப்’ எனும் பெயரில். எழுதி... இப்படி விளையாட்டாய் ஆரம்பித்த பெயர்தான் இன்று வரலாறாகி நிற்கிறது.

2014-ம் ஆண்டு விஷ்ணுபுரம் வாசகர் வட்டத்தின் ‘இலக்கிய ஆளுமைக்கான விருது’ அறிவிப்பினை எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் தனக்கு தொலைபேசியில் சூசகமாக அறிவிக்க, அதனை அடுத்த கணமே என்னுடன் தொலைபேசியில் தெரிவித்த தெளிவத்தை:

‘இந்தத் தகவல் ஒரு ஊகம்தான். உங்களுக்கு மட்டும் சொல்கிறேன். பேஸ்புக்கில் போடுவதற்கல்ல’ என தனக்கேயுரிய நகைச்சுவையுணர்வுடன் சொல்லிவைத்தார்.

‘விஷ்ணுபுரம்’ விருது பற்றி எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் அறிவிப்பு அடுத்த நாள் இணையத்தளங்களில் அது செய்தியாக பரவியிருந்தது.

‘ஐயா... உங்கள் வீட்டு உலையான என் வாயை மூடி விட்டீர்கள். ஆனால் ஊர் வாயை மூட முடியாது. பேஸ்புக் முழுக்க உங்களுக்கு ‘விஷ்ணுபுரம் விருது’ எனும் செய்தி உலகமெங்கும் உலாவருகிறது’ என்று அழைப்பெடுத்துச் சொன்னேன்.

‘அப்படியா...? எப்படி...?’

‘எழுத்தாளர் ஜெயமோகனின் ‘புளோக்’கில் இருந்து தகவல் எடுத்து நண்பர் கருணாகரன் ‘டமில்மிரர்’ இணைய இதழில் எழுதியிருக்கிறார்’.

‘புளோக்’கா... அது என்னா...?’

‘ஹா... ஹா... அதுவும் இன்டெர் நெட் தான்’

‘என்னென்னவோ... வந்திருச்சி... போங்க இன்டர்நெட்டுங்கிறீங்க பேஸ்புக்குங்கிறீங்க... ட்வீட்டருங்கறீங்க... புளோக் கிறீங்க...’

‘பேஸ் புக்ல இன்பொக்ஸ்ஸு ஒன்னு இருக்கு... அதுலயும் எனக்கு ஒரு மெஸேஜ்... வந்திருக்கு’ என்றேன் நான்.

‘அது என்ன இன்பொக்ஸும்... மெசேஜும்?’

‘விஷ்ணுபுரம் விருதைப் பெறுவதைப் போன்று தெளிவத்தைக்கு வேறு அவமானம் இருக்க முடியாது. அவரிடம் சொல்லி அதனைப்பெற வேண்டாம் எனச் சொல்லுங்கள் தோழர் என வந்திருக்கு’.

அதுவரை விருது பற்றியும் இன்டர்நெட் பற்றியும் மகிழ்ச்சியுடன் உரையாடிக்கொண்டிருந்தவர் குரல் கம்மியது.

‘அது யாரு...?’

‘தோழர் ஆதவன் தீட்சண்யா’

‘அப்பிடயா...?’ குரலில் தோய்வு தெரிந்தது.

‘ஒன்றும் யோசிக்காதீங்க ஐயா..., நான் நல்ல முடிவோடு சந்திக்கிறேன். நாம் இந்தியாவுக்கு போறம். தெளிவத்தைக்கு வாக்குறுதியளித்தவனாக தோழர் ஆதவன் தீட்சண்யாவுடன் உரையாடினேன். எனக்கும் தோழர் ஆதவன் தீட்சண்யாவுக்கும்’ இடையே இடம் பெற்ற இன்பொக்ஸ், ஈமெயில் உரையாடலை பிரதி எடுத்து ஒரு என்விலப்பில் போட்டு எடுத்துக்கொண்டு தெளிவத்தையாரைச் சந்தித்தேன். தோளில் தட்டினார். புன்னகைத்தார்.

‘ஆதவனுக்கு நன்றி சொல்லிடுங்க. நல்ல உரையாடல் செய்திருக்கிறீங்க உங்களுக்கும் தேங்ஸ்’ என்றார்.

‘விஷ்ணுபுரம் - ஜெயமோகன் - எழுத்து - அதன் அரசியல் பற்றி விமர்சனங்கள் உள்ளபோதும், எழுந்தபோதும் விஷ்ணுபுரம் விருதுக்காக தமிழ்நாட்டுக்குப் போவது என முடிவெடுக்கப்பட்டது. விருதினை மறுத்து ஏற்படும் சர்ச்சைகள் தமிழ்நாட்டுக்கு சில வேளை பொருந்தலாம். ஆனாலும், அதனைப் பெறுவதன் ஊடாக மலையக மக்கள் என்றால் யார்? என அறிந்திராத தமிழக மக்களுக்கு மலையக மக்களைப்பற்றிச் சொல்லும் வாய்ப்பாக இதனைப் பயன்படுத்துவதே பொருத்தம்’, எனும் என் வாதத்தையும், ‘அவர்கள் வழங்கும் போது அதனை மறுக்கச் சொல்லும் நாங்கள் செய்திருக்க வேண்டிய பணி இது. தவறிவிட்டோம்’ என்று சுயவிமர்சனம் செய்து கொண்டவர்களாக விமர்சனத்துடன் விருதுபெறும் ‘மறுப்பை’ பிரச்சினையாக்காத தோழர்களின் புரிதலும், சர்ச்சைகளை ஓரளவு தவிர்த்திருந்தது. தோழர்கள் லெனின் மதிவாணம், ‘பச்சை ரத்தம்’ தவமுதல்வன் போன்றோரும் இந்த விவாதத்தில் பங்கேற்றார்கள். மீறியும் இணையத்தில் இது குறித்து விமர்சனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன.

விஷ்ணுபுரம் பயணத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தோம். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பதாகவே சென்று கும்பகோணத்தில் தெளிவத்தை யாரின் உறவினர் வீடுகளுக்கும் சென்று திரும்புவது எமது திட்டம். ஆனால், அதே தினத்தில் அதே நேரத்தில் எனது பணி நிமித்தமான சீனப்பயணம் வந்து விழுந்தது.

நான் இந்தியாவில் குறித்த நாளில் வந்து இணைந்து கொள்வதாக உறுதியளித்துவிட்டு, தெளிவத்தைக்கு உதவிசெய்யுமாறு

சென்னையில் வாழும் என் உடன் பிறவா சகோதரி கௌரியிடம் வேண்டிக்கொண்டு பயணத்தை ஆரம்பித்தோம்.

கொழும்பு, பண்டாரநாயக்கா விமானநிலையத்தில் ‘இமிகிரேசன்’ வரிசையில் தெளிவத்தையும் அம்மாவும் முன்செல்ல நானும் தெளிவத்தையின் அண்ணா ஞானபிரகாசம் அவர்களும் பின்னால் நிற்கிறோம். ஞானா அங்கிளை அன்றுதான் நேரில் சந்திக்கிறேன். தெளிவத்தை - அம்மா இருவரும் அதிகாரியிடம் பாஸ்போட்டை சமர்ப்பிக்கின்றனர். ஞானபிரகாசம் அங்கள் என்னுடன் உரையாடுகிறார்.

‘எனக்கு சமைத்துப்போடுறதுக்குனு... தெளிவத்தைக்கு வந்தவன்... சும்மா இருக்கிற நேரம் எதையாவது எழுதி ‘பேசும்படம்’, ‘உமா’ மாதிரி தமிழ்நாட்டு பத்திரிகைக்கு எழுதுவான். இன்னைக்கு அதே தமிழ் நாட்டுல விருது வாங்கப் போறான். எனக்கு இதைவிட பெரிய சந்தோஷம் என்னா இருக்கு...? ஐ யெம் சோ ஹெப்பி...’ என 84 வயது பெரியவர் ஞானபிரகாசம் கண் கலங்கினார். அன்புக்குரிய அண்ணனின் ஆனந்த கண்ணீர் அது.

இமிகிரேசனைக் கடந்ததும் தெளிவத்தையிடம் விடயத்தைச் சொன்னேன்.

‘ஐயா, உங்கள் அண்ணா உணர்ச்சிவசப்பட்டு கண் கலங்கினார்’.

சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்த தெளிவத்தை, மூக்குக் கண்ணாடியை கழற்றி கண்களைக் கைகளால் தடவிவிட்டுக்கொண்டவராக, புன்னகைத்தவாறு...

‘அவர் தெளிவத்தைக்கு நான் வந்த கதையை சொன்னாரு... நான் தெளிவத்தையைவிட்டு வந்த கதையை சொல்றேன் கேளுங்க’ என்று ஆரம்பித்தார்.

தெளிவத்தை ஜோசப் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளராக பெயர் பெற்றவர். அதேநேரம் அவர் நல்லதொரு ‘கதைசொல்லியும் கூட. ஏற்ற இறக்கங்களுடன், நிறுத்தல் இடங்களுடன், இடைவெளியிடும் மௌனங்களுடன், உதட்டை சுழிக்கும் கோபத்துடன், தடார் சிரிப்புகளுடன் அவர் கதை சொல்லும் பாணியே அலாதியானது. அவரது மேடைப் பேச்சுக்கள் கூட அப்படித்தான். அவர் கதை சொல்லும் பாணியை அதிகமாக அருகிலிருந்து ரசிக்கும் பாக்கி

சுக் கு வரச்சொல்லி அழைப்பவிடுத்து அட்வைஸ் பண்ணான்.

யம் பெற்றவன் நான். அப்படித்தான் இந்தக் கதையையும் கேட்டேன். நீங்களும் கேளுங்கள்.

ஊவாகெட்டவலையிலிருந்து அண்ணாவுக்கு சமைக்கிறதுக்குனு தெளிவத்தைக்கு போய் சேர்ந்தாச்சு. அதிக நேரம் வாசிப்பிலேயே போச்சு. ஏதாவது எழுதுவேன். அப்பிடி அனுப்பினது ஒன்னு 'உமா'ங்கிற பேப்பர்ல வந்திருச்சி. சந்தோஷம்... என்னத்துக்கு கேக்குறீங்க. நாள்போக... காலையில் தோட்டத்துப் பள்ளிக்கூட வாத்தியார் வேலை. அந்திக்கு டிவிஷன் ஆபீஸில் உதவி கிளார்க் வேலை என்று வேலையும் கெடச்சிருச்சி.

எழுதுற கதைகள் பேப்பரல வரத்தொடங்கினா சொல்லவும் வேணுமா? போஸ்ட்டில வரும் பத்திரிகையை கொண்டுவரது தோட்டத்து தபால் பையன். பேரு 'திருமையா'.

அவன்தான் எனக்கு முதல் வாசகன். கட்டாய வாசகன். கதைகளை எழுதிப் படித்துக்காட்டுவேன். கேட்டு ரசிப்பான். பின்னர் தபாலில் கொண்டு சேர்ப்பான். தபாலில் வந்ததைக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பான்.

ஒருநாள் மேல்முச்சு கீழ் முச்சு வாங்க வேர்த்து விறுவிறுத்து வந்து என்னிடம் ஒரு தபால் அட்டைய நீட்டுறான் திருமையா.

'ஏய்... ஜோசப்...'

'எங்க தோட்டத்துல வந்து எங்கள் பத்தியே கத எழுதி பேப்பரல போடுவியா நீ... அதை எங்கள் படிக்கச்சொல்லி தபால்காரன் கையிலேயே கொடுத்தனுப்புறியா? தோட்டத்துவுட்டு போயிரு. இல்லாட்டி ஒனக்கு எழுதுறதுக்கு கையிருக்காது'.

மொட்டைக்கடுதாசி!

திருமையா பயந்து நிற்கிறான். எனக்கும் பயம்தான். தனியாகத்தான் பள்ளிக்கூடத்துக்கு போவேன். போகும்போதே ரோட்டில வாசிச்சிக்கிட்டே நடப்பேன். எவனாவது தேயிலைக்குள்ள பதுங்கியிருந்து எழுதுற கையை கொண்டு போயிட்டானா...? யோசித்துக் கொண்டு இருக்கும் போது அண்ணா ஆபீசல இருந்து பறக்க... பறக்கனு வாறாரு. வருகிற வேகத்துலேயே தெரியுது ஆளுக்கு பிரச்சினை தெரிஞ்சிருச்சினு...

'வந்த இடத்துல சோலிய பார்ப்போமுனு இல்லாம ஒனக்கு ஏன் இந்த வம்பு? அப்படி என்னதான் எழுதின...?' அண்ணன் கோபமா கேட்டாரு.

நடந்ததான் எழுதினேன். 'சீர்திருத்தம்'னு ஒரு சிறுகதை, என்று சொன்னேன்.

'அப்படி என்னா நடந்திச்சு. உன் கையை வெட்டப் போறேன்னு சொல்லி எழுதியிருக்கிறாங்கே'. அண்ணா பதட்டப்பட்டாரு.

தோட்டத்துல சீர்திருத்தம் பண்ணுக்குனு ஒரு சங்கம். அந்த தோட்டத்துல உள்ள இளைஞர் யுவதிகள் கொஞ்சம்பேரு அதுல உறுப்பினர்கள். வேலை முடிந்து வீடு வந்தால் பின்னேரத்துல சீர்திருத்த சங்கம் கூடிவிடும். ஒழுங்கா ஓடிக்கொண்டிருந்த சங்கத்துல ஒருநாள் ஒரு பிரச்சினை பூதாகரமான பிரச்சினை. ஒரு இளம் பெண் கர்ப்பவதியாகி அதனால் ஏற்பட்ட அவமானத்தால் தற்கொலையும் செய்துகொண்டாள். இதுதான் சீர்திருத்தமா? என்கிறது தான் கதை.

இது போதாதா...? சீர்திருத்த சங்கத்தினர் என் கையை வெட்ட தீர்மானித்த கதை இதுதான்.

தோட்டத்துரை வரைக்கும் பிரச்சினை போய்விட்டது. துரை ஆபீ

சுக்கு வரச்சொல்லி அழைப்பவிடுத்து அட்வைஸ் பண்ணான்.

'வந்தோமா, வேலே பார்த்தோமானு சம்பளம் வாங்குனாமன்னு இல்லாம... சம்மா வீண் பிரச்சினை கொண்டு வாரது... உன்னால உன் அண்ணனுக்கும் பிரச்சினை. துரை எல்லாப்பிரச்சினையும் முடிச்சு தாரேன். முதல்ல எழுதுறது நிப்பாட்டு'.

இதுதான் தோட்டத் துரையின் அட்வைஸ்.

அண்ணா ஒரு முடிவோடு இருந்தாரு... நீ இங்க இருக்க வேண்டாம். கொழும்புல ஒரு வேலை பார்த்துத் தாரேன். அங்க போயிருங்கிறாரு.

கூடவே திருமையாவும் சேர்ந்துகிட்டான்.

'ஆமாங்கையா நீங்க இங்க இருக்க வேணாம் போயிருங்க. பாவி பசங்க செஞ்சாலும் செஞ்சிருவானுங்க. போயிருங்க...' என்று என் கட்டாய வாசகன் திருமையாவும் பயத்தை கூட்டினான்.

எனக்கு என்ன செய்யிறதுனு தெரியல. ஒருபக்கம் எழுதுற கையை வெட்டுறேன்கிறான், மறுபக்கம் தோட்டத் துரை எழுதுற பேனாவை கீழ வையுங்கிறான். மொத்தத்துல இரண்டு பேரும் சொல்றது ஒன்னுதான். நீ எழுதக்கூடாது என்கிறதுதான்... சரியா... (சிரிப்பு) எனக்கு உடன்பட முடியல்ல. தெளிவத்தை விட்டு வந்துட்டேன். ஆனால் சம்மா ஜோசப் ஆகப் போனவன்... தெளிவத்தை ஜோசப்பாக வெளியே வந்தேன். வத்தளை வாசியானேன்.

தொழிலாளிகள் பற்றி எழுதும்போது கட்டயமாக அவர்கள் சார்பாகவே நின்று அவர்களை போராளியாகவே காட்ட வேண்டும் என்ற நிலையில்லாமல் அவர்களிடம் நிலவும் தவறுகளையும் சுட்டிக்காட்டுதல் வேண்டும் எனும் எண்ணம் கொண்ட தெளிவத்தையின் எழுத்துக்கள் பல. அப்படியான ஒரு கதை, தெளிவத்தை தெளிவத்தையிலிருந்தே வெளியேறச் செய்திருக்கிறது.

விஷ்ணுபரம் விழாவுக்கு முதல்நாளே சீனாவில் இருந்து சென்னைக்கு வந்துவிட்டேன். தனது பூர்வீக ஊரான கும்பகோணத்திற்கு சென்று, திரும்பி வந்து சென்னையில் என் வருகைக்காக காத்திருந்தனர் தெளிவத்தை தம்பதியினர். அண்ணா ஞானப்பிரகாசம் கும்பகோணத்தில் இருந்து நேராக கோயம்புத்தூர் வருவதாக ஏற்பாடு. கவிஞர் அல்அலுமத் அவர்களும் அவ்வாறே இணைந்துகொள்வதாக உறுதியளித்திருந்தார்.

தெளிவத்தையினருக்கு விஷ்ணுபரம் வாசகர் வட்டத்தினர் ஏற்பாடு செய்திருந்த விமானத்திற்கே நானும் டிக்கெட் பெற்றுக்கொண்டு கோவை சென்று விட்டோம். சென்றவர்கள் நேரடியாக ஊட்டி சென்றோம். அங்கு என் சித்தப்பா 'மேகராஜா' வீட்டில் தங்கினோம். கோத்தகிரியில் இருந்து தோழர் தவமுதல்வன் வந்து இணைந்து கொண்டார். தெளிவத்தை - தவமுதல்வன் சந்திப்பை, உரையாடலை பதிவுசெய்து 'புதுவிசை'க்கு வழங்குமாறு தொலைபேசியில் வேண்டிக்கொண்டார் தோழர் ஆதவன் தீட்சண்யா. தெளிவத்தைக்கும் தொலைபேசியில் வாழ்த்துச் சொன்னார். நிலைமை இவ்வளவு சுமுகமாகியிருந்ததில் எனக்கு மகிழ்ச்சி.

மறுநாள் ஊட்டியை கொஞ்சம் எட்டிப்பார்த்துவிட்டு கோத்தகிரியில் அமைந்துள்ள இர. சிவலிங்கம் - திருச்செந்தூரன் கல்லறைகளை தரிசித்து அஞ்சலி செலுத்திவிட்டு, கோவை வந்து சேர்ந்தோம். கும்பகோணத்திலிருந்து தெளிவத்தையின் தம்பி எழுத்தாளர் குடந்தை பரிபுரணன், அவரது மகள் பிலோமினா (இவர் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது M. phill பட்டத்திற்காக தெளிவத்தை ஜோசப்பின் படைப்புகள் பற்றி ஆய்வு செய்தவர்), தெளிவத்தையின் தங்கையின் கணவரான மைத்துனர் மற்றும் நண்பர்கள் சிலர் கோவையை வந்தடைந்திருந்தனர்.

விழாவுக்கு முதல்நாள் இரவும், விழாவன்று காலையும் விஷ்ணுபுரம் வாசகர் வட்டத்தினர் தெளிவத்தையுடன் பல்வேறுவிடயங்களை கலந்துரையாடினர். அருமையான ஏற்பாடு, பல்வேறு கேள்விகள்... பல்வேறு பதில்கள்...

உதாரணத்திற்கு ஒன்றிரண்டு.

‘ஐயா! இலங்கையில் உள்ள தேயிலைத் தோட்டங்கள் சிங்களருடையதா? அரசாங்கத்தினுடையதா?’ இது ஒரு வாசகருடைய கேள்வி.

‘இந்தியர்களுடையது’ இது தெளிவத்தையின் பதில்.

‘இந்த பதிலில் கூடியிருந்தவர்கள் கொஞ்சம் அதிர்ச்சிக்குள்ளானோம். உண்மைதான். இலங்கையிலுள்ள அதிகளவான தேயிலைத் தோட்டத்தின் உரிமையாளர்களாக இருப்பவர்கள் இந்திய டாட்டா கம்பனிதான்’.

என எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் தனது இணையத்தளப் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எழுத்தாளர் எஸ்.பொ. தொகுத்த ‘காந்திய கதைகள்’ தொகுப்புக் காக தெளிவத்தை எழுதிய கதை. ‘கத்தியின்றி ரத்தமின்றி’. காந்தி ஜெயந்தி விழாவன்று காந்திய கருத்துக்களைப் பேச எண்ணிக் கொண்டிருந்த கதைநாயகன் தோட்டத்து தலைவரான தொழி

லாளி, கடைசியில் தொழிலாளியை இழிவாகப் பேசிய கணக்கப் பிள்ளையை வெட்டிக் கொன்றுவிடுகிறான். இதுதான் கதை.

‘இது காந்திய கதையா..?’ என்பது ஜெயமோகனின் கேள்வி.

‘அந்த காந்தியவே இங்கே போட்டுத்தானே தள்ளினீங்க..’ இது தெளிவத்தையின் பதில்.

உரையாடல் அரங்கம் அமைதியாகியது. அத்தோடு நிறைவுக்கும் வந்தது.

அந்தியில் விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. அரங்கம் நிறைந்த கூட்டம். மேடையின் பின்புறத்தில் மலையகத்தின் பின்புலத்தை காட்டும் வடிவமைப்பு. மத்தியில் தெளிவத்தையின் முகம். எழுத்தாளர் இந்திரா பார்த்தசாரதி தலைமையுரையில் ‘தெளிவத்தையின் ‘கூனல்’ என்று ஒரு சிறுகதை. உலகத்தரம் வாய்ந்த சிறுகதை அது. இவ்வாறு எழுதக்கூடிய எழுத்தாளர்களை எப்படி நாம் (தமிழகம்) அறியாது விட்டோம். அதுவும் நமக்கு மிக அண்மையில் உள்ள இலங்கையில் உள்ள நமது உறவுகளின் தொடர்பை எப்படி நாம் இழந்தோம்’ என கேள்வி எழுப்பினார். ஜெயமோகன் மலையக மக்கள் பற்றி, அவர்களை தமிழகம் அறியாமல் இருப்பது பற்றி உணர்ச்சி பொங்க பேசினார். எனது நோக்கம் நிறைவேறியதாக உணர்ந்தேன். மலையகம் - தமிழகத்தில் பேசுபொருளாகியிருந்தது.

இந்தக் ‘கூனல்’ சிறுகதை பற்றி தெளிவத்தையர் என்னிடம் கூறிய கதை ஒன்றும் இப்போது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. இது தேயிலைத் தோட்ட டிமேக்கர்மார்களின் தில்லுமுல்லுகள் பற்றிய கதை வழமையாகவே அவருடன் நட்பாக பழகும் பெரிய டிமேக்கர் இந்தக் கதை பத்திரிகையில் வந்ததன் பிறகு முகத்தை திருப்பிக்கொண்டது மட்டுமல்லாமல் தோட்ட நிர்வாகம் உத்தியோகத்தர்களுக்கு கொடுக்கும் அலவன்ஸ் தேயிலையைக் கூட கொடுக்க மறுத்தாராம். தெளிவத்தையின் ஒவ்வொரு சிறுகதைக்கு பின்னாலும் வேறு பல கதைகள் இருக்கும்.

திரைப்பட இயக்குனர் பாலா - எழுத்தாளர் இந்திரா பார்த்தசாரதி இருவரும் இணைந்து விருது வழங்கினார்கள். தெளிவத்தையின் இரண்டு நூல்கள் (மீன்கள் - சிறுகதை தொகுப்பு, குடைநிழல்-நாவல்) வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. கோவை ஞானி, தேவதேவன், நாஞ்சில்நாடன், சுரேஷ்குமார் இந்திரஜித், எழிலன், ரவி சுப்பிரமணியம், எழுத்து அலெக்ஸ், ஓவியர் ஜீவா என பல பிரபலங்கள் பிரசன்னமாகியிருந்தனர். இலங்கைக் கவிஞர் அல்அஸ்மத் தெளிவத்தை கொழும்பில் பலவருடம் பணியாற்றிய, ‘ஸ்டார்’ கம் பெனி சார்பிலாக பொன்னாடையையிட்டார். தெளிவத்தையின் துணைவியாருக்கும் பொன்னாடை கௌரவம் வழங்கப்பட்டது. நான் நிகழ்வுகளை நிழற்படங்களாகப் பதிவு செய்து கொண்டிருந்தேன்.

இத்துடன் விழா இனிதே நிறைவடைகிறது என அறிவித்துவிட்டு தொகுப்பாளர் மேடையை விட்டு அகன்றார். சபையார் வெளியே விற்பனையாகிக்கொண்டிருந்த தெளிவத்தையின் ‘மீன்கள்’, ‘குடைநிழல்’ ஆகிய நூல்களை வாங்குவதற்கு முண்டியடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு பின்னரும், வயதான ஒருவர் மேடையை நோக்கி ஓடி வந்து கையிலிருந்த பொன்னாடையை தெளிவத்தை தோளில் மாட்டியவாறு கட்டியணைத்து வாழ்த்தினார் அது தெளிவத்தையின் மைத்துனரான கும்பகோணக்காரர் என்பதை நானறிந்து கொண்டேன். இன்னுமொரு பெரியவரும் அதேபோல ஓடி வந்தார். தெளிவத்தையை கட்டி அணைத்து வாழ்த்தி பொன்னாடையிட்டார். இவற்றையெல்லாம் கூப்பிடு தூரத்தில் நின்ற நிழற்படம் எடுத்துக் கொண்டிருந்த என்னிடம்,

‘இது யாரு தெரியுதா..?’ எனக்கேட்டார் தெளிவத்தை

தெரியலையே... என்று கையால் சைகைக் காட்டினேன்.

‘திருமையா’ என சத்தமாகச் சொல்லி சிரித்தார் தெளிவத்தை.

கேமரா ஷூம் செய்யும் சில கணங்களில்தான் உணர்ந்தேன். எனக்கு அந்த நிழற்படத்தை ஒழுங்காகப் பதிவு செய்ய முடியாத அளவுக்கு நிலைகுலைந்திருந்தேன்.

ஆமாம், தெளிவத்தைத் தோட்டத்து தபால் பையன் ‘திருமையா’

ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தில் இலங்கை தெளிவத்தையில் இருந்து தாயகம் திரும்பியிருக்கிறார் திருமையா. தமிழகத்தில் எங்கோ ஒரு முலைக் கிராமத்தில் அரசு உத்தியோகத்தில் இருக்கும் திருமையா, தெளிவத்தைக்கு தமிழகத்தில் விருது வழங்கப்படுவதை பத்திரிகையில் படித்துவிட்டு, ஒரு பொன்னாடையுடன் கோவைக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறார். சுமார் ஐம்பது வருடங்கள் கடந்து ‘தெளிவத்தையும் திருமையாவும்’ சந்தித்துக்கொண்ட அந்தத் தருணத்தை அருகிலிருந்து பார்த்தபோது நானடைந்த ஆச்சரியத்திற்கு அளவேயிருக்கவில்லை. அந்த ஆத்மார்த்தமான, அன்பு பரிசான ‘பொன்னாடை’ தெளிவத்தைக்கு கிடைத்த மிகப்பெரிய விருதாகத் தெரிந்தது எனக்கு.

இலங்கை தெளிவத்தை ஜோசப்புக்கு கோயம்புத்தூரில் ‘விஷ்ணுபுரம்’ விருது என பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை வாசித்துவிட்டு அரைநூற்றாண்டு கடந்து அவரைச் சந்திக்கவந்த திருமையா எனும் தெளிவத்தை தோட்ட முன்னாள் தபால்காரருக்கு தெளிவத்தை காலமாகிவிட்டார் என்ற செய்தியும் எட்டியிருக்கலாம். எட்டியிருந்தால் நிச்சயமாய்த் துடித்துத்தான் போயிருப்பார் அவரின் முதல் வாசகன் திருமையா.

குன்றில் எழுந்த குரல்

- செல்வம் அருளானந்தம்

ஒரு மாலை நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது 'தெளிவத்தை' திடீரென இப்படிச் சொன்னார்.

யாரோ ஒருவர் 'தெளிவத்தை ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேல் தன் மக்களைப் பற்றி எழுதுகிறார். இந்த எழுத்துகளால் ஒரு ஐம்பது சதம் அந்த மக்களின் கூலியை உயர்த்த இவரால் முடிந்ததா?' எனக் கேட்டார்.

இக்கேள்விக்கு நீங்கள் என்ன பதில் சொன்னீர்கள்? என்று கேட்ட போது 'மலையக தொழிலாளர்களின் கூலியை உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் எழுத வரவில்லை என்றேன்' என்றார்

ஒரு இலக்கியக்காரரின் வேலை பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு தாற தில்ல. மக்கள் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும் வாழ்வையும் அந்த வாழ்வுச் சூழலையும் மொழிகொண்டு சொல்வதுவும் உணர்த்துவதுவும் தான் என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர் யோசப்.

தெளிவத்தை ஜோசப் என்ற என்ற பெயருக்கான காரணத்தை அவரிடம் கேட்டபோது 'தங்களைத் தோட்டத்தில் இருந்து வந்த வர்கள் என்று சொல்லவே அன்றெல்லாம் படித்த மலையக மக்கள் கூச்சப்படுவார்கள். தோட்டக்காட்டான், கள்ளத்தோணி என்று அவர்கள் இழிவுபடுத்தப்பட்ட காலம் அது. இதனால்த்தான் 'நான் தோட்டக்காட்டான்... அந்த மக்களைப் பற்றி எழுதுபவன்' என்று பிரகடனம் செய்யவே அப்படி பெயரை வைத்துக் கொண்டேன். தெளிவத்தை என்பது ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் பரப்பளவு கொண்ட ஒரு தேயிலைத்தோட்டம்' என்றார்.

மனதில் பெரும் இலட்சியத்தை உருவாக்கி அதைப் பெரிதாக பிரகடனம் செய்யாமல் அந்த இலட்சியத்திற்காகவே நிறைவுவரை வாழ்ந்தவர் ஜோசப்.

'தெளிவத்தை ஜோசப்பின் எழுத்துகள் இல்லையேல் மலையகத்து மக்களின் வாழ்க்கை பற்றிய எமது அறிவு குறைவுற்றதாகவே இருந்திருக்கும்' என்பது பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் கூற்று. இதை ஒரு வாசகனாக நானும் பெரியவில் உணர்கின்றேன்.

1950-களின் தொடக்கத்தில் எழுதத் தொடங்கியவர் 1960-ற்குப் பின்னரே இலக்கிய உலகால் அறியப்படுகின்றார். கிட்டத்தட்ட எழுபது வருடங்கள் தன் எழுத்துகள் மூலம் எங்களுடன் தொடர்ச்சியாக உரையாடிக் கொண்டிருந்தவர்.

எளிமையும் நேர்மையும் கொண்ட இந்தப் படைப்பாளி தான் கொண்ட இலட்சியத்தை அடைந்தவன் என்றே நான் சொல்வேன்.

1869-ம் ஆண்டில் ஆபிரகாம் யோசப் என்பவரால் எழுதப்பட்ட 'கோப்பி கிருஸ்ணகும்மி' என்ற மலையகத்தின் துயர்மிக்க வாழ்வின் பாடல்களோடு தொடங்கி... தெளிவத்தை ஜோசப் வரை மிக நீண்ட இலக்கிய வரலாற்றை உருவாக்கிச் சிறந்தது மலையக இலக்கியம்.

அந்த இலக்கியத் தொடர்ச்சியில் நீண்ட காலம் படைப்பாளியாக இயங்கி சிறந்த நல்ல படைப்புகளைத் தந்தவரான ஜோசப் மலையகப் படைப்பாளிகள் வரிசையில் தலைசிறந்தவராகக் கருதப்படுகின்றார்.

'எவ்வளவு சிறிய மீனாக இருந்தாலும் பசி என வரும்போது தன்னை விடச் சிறிய மீனை அது விழுங்கத்தான் செய்கிறது' என்ற வாழ்வின் பெரும் தத்துவத்தை, வீடில்லாது அலையும் மலையக மக்களின் துயர் சுமந்த வாழ்வை 'மீன்கள்' என்ற கூறுகையில் அற்புதமாகச் சொல்கின்றார்.

இதுவரை தமிழில் எழுதப்பட்ட சிறந்த நூறு கதைகளில் ஒன்றாகத் திகழ்வது 'மீன்கள்' என்ற சிறுகதை என, என்னுடைய நவீன தமிழ் இலக்கியம் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளேன் என்கிறார் எழுத்தாளர் ஜெயமோகன்.

'இயல்பு மனிதர்களின் சித்திரமாக இலக்கியம் இருக்க வேண்டும்' என்ற கோட்பாட்டை தெளிவத்தை யோசேப்பின் படைப்புகளில் காணலாம்.

'கூனல் என்ற சிறுகதையை நான் உலகப் பெருமைமிக்க சிறுகதையாக உணர்ந்தேன்' எனக் குறிப்பிடுகின்றார் பேராசிரியர் இந்திரா பார்த்தசாரதி.

மலையக இலக்கியம் என்ற எல்லை கடந்து, தமிழ் இலக்கிய உலகின் உயர்ந்தவொரு படைப்பாளியாக விளங்கிய பெருமைகளால் சிறந்த தெளிவத்தை ஜோசப்புடன் பழக்க கிடைத்தைப் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன்.

குளிரசர் சொரியும் கனடாவின் காலைப் பொழுதொன்றில் அவருடைய நினைவுகள் நெஞ்சில் பெருகுகின்றன. 'அடிக்கிற குளிர் குக்கு இரண்டு சூரியன்கள் இருந்தால் தேவலாம்' என்று மலையக குளிர் பற்றி அவர் ஒரு சிறுகதையில் குறிப்பிடுவார். கனடா குளிர் குக்கும் அதுவே தேவை என்று நினைத்தவாறு, அவர் கனடாவில் தங்கியிருந்த ஒன்றரை மாதங்களையும் இலங்கை செல்லும் போதெல்லாம் அவர் குடும்பங்களுடன் பழகியதையும் நினைவு கொள்கின்றேன்.

1960களில் அவர் எழுத்தாளராக அறியப்பட்டாலும் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு அவருடைய பேராளுமையை உணரச் செய்தவர் மு. நித்தியானந்தன். அவருக்கு நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். அவரை தொடர்ந்து மற்றுமொரு மலையகப் படைப்பாளியான திலகர் அவரை ஒரு ஞானத்தந்தையாக கொண்டு, அவரை மீண்டும் மீண்டும் மக்கள் முன்னிலையில் நிறுத்தினார். யாழ்ப்பாணத்தார் யாழ்ப்பாணத்தார் என்ற வசைச்சொல்லை முறிய

டித்து, தாய்விடு டிலிப்குமார் பெருமெடுப்பில் அவரை ஈழத்தமிழ் படைப்புலகில் முன்னிலைப்படுத்தினார்.

யோசப் அவர்களே! உங்களை இந்த வாழ்வில் மிகவும் நேசித்தோம். இந்த மரணத்தால் உங்களை மறவோம் என்றே உரத்து சொல்கின்றோம்.

ஒருதடவை கொழும்பு சென்றபோது கெடுபிட்பு பயம் காரணமாக கட்டுநாயக்காவில் இருந்து என்னை அழைத்து செல்லத் திலகரை அழைத்திருந்தேன். ஏதோ அவசர காரணத்தினால் திலகரால் வர முடியாமல் போய்விட்டது. இதை அறிந்த தெளிவத்தை தானே விமான நிலையத்திற்கு வந்து காத்திருந்திருக்கின்றார். நான் பயணித்த விமானமும் ஏதோ காரணங்களால் பிந்தித்தான் சென்றது. நான் வெளியே வந்தபோது நீண்டநேரக் காத்திருப்பின் பின், களைத்துப்போய் ஒரு சுவரில் சாய்ந்தபடி அவர் நின்ற கோலம் என்னை வருத்தியது. படைப்புகளால் உயர்ந்து நிற்கும் ஒருவரை நான் தொல்லைப்படுத்திவிட்டேன் என்ற குற்றஉணர்வு என்னை வருத்தியது. என்னைக் கண்டவுடன் களைப்பெல்லாம் நீங்கியவராக புன்னகை பெருக என்னை அணைத்துக் கொண்டார்.

அந்த அன்பும், என் அம்மா இறந்தபோது, கொழும்பில் என் இருப்பிடம் தேடிவந்து என்னை அணைந்த நின்ற அந்தச் சூடும் இன்னும் என் மனதில் அணையவில்லை.

யோசப், நீங்கள் கிறிஸ்துவ விசுவாசம் கொண்டவர், மரணம் வாழ்வின் முடிவில்லை என்றும், வாழ்வு மாறுபடுகிறதேயன்றி அது அழிக்கப்படுவதில்லை என்பதை விசுவசிப்பவர் என்பதையும் நான் அறிவேன். எது எப்படியே நீங்கள் இந்தப் பூமிக்கு வந்த நோக்கத்தைச் சிறப்பாகவே செய்து முடித்திருக்கின்றீர்கள்.

சுந்தர ராமசாமியின் ஜே.ஜே. சொல்வான் 'செயல் அல்ல, செயலின் ஊற்று கண்ணான சிந்தனையைப் பாதிப்பதே என் வேலை'. நீங்கள் அதை உங்கள் காலம் முழுவதும் செவ்வனவே செய்தீர்கள்.

தெளிவத்தை ஜோசப் - நினைவில் வாழும் நிகழ்வுகள்

- திக்குவல்லை கமால்

‘தினபதி’ (1966) தினம் ஒரு சிறுகதைத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தது.

இளம் எழுத்தாளர்களின் கதைகளைப் பார்வையிட்டு சிபார்சு செய்யும் முத்த இலக்கியவாதிகளில் ஒருவராக தெளிவத்தை ஜோசப்பின் பெயரும் பட்டியல்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறுதான் அவர் பற்றிய முதல் அறிமுகம் எனக்கேற்பட்டது. மலையக இலக்கியம் பற்றிய அறிக்கையும் தெளிவத்தையின் கதைகளுடாகவே எனக்கேற்பட்டது. இருந்தும், அவருடன் தொடர்பு கொள்வதற்கான எந்த வாய்ப்பும் இருக்கவில்லை.

1975-களிலேயே அவரை நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. கணீரென்று மிகத் தெளிவான குரலில் இலக்கிய மேடைகளில் பேசுவல்லவராக இருந்தமையும், இவர்மீதான ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தியது. கொழும்புச் சூழலில் நூல் வெளியீடுகள், கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள், செயலமர்வுகள் என்று எங்கு நடந்தாலும் அங்கே தெளிவத்தையைக் காணமுடியும். சிறுகதை, நாவல், மதிப்பீடுகள், பத்தி எழுத்துக்கள் என்று தேசிய வார இழ்களிலும் இலக்கிய சஞ்சிகைகளிலும் நிறையவே எழுதுபவராகவும் இருந்தார்.

காலப்போக்கில் அவருடன் இணைந்து செயற்படுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் நிறையவே வாய்த்தன. துரை விஸ்வநாதன் (துரைவி) ஐயாவுடனான தொடர்பு ‘மல்லிகை’ ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா மூலமாக எனக்கேற்பட்டது. வெளியீட்டு வாய்ப்பற்ற மலையக எழுத்தாளர்களுக்கு கைகொடுக்க வேண்டுமென்ற அவரது எண்ணத்தின் விளைவாக ‘துரைவி வெளியீட்டகம்’ ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அதன் பிரதான இயக்க சக்தியாக தெளிவத்தை அமைந்தார். பல மலையக எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் இதன்மூலம் வெளியிடப்பட்டன. மலையக எழுத்தாளர்கள் பலரது தனிச் சிறுகதைகள் இரண்டு தொகுப்புக்களாக வந்தன. அவற்றையும் தெளிவத்தையே தொகுத்தார். பின்னர் ‘தினகரனுடன் இணைந்து ஓர் இலட்சம் ரூபா பரிசு வழங்கும் பெரும் சிறுகதைப் போட்டி ஒன்றை ஆரம்பித்தார். அதன் நடுவர்களாக தெளிவத்தையின் தலைமையில் நானும் செ. யோகநாதனும் ராஜ ஸ்ரீகாந்தனும் இயங்கினோம். பரிசளிப்பு விழாவின்போது பரிசுக் கதைகள் நூலாகவும் வந்தது. துரை. விஸ்வநாதனின் எதிர்பாராத மரணத்தின் பின்னர், அவரது மகன் ராஜ் பிரசாத்தை அணுகி இடைவிடாது தொடரக்கூடிய ‘துரைவி இலக்கிய விருது’ வழங்கும் ஏற்பாட்டை முன்னெடுத்ததில் தெளிவத்தையின் பங்கு மகத்தானது. ஆண்டு தோறும் விழா ஒழுங்குகளைத் தலைமையேற்று சிறப்பாக நடத்திவந்தார்.

யுத்தத்தின் பின்னர் 2009-ல் சிங்கள எழுத்தாளர்களில் ஒரு சாரார், இனியாவது இலக்கியவாதிகள் என்ற வகையில் மொழி, இன, வேலி கடந்து ஒன்றிணைந்து செயற்பட முன்வந்தனர். இதில் 30-40 எழுத்தாளர்களை அழைத்து தேசிய நூலக சபை சிறிய மண்டபத்தில் ஓர் ஆலோசனைக் கூட்டத்தை நடத்தினர். இதில் கலந்துகொண்ட தமிழ் எழுத்தாளர்களில் தெளிவத்தை ஜோசப் குறிப்பிடத்தக்கவர். அது பின்னர் சிங்கள - தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கமாக மலர்ந்தது. இரண்டாம் வருடத்தில் சங்கத் தலைவராக தெளிவத்தை ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இந்த சங்கத்தின் ஊடாக கொடகே நிறுவனத்தை அணுகக்கூடிய வாய்ப்பு எங்களுக்கு எட்டியது. எமது வேண்டுகோளை ஏற்ற நிறுவனத் தலைவர் ஸ்ரீ சுமன கொடகே அவர்கள், சிங்களத்தில் நடக்கும் அனைத்து இலக்கிய நடவடிக்கைகளையும் தமிழிலும் நடத்த இணங்கினார்.

இதன் விளைவாகவே தமிழ் நூல் வெளியீடு, பரஸ்பர மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள், சாகித்ய நூல் தேர்வு, புத்தாக்கப் பிரதிப்போட்டி, எழுத்தாளர் கௌரவிப்பு போன்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து இடம் பெற்று வருகின்றன. தமிழ் தரப்பினர் அதனை அனுபவித்து வருகின்றனர்.

‘மல்லிகை’யின் இருபத்தைந்தாவது (2002)ஆண்டுமலர் வெளியீடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற ஏற்பாடாகி இருந்தது. தெளிவத்தை அதற்குத் தலைமை தாங்க அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அவருடன் கொழும்பிலிருந்து நானும் அந்தனி ஜீவா, தர்மசீலன், அல்அஸ்-மத், ப. ஆப்தன், மேமன்கவி ஆகியோரும் ரயிலில் பயணித்தோம். ‘யாழில் மலர்ந்த மல்லிகை-யின் வெள்ளி விழாவுக்கு மலையகத் தமிழ் எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் தலைமை தாங்குகிறார் என்றால், இதுபெரும் வரலாற்றுத் திருப்பம்’ என்று அவரது பாணியில் முழங்கினார். நான்கு நாட்கள் தங்கியிருந்த எங்களை கம்பன் கழகம் உள்ளிட்ட பல அமைப்புக்கள் உபசரித்தும் கருத்துப் பரிமாறல் செய்தும் மகிழ்வித்தன. தெளிவத்தையுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பை அப்பயணம் ஏற்படுத்தித் தந்தது.

ஒருமுறை சிங்கள நாவலொன்றை மொழிபெயர்ப்பதற்காக வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, அதிலே இரண்டு மதங்கள் தொடர்பான சிக்கலொன்று மேலிட்டது. இன நல்லிணக்கத்தை இலக்காகக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியில் ஈடுபடும்போது இது ஒரு பிரச்சினையாக உருவாகும் வாய்ப்பு இருப்பதாக எனக்குப் பட்டது. இதற்கான ஆலோசனையைப் பெறுவதற்கு மிகவும் பொருத்தமானவராக தெளிவத்தையே எனக்குத் தெரிந்தார். அவரிடம் இவ்விடயத்தை வினவியபோது ‘ஒருவர் தன்னுடைய மதத்தை எவ்வளவு உயர்வாக எழுதினாலும் அது பிரச்சினை அல்ல. ஆனால் இன்னொரு மதத்தோடு ஒப்பிட்டு அப்படிப் பேசுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்’ என்றார். இதன்படி குறிப்பிட்ட எழுத்தாளரோடு கதைத்தபோது அவர் இந்தத் தவறை ஏற்றுக்கொண்டு அதைத் தவிர்த்து மொழிபெயர்க்க அனுமதி தந்தார்.

சிங்கள இலக்கிய நண்பர்கள் அதிகம் அறிந்து வைத்துள்ள, அபிமானம் கொண்டுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களில் தெளிவத்தை ஜோசப்பும் ஒருவர். சனில் சாந்த என்ற எழுத்தாளர் தனது மொழிபெயர்ப்பு நூலான ‘சுடுமணல்’ சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு தெளிவத்தையிடமே அணிந்துரை பெற்றுக் கொண்டார். சிட்னி மாகஸ்டயல் தனது ‘சுதாரி’ நாவலை தெளிவத்தைக்கே சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். பிரபல எழுத்தாளர்களான கமல் பெரேரா, அநூசிரி ஹெட்டிகே போன்றோர் தெளிவத்தையின் மரணச் செய்தி அறிந்ததும் தமது முகநூல் பக்கங்களில் அனுதாபச் செய்தி வெளியிட்டிருந்தமையும் கவனிக்கத்தக்கது.

முத்த எழுத்தாளராக, தலைவராக, ஆலோசகராக பலரும் அவரை மதித்தபோதும் அவர் எல்லோருடனும் நண்பராக, சகோதரனாகவே பழகிவந்தார். எந்த உயர்வு மனப்பான்மையும் அவரிடம் இருந்ததில்லை. இது அவரது மிக உன்னதமான பண்புமாகும். தெளிவத்தை எப்போதும் எமதுள்ளத்தில் மாமனிதனாய் வாழ்வார்.

காலங்கள் சாவதில்லை: காலமும் கருத்தும்

- எம்.எம். ஜெயசீலன்

தமிழர் என்ற பெருவட்டத்துள் அடங்கும் ஒரு சிறுபான்மைக் குழுவான மலையகத் தமிழரின் இலக்கிய அடையாளமாக மேற்கிளம்பி, ஒட்டுமொத்தத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலும் தனக்கான தடத்தினைத் தெளிவத்தை ஜோசப் ஆழமாகப் பதித்துள்ளார். அவரின் மறைவு எவராலும் இட்டுநிரப்பமுடியாத இடைவெளி கொண்டதாகும். மலையகத்தில் 1960களில் ஏற்பட்ட புதிய விழிப்பினை இலக்கியம்வழி வெளிப்படுத்திய இளந்தலைமுறையினருள் ஒருவரான அவர், தெளிவத்தைத் தோட்டத்தில் வாழ்ந்த காலத்திலும் அங்கிருந்து வெளியேறி கொழும்பு நகரவாசியான பின்பும் மலையக இலக்கியத்தை உயிர்ப்புடன் நேசித்துவந்ததுடன், தனது பேச்சிலும் எழுத்திலும் மலையக இலக்கியத்தை மங்காத நாத்ததுடன் ஒலித்துவந்தார். அவரின் புனைவுகள் வழியேதான் மலையகத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற அடையாளம் பரந்தளவிலான கவன ஈர்ப்பைப் பெற்றுக்கொண்டது எனலாம்.

சித்தாந்த நிலைப்பாடுகளுக்குள் தன்னை எல்லைப்படுத்திக்கொள்ளாத தெளிவத்தை ஜோசப், இலங்கையின் முற்போக்கு இயக்கத்தையும் அதன் பிரதான செயற்பாட்டாளரான க. கைலாசபதியையும் தொடர்ந்தும் விமர்சித்து வந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. அவ்வாறு விமர்சித்து வந்தாலும், அவர் இலக்கியத்தின் சமூகப் பயன்பாட்டை மறுதலித்தவர் இல்லை. இலக்கியமும் அரசியல் உள்ளிட்ட சமூக நிகழ்வுகளும் பிரிக்க முடியாதவை என்ற நிலைப்பாட்டை அவர் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அந்நிலைப்பாடு, இலக்கியத்தின் சமூக பயன்பாட்டை வலியுறுத்திய இடதுசாரி சிந்தனைப் பள்ளியைச் சார்ந்தவர்களின் நோக்கிலிருந்து அடிப்படையான வேறுபாடுகளைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. அதனால் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் கருத்தியல் தளம், 1960களில் முனைப்பு பெறத்தொடங்கிய முற்போக்கு இயக்க இலக்கியச் செல்நெறியிலிருந்தும் மலையகத்தில் எழுச்சிபெற்ற வர்க்கவிடுதலைசார் இலக்கியப் போக்கிலிருந்தும் வேறுபட்டதாக அமைந்துள்ளது.

பெருந்தோட்ட அமைப்பின் இயங்கு முறை, அதில் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்கள், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரின் அவலம் நிறைந்த வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள், அப்போராட்ட வாழ்வை வெற்றிகொண்டு மேல்நோக்கிய அசைவை அடைய அத்தொழிலாளர்கள்

எடுக்கும் முயற்சிகள், பெருந்தோட்டங்களில் பெருகத்தொடங்கிய பெருந்தேசிய அடக்குமுறைகள், தோட்டங்களிலிருந்து நகரங்களை நோக்கி குடிபெயர்ந்தவர்களுக்கும் தோட்டங்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்டுவரும் அந்நியத்தன்மை முதலானவை தெளிவத்தை ஜோசப்பினது படைப்புக்களின் ஒரு தளம் என்றால், கொழும்பில் வாழும் தமிழர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள், தலைநகரில் தலைவிரித்தாடிய பேரினவாத அடக்குமுறைகள், அந்த அடக்குமுறைக்குள் சிக்கித்தவித்தவர்களின் உள்போராட்டம், எதிர்பார்ப்பு, அத்தகையோர் கடந்துவந்த நெருக்குவாரமிக்க சூழ்நிலைகள், இனங்களுக்கு இடையே பெருகிவரும் விரிசல், இனவேறுபாடுகளைக் கடந்துநிற்கும் மானுடையேயும் முதலியன அவரது படைப்புக்களின் இன்னொரு தளமாக விளங்குகின்றன. இதனைப் பெருந்தோட்ட வாழ்வியல், நகர வாழ்வியல் என இரண்டாகப் பொதுமைப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இவ்விரு தளங்களிலும் சாதாரண மனிதர்களின் வாழ்வியற்கோலங்களின் பல பக்கங்களை எளிமையாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ள அவர், மனித வாழ்வு, வாழ்க்கைப் போராட்டம் முதலானவை குறித்த ஆழமான கேள்விகளையோ தத்துவார்த்த பிரச்சினைகளையோ தன்னுடைய படைப்புகளில் எழுப்பவில்லை. மனிதர்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள், சமூக முரண்பாடுகள், அம்முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கும் காரணிகள் முதலானவற்றின் பின்னணி இயக்குசக்திகளை முன்னிலைப்படுத்துவதிலும் அவர் ஆர்வம் செலுத்தவில்லை. அன்றாட நிகழ்வுகளைச் சராசரி மனிதர்கள் எவ்வாறு எதிர்கொள்கிறார்கள், அதன்போது அவர்கள் முகங்கொடுக்கும் சிக்கல்கள், அந்தச் சிக்கல்கள் நிகழ்கின்ற சூழல் முதலானவற்றை மிகை, கற்பனையற்று அழகியல் பெறுமதிகளுடன் உள்ளவாறு சித்தரித்தல் அவரது பிரதான படைப்பாக்கமுறையாக அமைந்துள்ளது.

தெளிவத்தை ஜோசப்பின் காலங்கள் சாவதில்லை என்ற நாவல் மேலே சுட்டிக்காட்டிய பெருந்தோட்ட வாழ்வியல் என்ற தளத்துக்குச் சிறந்த சான்றாக அமைகிறது. 1974ம் ஆண்டு வீரகேசரி பிரசுரமாக வெளிவந்த இந்நாவலைப் புனைவகம் 2014ம் ஆண்டு மறுபதிப்பு செய்துள்ளது. தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின்னர் தோட்டமொன்றில் நிகழும் சம்பவங்களைச் சித்தரிப்பதன் மூலம்

அக்காலத்துத் தேயிலைத் தோட்டமொன்றின் சமூக வாழ்வின் ஒரு பக்கத்தை ஆவணப்படுத்துவதாக இந்நாவல் அமைந்துள்ளது.

1972ம் ஆண்டு தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டதுடன் தோட்டங்கள் துண்டாடப்பட்டு தொழிலாளர்கள் சிதறடிக்கப்படுதல், நிலப்பங்கீடு, தோட்டங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களை வெளியேற்றுதல் முதலானவற்றில் சிங்கள பேரினவாத அடக்குமுறை மேலோங்குதல், தோட்டங்களில் அரசியல் கெடுபிடிகள் பெருகுதல், புதிதாக வந்த சிங்கள நிர்வாக அதிகாரிகளின் அதிகார துஸ்பிரயோகமும் அடக்குமுறையும் அதிகரித்தல், அப்புதிய அதிகாரிகளால் தோட்டங்களுக்குள் சிங்கள இனத்துவ வாதம் வளர்த்தெடுக்கப்படல் முதலான பல பிரச்சினைகள் நிகழ்ந்தேறியுள்ளன. அவற்றுள் புதிதாக நிர்வாகப் பதவிகளுக்கு வந்த சிங்கள நிர்வாகிகளின் அட்டுழியங்களைப் பிரதான இழையாகக் கொண்டு காலங்கள் சாவதில்லை நாவலின் கதை நகர்த்தப்பட்டுள்ளது.

தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்படுவதற்கு முன்னர் பெருந்தோட்ட நிர்வாக அடுக்கமைவில் உயர்நிலையில் இருந்த பெரியதுரை, சின்னதுரை முதலானவர்கள் வெள்ளையர்களாகவும் கிளார்க்கர், கண்டாக்கு, கணக்குப்பிள்ளை முதலான இடைநிலைப்பணியாளர்கள் பெரிதும் தமிழர்களாகவும் இருந்தனர். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் துரைமார்களுக்கும் இடையிலான இணைப்புப் பாலமாக விளங்கிய இந்த இடைநிலைப்பணியாளர்கள், தொழிலாளர்களை அத்தீமமாக வஞ்சித்துள்ளதுடன் தமது உச்சபட்ச அதிகாரங்களை அவர்கள்மீது பிரயோகித்துள்ளனர். தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின்னர், அரசடைமையாக்கப்பட்ட தோட்டங்களில் உயர் மற்றும் இடைநிலைப் பணியிடங்கள் சிங்களவர்களைக் கொண்டு நிரப்பப்பட்டுள்ளன. அடக்குமுறையும் சுரண்டலும் நீக்க மறநிறைந்திருந்த தோட்டங்களில் இம்மாற்றத்தால் பேரினவாத ஆதிக்கமும் புதிதாக ஒட்டிக்கொண்டது. அந்த யதார்த்தத்தைத் தெளிவத்தை ஜோசப் தனது தளத்தில்நின்று இந்நாவலில் படைப்பாக்கியுள்ளார்.

சிங்களப் பணியாளர்களிடையே இனவாத வலையமைப்புடனான பிணைப்பு வலுப்பெறுமாற்றையும் அவர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் அனுசரணையாக இயங்குமாற்றையும் கதையோட்டத்தில் வெளிப்படையாக அம்பலப்படுத்தியுள்ள அவர். தொழிலாளர்களை அடக்கவோ சுரண்டவோ முடியாத பட்சத்தில் இனவாத சக்திகளின் துணைகொண்டு அவற்றைச் சாத்தியப்படுத்தும் முயற்சிகள் இடம் பெறுமாற்றையும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதனால் வர்க்கப் பிளவை வலியுறுத்தி சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையிலான இனமுரண்பாட்டை வளர்க்கும் ஏகாதிபத்திய சார்பு நாவல் என அக்காலத்திய முற்போக்கு விமர்சகர்கள் இந்நாவலை விமர்சித்துள்ளனர். எனினும், கதை நிகழ்வுகளையும் அக்கால அனுபவங்களையும் இணைத்து நோக்கும்போது, ஏகாதிபத்தியசார்பு நாவல், வர்க்கப்பிளவை ஏற்படுத்தி இனவாதத்தைத் தூவும் நாவல் என ஒற்றைப்படையாக இந்நாவலை நிராகரிக்க முடியாது என்றே தெரிகிறது. தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டதும் இத்தகைய இனவாத செயற்பாடுகள் நடந்தேறியுள்ளன... தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டுள்ளனர்... தோட்டங்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டுள்ளன... புதிதாக வந்த சிங்கள நிர்வாக அதிகாரிகளால் தோட்டங்களில் சிங்கள இனவாதம் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. தோட்டங்களில் மட்டுமல்ல அக்காலமளவில் நாடுமுழுதும் சிங்கள இனத்துவ மேலாதிக்கமும் தமிழ்த்தேசிய வாதச் சிந்தனைகளும் முனைப்புபெற்றே இருந்துள்ளன. ஆனால், அக்காலத்தில் மார்க்சிய அமைப்புக்கள் இந்த இனமுரண்பாடுகளைக் கவனத்தில் கொள்ளாமல் வர்க்க முரண்களையே முதன்மைப்படுத்தியுள்ளன. அதனால், இனத் தேசிய அடையாள எழுச்சி, இனங்களுக்கு இடையே ஏற்பட்டுவந்த விரிசல் முதலான சமகால இலங்கை அனுபவத்தின் பின்னணியில் நாட்டின் அரசியல் சமூக அசைவையும் இலக்கியச் செல்நெறியையும் புரிந்துகொள்வதிலும் மதிப்பிடுவதிலும் அவ்வமைப்பினர் ஆர்வம் செலுத்தவில்லை, இலங்கைத் தமிழர், மலையகத் தமிழர் முதலான சிறுபான்மை இனங்களின் தேசியத்தை, அதன் தேவையை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அவர்

றின் ஒரு வெளிப்பாடாகவே இந்நாவல் பேசும் இனத்துவ முரணை, ஏகாதிபத்திய - முதலாளித்துவ சார்பு என நிராகரித்தமை அமைகிறது எனலாம்.

மலையகத் தமிழ்ச் சமூக அசைவில் ஏற்பட்டுவந்த சில மாற்றங்களும் இந்நாவலின் கதை நிகழ்வுகளுடன் இணைந்த வகையில் வெளிப்பட்டுள்ளன. மலையகத்தில் 1960களில் ஏற்பட்ட புதிய விழிப்பானது, தொழிலாளர்களிடையே ஓர் எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது. அதனால், விழிப்படைந்த தொழிலாளர்கள் தமது சுயகௌரவத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முயன்றதுடன் நிர்வாக கெடுபிடிகளையும் அடக்குமுறைகளையும் எதிர்த்து கேள்விகேட்கத் தொடங்கியுள்ளனர். அப்புதிய தலைமுறையின் பிரதிநிதிகளாகவே இந்நாவலில் வரும் ஆறுமுகம், கண்ணுச்சாமி முதலானவர்கள் விளங்குகின்றனர். அவர்களது போர்க்குணம், எதிர்ப்புச் செயற்பாடுகள், நிர்வாக அதிகாரிகளின் சுரண்டல்களையும் அதிகார துஸ்பிரயோகங்களையும் அம்பலப்படுத்த எடுக்கும் முயற்சிகள் முதலானவை மலையகத்தில் ஏற்பட்ட புதிய விழிப்பின் அடையாளங்களாகும்.

நடேசய்யர் 1930-களின் இறுதியிலேயே தொழிலாளர்கள் தமக்கு எவ்வளவு சம்பளம் இருக்கிறது, அச்சம்பளத்தை முழுதாக வழங்கியுள்ளார்களா என்பதை அறிந்துகொள்ள எதிர்நடைச் செக்ரோல் என்ற முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வந்துள்ளார். ஒவ்வொரு நாளும் செய்த வேலை, அதற்கு முழுப்பெயரா, அரைப்பெயரா போட்டார்கள் முதலான விபரங்களையும், கள்ளப்பெயர் போடுகிறார்கள் என்று தெரிந்தால் யார் யாருக்கு கள்ளப்பெயர் போடுகிறார்கள், அவ்வாறு கள்ளப்பெயர் வாங்குபவர்கள், என்ன என்ன வேலைகளைக் குறிப்பிட்ட திகதிகளில் செய்தார்கள் முதலானவற்றையும் முறையாகப் பதிந்து தரும்படி வேண்டுகோள் விடுத்துள்ள அவர், தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கு இலவசமாக எதிர்நடைச் செக்ரோல் அச்சிட்டுத்தரவுள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளதோடு, தொழிலாளர்கள் தரும் பதிவுகளைக்கொண்டு அம்மோசடிகளுக்குத் தீர்வினைப் பெற்றுத்தருவதாகவும் உத்தரவாதமளித்துள்ளார். நடேசய்யர் தொழிலாளர் நல்வாழ்வுக்காக எடுத்துரைத்த சீர்திருத்த வழிகாட்டிகள் பல, தெளிவத்தை ஜோசப்பின் நாவலில் நடைமுறையாக வெளிப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இங்கு நடேசய்யர் தொழிற்சங்க அமைப்பு மூலம் தீர்வினை நாடமுனைய, தெளிவத்தை ஜோசப் அதனைத் தனிமனித முயற்சியாகச் சித்தரித்திருப்பது, இருவரது கருத்தியல் தளத்தின் வேறுபாட்டுப் புள்ளியாக அமைந்துள்ளது.

1970களின் மலையகத் தமிழரின் சமூக யதார்த்த வாழ்வுடன் இந்நாவலை இணைத்து நோக்கும்போது, பெருந்தோட்ட இயங்குமுறையையும் அங்கு நிலவிய கெடுபிடிகளையும் பெருமளவுக்கு விசுவாசத்துடன் பதிவுசெய்துள்ள ஆசிரியர், பெண் பாத்திர வார்ப்பிலும் தொழிற்சங்க அரசியல் நடைமுறையிலும் அக்கால யதார்த்த வெளிப்பாட்டிலிருந்து பல சந்தர்ப்பங்களில் விலகி இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

நாவலில் இடம்பெறும் பெரும்பாலான பெண் பாத்திரங்களின் யதார்த்தமான இருப்பு மறுதலிக்கப்பட்டுள்ளது... அப்பாத்திரங்களின் அகப்போராட்டங்களோ வாழ்க்கை நெருக்கடிகளோ கவனத்தில் கொள்ளப்படாது வெறும் இயந்திரப்பாங்காகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. கிளார்க்கரின் மனைவி, ஆண்டியப்பனின் மனைவி முதலான பாத்திரங்களில் அவ்வீழ்ச்சியை வெளிப்படையாகக் காணமுடிகிறது. கதை நிகழ்வுகளிலும் ஆசிரியரின் எடுத்துரைப்புக்களிலும் அப்பாத்திரங்கள் வெறும் உடல்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன... தம்மளவிலும் பிறரின் பார்வையிலும் நுகர்வுப்பொருட்களாகக் குறுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாவல் உள்ளடக்கியிருந்த யதார்த்த வெளிப்பாட்டில் மிகப் பெரும் சரிவை ஏற்படுத்துவதாக இவை அமைகின்றன. இந்தப் பலவீமான பார்வை பல சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் சம்பவத்தினைக் குறிப்பிடலாம்:

வெள்ளைத்துரை தன் இளமைக் காலத்தில் கொழுந்து பறித்துக் கொண்டிருந்த பெண்ணின் மார்பினை விரலால் சுண்டி, தவறாகப் பார்க்கிறார். அப்பெண் உடனே அவரைப் பளார் என்று அறைந்துவிடுகிறாள். அதனை ஆசிரியர் 'இரண்டுமே அவரவர் பங்குக்கு சற்று அதிகம் தான்' என்று வியாக்கியானம் செய்கிறார். இங்கு துரையின் செயல், அவரது பங்குக்கு அதிகமானதும் அத்துமீறிய-துமான செயலாகும். ஆனால், அவ்வாறு அத்துமீறி நடந்தவரை அறைந்தது, அப்பெண்ணின் பங்குக்கு எவ்வாறு அதிகமான செயலாகும். தொழிலாளப் பெண் என்பதால் மேலதிகாரியின் பாலியல் சேட்டைகளுக்குத் தம் எதிர்ப்பினை வெளிப்படுத்தக்கூடாதா?, அச் சேட்டைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? முதலான கேள்விகள் அந்த வியாக்கியானத்தில் தொக்கி இருப்பதைக் காணலாம். புதுமைப்பித்தன் (துண்பக்கேணி) முதல் மாத்தளை சோமு (கண்டிச்சீமை) வரை தமது படைப்புக்களில் உலாவவிட்டுள்ள பெருந்தோட்டத் தொழிலாளப் பெண்கள், அப்பெண்களின் மனநிலையில் - அவர்களது வாழ்வியல் தளத்தில் நின்று பதிவு செய்யப்படாமல் ஆதிக்க மனநிலையில் நின்றே பெரிதும் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். அத்தகைய வெளிப்பாட்டை தெளிவத்தை ஜோசப் பின் காலங்கள் சாவதில்லை நாவலில் வருகின்ற மேற்படி பெண் பாத்திரங்களிலும் காணமுடிகிறது.

தொழிற்சங்கங்களின் பெருக்கம், தொழிற்சங்க முரண்பாடுகள் என்பன தொழிலாளர் விடுதலையில் எத்தகைய எதிர்நிலைத் தாக்கத்தைச் செலுத்துகின்றன, தொழிற்சங்கம் - தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளின் போலிமை முதலானவற்றையும் வெளிப்படுத்தியுள்ள தெளிவத்தை ஜோசப், தொழிலாளர் விடுதலையில் இந்த ஸ்தாபன அமைப்புக்கள் எவ்விதத்தும் பயன்தரப் போவதில்லை என்ற நிலைப்பாட்டை அழுத்தமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தொழிற்சங்க அமைப்பு ரீதியான செயற்பாடுகளை மொத்தமாகத் தொழிலாளர் விடுதலைக்கு எதிர்நிலையில் கட்டமைத்துள்ள அவர், ஸ்தாபன அமைப்புக்களுக்கு மாறாக தனிமனிதநிலைப்பட்ட எதிர்ப்புக்களையும், வீர சாகசங்களையும் முதன்மைப்படுத்தியுள்ளார். இவை தொழிலாளர் சக்தியினை, அவர்களது எதிர்ப்பியக்கத்தை, ஒடுக்குமுறையிலிருந்து மீள்வதற்கான அசைவை வலுவி

ழக்கச் செய்து ஸ்தாபனநிலைப்பட்ட செயற்பாடுகளின் சிதைவினை ஆராதிக்கின்றன. இப்போக்கினாலே தொழிலாளர் விடுதலையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டுள்ள ஆறுமுகம் போன்ற துடிப்பான இளைஞர்களின் தேடலும் நோக்கும் செயற்பாடுகளும் குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் முடங்கியவையாக வெளிப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறியவற்றைத் தொகுத்துநோக்கின், சமூக யதார்த்தத் தளம், அந்த யதார்த்தத்துக்கு எதிரான தளம் என இருதுருவ நிலைப்பாடுகளின் கலவையாகக் காலங்கள் சாவதில்லை நாவலின் பொருண்மையும் எடுத்துரைப்பும் விரிவுபெற்றுள்ளமையைக் காணலாம். தோட்டங்களின் அதிகார அடுக்கமைவு, அந்த அடுக்கமைவில் நிறைந்துள்ள ஆதிக்கம், சுரண்டல், தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின்னணியில் தோட்டங்களில் மேலோங்கிய சிங்கள பேரினவாத செயற்பாடுகள், தொழிலாளர் மத்தியில் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்கள், மேல்நோக்கிய எழுச்சிக்கான அவர்களது எத்தனிப்புகள் முதலான பல விடயங்களை ஆழமாக அவதானித்து அவற்றை உள்ளவாறு பதிவு செய்துள்ளமை இந்நாவலில் யதார்த்த முகம் எனலாம். இங்கு சமூக அக்கறையும் தொழிலாளர் மேம்பாடும் ஆதிக்க எதிர்ப்பும் முதன்மைபெற்றுள்ளன.

பெண்களின் வாழ்வியல், அவர்களின் அக, புறப் போராட்டங்கள் முதலானவற்றில் அக்கறையற்று அவர்களை வெறும் உடல்களாக முன்னிலைப்படுத்தல், தொழிற்சங்கச் செயற்பாடுகளை மொத்தமாக நிராகரித்து தொழிலாளரின் கூட்டுச்சக்தியை மலின்படுத்தல், தொழிலாளர் விடுதலையைக் குறுகிய தளத்தில் அணுகுதல் முதலானவை சமூக யதார்த்த வாழ்வுக்கு எதிரானவையாக விளங்குகின்றன. இத்தளத்தில் சமூக அக்கறை, தொழிலாளர் நலநாட்டம், பெண்களின் சுயாதீனமான இருப்பு முதலானவை பெரிதும் சிதைவடைந்துள்ளன. இவை மேலேசட்டிய யதார்த்தத் தளத்தின் ஆரோக்கியமான நிலைப்பாட்டை மறுதலிப்பவையாக அமைந்துள்ளன. இந்த இறுவேறு திசைகளின் கலவையான வெளிப்பாடுகள் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் ஏனைய படைப்புக்களிலும் அடியோட்டமாக உள்ளியங்கி இருப்பதைக் காணலாம்.

தெளிவதெய்யன்

தெளிவத்தை ஜோசப்: பல்பண்பாடுகளின் சங்கமம்

- ஏ.பி.எம். இதர்ஸ்

தெளிவத்தை ஜோசப் ஐயாவின் மரணச் செய்தியை என் வாழ்க்கைத் தோழி சொன்ன போது, ஒரு கணம் அதிர்ந்துதான் போனேன். மரணங்கள் மலிந்த பூமி தான், என்றாலும் சிலரின் மரணங்களை மனம் உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறது. ஓர் அஞ்சலி கூட்டம் நடத்துவோம் கவலைப்படாதீர்கள் என்று என் சகோதரர் சொன்னாலும், எனக்கு அவரது இறுதிக் கிரியைகளில் கலந்துகொண்டு அம்மாவுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அவரோடு 25 ஆண்டுகள் பெறாமகனாய், இலக்கியத் தோழனாய் பயணிக்கும் மல்லியப்புச்சந்தி திலகருக்கும் அவரது குடும்பத்துக்கும் நேரடியாக ஆறுதல் கூற வேண்டும் என்கிற தவிப்பே இருந்தது. கடைசியில் தலைநகரை நோக்கி புறப்பட்டேன். அவரை நல்லடக்கம் செய்யும் மாதம்பிட்டி மயானத்தை சென்றடைந்தேன்.

மாதம்பிட்டியில்...

அன்னம்மாள் தேவாலயத்தின் அருட்தந்தையாரின் பிரார்த்தனைகளும், துதிப்பாடல்களும், இலேசான மழைத்தாறலுக்கும் மத்தியில், மாதம்பிட்டி மயானத்தில் மலர் வளையங்களைச் சாத்தி மெழுகுதிரிகள் ஏற்றி அஞ்சலி செலுத்திய குடும்ப உறவினர்கள், நண்பர்களுடன் மேமன் கவி, மானா மக்கீன், அல் அஸ்மத் போன்ற எழுத்தாளர்களையும் அடையாளம் காண முடிந்தது. பல்பண்பாடுகளின் (Multi Cultural) சங்கமமாகவும் அந்தச் சூழல் காணப்பட்டது.

வத்தளையில்...

மாதம்பிட்டி மயானத்தில் தெளிவத்தையாரை தண்ணீரில் மிதக்க விட்டு, கண்ணீரைச் சுமந்தவர்களாய் அவரது வீட்டுக்கு வந்த போது அவரது செல்லப் பிராணிகள் எந்த உற்சாகமுமின்றி படுத்துகிடந்தன. ஒன்று வீட்டின் மூலையில் ஒதுங்கிக்கிடப்பதாக திலகர் சொன்னார். அவை தெளிவத்தை ஐயா நேரடியாக உணவு பரிமாறும் செல்லப்பிராணிகளாம். தன் அன்புக்குரியவர் பிரியா

விடை பெற்றுவிட்டார் என்பதை பிராணிகள்கூட அறிந்து துயரத்தில் ஆழ்ந்துவிடுகின்றன.

தெளிவத்தையார் இல்லாத வீட்டின் முன்னால் திலகரின் குடும்பமும் நானும் காத்திருத்தோம். திலகரின் மகள் ஓவியாவின் முகம் வாடிப்போய் இருந்தது. மயானத்தில் மலர் தூவும்போதும் மெழுகு வர்த்தி ஏற்றும் போதும் வாடித்தான் போயிருந்தது. ஓவியாவுக்கு தெளிவத்தை ஐயாதான் ஞானத்தந்தை. பிறந்து இரண்டு மணிநேரத்தில் தெளிவத்தை தம்பதியர் கையில் ஏந்தியதில் இருந்தே ஓவியாவின் முக்கிய தருணங்களில் ஆசிர்வதிக்கும் ஞானத்தந்தையை பிரிந்து, இதற்குப் பிறகு யாரிடம் செல்வோம் என்ற ஏக்கமாக இருக்கலாம்.

தெளிவத்தை அய்யாவின் வாழ்க்கைத் தோழியான அம்மாவை அவரது பிள்ளைகள் கைத்தாங்கலாக அழைத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குள்ளே செல்கின்றனர். அம்மா தளர்ந்து போயிருந்தார். அவரது அழகு முகம் பொலிவிழந்து காணப்பட்டது. அம்மாவுக்கு ஆறுதல் வார்த்தை கூறுகிறேன்.

அந்த சோகத்தையும் மீறி அவரது மூத்த அண்ணன் ஞானப்பிரகாசரும் அவரது தம்பி செல்லத்துரையும் தமது சுவாரஷ்யமான உரையாடல்கள் மூலம் அச்சூழலின் இறுக்கத்தை தளர்த்திக் கொண்டிருந்தனர். இளையவரோடு பேசும்போது நடப்பு அரசியலும் இணைந்து வந்தது. இதனை அவதானித்த மூத்தவர் 'அதெல்லாம் பேசக்கூடாது, அரசாங்க முட்டை அம்மிக் கல்லையும் உடைக்கும், அதுதான் அரசியல்' என்றார். வெறிச்சோடிக் கிடந்த வீடு சற்றே களைகட்ட தொடங்கியது. ஒவ்வொருவரும் சோகத்தோடு தமது அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தனர். தேனீரும் பிஸ்கட்டும் பரிமாறப்பட்டது பின்னர் Buffet முறையில் உணவும் பரிமாறப்பட்டது. அந்த உணவு ஏற்பாட்டிலும் கூட பன்மைத்துவம் இருந்தது.

பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு தெளிவத்தை அய்யாவின் இல்லத்துக்கு வந்த போது அவரது வரவேற்பறையாக ஒரு நூலகம் இருந்தது. இப்போது அதை வேறு அறைக்கு மாற்றிவிட்டிருந்தார்கள். எதிர்ச் சுவரில் இயேசுநாதரின் நீலமும் சிவப்பும் கலந்த ஓவியம், நுழைவாயிலின் வலது சுவரில் டாவின்சியின் புகழ்பெற்ற இரவுணவு ஓவியம், மற்றொரு படத்தில் புனித மேரியின் மடியில் பாலகன் சாய்ந்திருக்கும் காட்சி. இவை யாவும் எனக்குப் பரிச்சயமான படங்கள் தான். என்றாலும் அவற்றில் வண்ணங்களும் அமைப்பும் மேலும் சோகத்தை கவ்வி இருப்பதாகவே அமைந்திருந்தன.

தமிழகத்தில்...

தெளிவத்தையின் தாயார் கும்பகோணம். ஆளு (தந்தை) திருச்சியைச் சேர்ந்தவர். 1925-ம் ஆண்டில் மலையக பெருந்தோட்டப் பாடசாலைக்கு ஆசிரியராக தமிழகத்தில் இருந்து வந்தவர். அப்போது திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் போன்று இருந்த பாடசாலையில் தான் தெளிவத்தையும் அவரது சகோதரர்களும் தமது ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றுள்ளனர். ஏறத்தாழ 200 ஆண்டுகளாக உழைக்கும் வர்க்கத்தின் கதைகளும் சம்பவங்களும் அவர்களுக்கு அத்துப்படி.

ஒவ்வொரு உரையாடலிலும் நீதி நூல்களும் செய்யுள்களும் சொலவடைகளும் தெறித்து விழுந்து கொண்டிருந்தன. தெளிவத்தை ஐயா மலையகத்தின் வீரியமிக்க படைப்பாளியாக மிளிர்வதற்கு அவரது குடும்பப் பின்னணியும் காரணமாக இருந்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகியது.

தெளிவத்தை ஐயா, குடும்பத்தில் இரண்டாமவர். மூன்றாவதாக ஒரு சகோதரியும் நான்காவது தம்பி ராசுவும் இந்தியாவில் வாழ்கிறார்கள். ராசு என்பவர் 'குடந்தை பரிபூரணன்' எனும் பெயரில் தமிழகத்தில் எழுத்தாளராக இருப்பதை அறிந்து கொண்டேன். அவர்கள் அனைவருக்கும் பன்மொழிப்புலமை இயல்பாகவே வாய்த்திருக்கிறது. தெளிவத்தை ஐயாவின் ஒவ்வொரு படைப்பைப் பற்றியும், அவர்களுக்கென பிரத்தியேக வாசிப்பும் விமர்சனமும் இருப்பது அவர்களின் பேச்சில் வெளிப்பட்டது. அவர்கள் தமிழகத்தில் படித்த காலத்தில் மகாத்மா காந்தியை நேரில் கண்டு தொட்டும் பார்த்து இருக்கின்றனர் என்பது ஒரு கூடுதல் தகவல். தெளிவத்தை ஐயாவின் 'கத்தியின்றி இரத்தமின்றி' என்ற கதை, அந்தத் தாக்கத்தில் எழுதப்பட்டதாகக்கூட இருக்கலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில்...

2013-ம் ஆண்டு யாழில் நடைபெற்ற 41வது இலக்கியச் சந்திப்பில்தான் எமக்கு முதன் முதலாக தோழர் திலகரின் அறிமுகம் கிடைத்தது. முதலாவது புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியத்தின் சொந்தக்காரர்கள் மலையக மக்களே என்கின்ற அதிரடியான ஆய்வுக் கட்டுரையை திலகர் படித்தது அந்த மாநாட்டில்தான். அது மிகப் பெரும் அதிர்வலையை அங்கு தோற்றுவித்தது. அன்றிலிருந்து திலகருடனான நட்பும் எமக்கு கிடைத்திருந்தது. அதற்குப்பின் புலம்பெயர் இலக்கிய தோழர்களில் ஒருவரான 'வடு' இதழின் ஆசிரியர் அசுராவும், நானும், சகோதரர் இர்பானும் திலகரின் ஏற்பாட்டில் மலையகத்தில் இதுவரை பார்த்திராத 200 ஆண்டுகள் துயர்மிகு வரலாற்றின் இன்றைய நீட்சியை பார்த்துவர புறப்பட்டோம். அந்தப் பயணத்தில் தெளிவத்தையின் இல்லத்திற்கு சென்று வந்த நினைவு வந்துபோகிறது. அங்கு வரவேற்பறையில் ஒரு நூலகம் இருந்தது அல்லது நூலகந்தான் வரவேற்பறையாக இருந்தது என்பதே சரியானது. ஆவலுடன் நூல்களை புரட்டிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன் அம்மாதான் எங்களை வரவேற்றார். நாம் வாடகைக்கு வீடு தேடும் போதெல்லாம் அய்யாவின் புத்தகங்களை வைப்பதற்கு அறை ஒன்று மேலதிகமாக இருந்தால் தான் வீட்டை தெரிவு செய்வேன். இல்லாவிட்டால் வேறு வீட்டை பார்க்கச் சொல்லிவிடுவேன்' என்று கூறினார். அய்யாவின் வாழ்க்

கைப் பயணத்தில் மிக நெருக்கடியான தருணங்களின் போதெல்லாம் அம்மாவின் உறுதியும், தீர்க்கமான முடிவுகளும் தன்னை செதுக்கியிருப்பதாகவும், தூக்கி நிறுத்தியிருப்பதாகவும் தெளிவத்தை அய்யா கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். இறுதியாக அவர் மறைந்த அந்த வத்தளை வீடும் வாடகை வீடுதான் என்பதை எத்தனை பேரறிவர்?

கிழக்கு மாகாணத்தில்...

எமது 'காகம்' பதிப்பகத்தின் மூலம் கிழக்கில் மாதம் தோறும் பெளர்னமி இலக்கிய சந்திப்புக்களை நடத்திக்கொண்டிருந்தோம். அதில் இலக்கியவாதிகள் துறைசார் எழுத்தாளர்கள், ஆளுமைகள் என புதிது புதிதாக அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருந்த காலம். அக்காலகட்டத்தில்தான் தெளிவத்தை அய்யாவுக்கு 'விஷ்

ணுபுரம்' விருது கிடைத்த பரபரப்பான காலப்பகுதி என்று நினைக்கின்றேன். ஆதவன் தீட்சண்யா போன்றவர்களின் எதிர்ப்புக் குரல்களுக்கு தோழர் திலகர்தான் முற்றுப்புள்ளி வைத்திருந்தார். அதன் பின் தெளிவத்தை அய்யாவையும் அவரது எழுத்துக்களையும் நமது இலக்கிய உலகம் ஒரு கணம் திரும்பிப்பார்த்தது என்பதை மறுக்கவும் முடியாதுதான். முற்றத்து மல்லிகையின் வாசம் மீண்டும் பரவியது. கிழக்கிற்கும் அது பரவியது.

ஓட்டமாவடியில்...

2014 ஆரம்பத்தில் வாழைச்சேனை ரயில் நிலையத்தில் வந்து இறங்கி தெளிவத்தையாரையும் திலகரையும் வரவேற்கச் சென்றிருந்தோம். வாழைச்சேனை பொது நூலகத்தில் 'காகம்' பதிப்பகத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட நிகழ்வில் நூலக உத்தியோகத்தர்களும், தமிழ் மக்களும், வாசகர்களும், தெளிவத்தை அய்யாவுக்கும் திலகருக்கும் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்தமையும் இருவரின் உரைகளையும் ஆர்வத்தோடு செவிமடுத்தமையும், போருக்கு பிந்திய சூழலிலும் மறக்கமுடியாத அனுபவமாக கருதுகின்றேன்.

கல்லடியில்...

விபுலானந்த அழகியல் கற்கை நிறுவகத்தில் திரை இயக்குநர் பாலு மகேந்திராவின் நினைவேந்தலையொட்டி 'மறுகா' இதழாசிரியர் மலர்ச்செல்வன் ஏற்பாடு செய்த நிகழ்விலும் தெளிவத்தையாரும் திலகரும் கலந்து கொண்டனர். அங்கே உமா வரதராஜன் காட்சியும் பகிர்வுமாய் நீண்ட உரையாடலை நிகழ்த்தினார். 'மகுடம்' இலக்கிய இதழின் ஆசிரியர் மைக்கல் கொலினும் கலந்து கொண்டிருந்தார். அந்த நிகழ்வில் தெளிவத்தையாரின் உரை கேட்காவிட்டாலும், அந்த நிகழ்வில் ஓளிப்படம் எடுத்துக்கொண்டது அழைத்துச் சென்ற எமக்கு சற்று ஆறுதலாகவிருந்தது.

காத்தான்குடியில்...

சமூக நல்லிணக்க நோக்கோடு காத்தான்குடியில் இடம்பெற்ற எழுத்தாளர் சந்திப்பிலும் தெளிவத்தை அய்யாவும் திலகரும் உரையாடலில் ஈடுபட்டனர். அதில் ஜுனைதா ஷெரிப், சாந்தி முகைடீன், கௌரிபாலன், மலர்ச்செல்வன் போன்றோர் கலந்து கொண்டதாக ஞாபகம். சாந்தியும், ஜுனைதாவும் தெளிவத்தையின் ஆளுமை மற்றும் எழுத்தின் மீதுள்ள தமது ஈர்ப்புக்களை வெளிப்படுத்தி உரையாடியது நினைவுக்கு வருகிறது.

கல்முனையில்...

கவிதாயினி அனார், கவிஞர் கதீர், கவிஞர் நபீல் போன்றோர் இணைந்து 'தோப்பு' இலக்கிய வட்டத்தின்சார்பில் சாய்ந்தமருதில் ஒழுங்கு செய்த எழுத்தாளர் நோயல் நடேஷனின் (அவுஸ்திரேலிய) 'அசோகனின் வைத்தியசாலை' நாவல் திறனாய்வு நிகழ்வில் தெளிவத்தை மலையக இலக்கியத்தோடு ஒட்டி அதைப் பேசியது ஞாபகம். எழுத்தாளர் ராஜேஷ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் (லண்டன்), மணிப்புலவர் மஜீது, எஸ்.எல்.எம். ஹனீபா என எழுத்தாளர்கள் பலரும் கூடியிருந்த சபையில் தெளிவத்தையாருக்கு 'தோப்பு' விருது வழங்கி கௌரவித்ததாகவும் நினைவு. இளைஞனைப்போல எழுத்தாளர் நவால் ஷவ்பியின் மோட்டார் சைக்கிளில் பயணித்த தெளிவத்தையார் இன்னும் கண்ணில் நிற்கிறார்.

சத்துருக்கொண்டானில்...

2015-ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு சத்துருக்கொண்டானில் நடைபெற்ற 42வது இலக்கியச் சந்திப்பிலும் மலையகத்துக்கான தனியான அரங்கில் பேராசிரியர் சே. யோகராசா தலைமையில் தெளிவத்தை அய்யா, மு. நித்தியானந்தன் (லண்டன்), எழுத்தாளர் மு. சிவலிங்கம், மல்லியப்புசந்தி திலகர், ராமசாமி ரமேஷ்(பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்) ஆகியோர் ஆய்வுச்செறிவும் ஹாஷ்யங்களும் கலந்த உரையாடல்களை நிகழ்த்தியமை மறக்கமுடியாதது. அதுவரை எழுத்தாளராக, கவிஞராக வலம் வந்து கொண்டிருந்த மல்லியப்புசந்தி திலகர் பாராளுமன்ற தேர்தலில் வெற்றி பெற்று பதவியேற்பதற்கு முன்பதாக இலக்கியவதியாகவே வந்து சந்திப்பைக் கலகலப்பாக்கியிருந்தார்.

வாழைச்சேனையில்...

2016-ம் ஆண்டு 'நாங்கள் பாவிகளாக இருக்கிறோம் அல்லது 1983' நாவல் அறிமுகக் கூட்டத்துக்காக மீண்டும் கிழக்குக்கு வந்தவரை வழமைபோல திலகரே அழைத்து வந்திருந்தார். இப்போது ரயிலில் இல்லை, பாராளுமன்ற உறுப்பினரான திலகரின் வாகனத்தில். இரவு 7 மணியளவில் அன்நூர் வித்தியாலய மண்டபத்தில் அறிமுகவிழா. நூலின் பதிப்பாசிரியரான திலகர் அறிமுகவுரை. பேராசிரியர் சே. யோகராசா, திலீப்குமார் ஆகியோருடன் நானும் நூல் குறித்துப் பேசினோம். ஏற்புரையை ஆரம்பித்த தெளிவத்தையாரின் உரையைக் கேட்க ஆரம்பித்த வாசகர்கள் இரவுச் சாப்பாட்டை மறந்திருந்தனர். தாமதமாக முடிந்த கூட்டத்தின் பின்னர் நண்பர் ஒருவர் ஒழுங்கு செய்த இரவு நேர சவர்மா விருந்தில் கலந்து கொண்டோம். மறுநாள் காலை பாசிக்குடா கடலைக் காணவும், கட்டுச்சோறைச் சுமந்து சென்று உண்டு மகிழ்ந்ததையும் மறக்கமுடியுமா என்ன?.

வந்தாறுமுலையில்...

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதி ஜெய்சங்கரின் அழைப்பில் நுண்கலைத்துறை தலைவர் (தற்போதைய) சந்திரகுமாரின் ஏற்பாட்டில் அவர்களது மாணவர்கள் மத்தியில் தெளிவத்தை அய்யா மலையக இலக்கியத்தின் புனைகதைகளின் தோற்றம், வளர்ச்சியை தொழிலாளரின் வாழ்க்கைப்புலத்தில் நின்று கதைச் சம்பவங்களின் ஆழ்ந்த அவதானிப்புக்களையும் முன்வைத்தார். அதில் சர்வதேச பல்கலைக்கழகங்களின் புதிய அறிவுருவாக்கங்

கள், பாக்யா பதிப்பகத்தின் பதிப்பு முயற்சிகள் பற்றி திலகர் தனது அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொண்டார்.

பாண்டிருப்பில்...

2017-ம் ஆண்டு றியாஸ் குரானாவும் நாமும் இணைந்து பாண்டிருப்பு பாடசாலையில் ஏற்பாடு செய்த 'உலகக் கவிதாயினிகளின் கவிதைகள்' நிகழ்வில் தெளிவத்தை அய்யா அவர்கள் கோ. நடேய்யரின் வாழ்க்கைத் தோழியான மீனாட்சி அம்மாளின் கவிதைகள் பற்றியும் அவரது தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கான உழைப்பு, ஊடகத்துறை பங்களிப்புப் பற்றியும் உரையாற்றினார். எழுத்தாளராக கவிஞராக வலம் வந்து கொண்டிருந்த மல்லியப்புச் சந்தி திலகர் எம்.பி.யாக வந்தும், எந்த பந்தாவுமின்றி மலையகக் கவிதாயினிகளின் கவிதைகளை மேற்கோள் காட்டி உரை நிகழ்த்தியதோடு மலையகப் பெண் கவிஞர்களின் வரிசையில் கிழக்குக் கவிதாயினி புனைபெயரில் மலையகக் கவிதாயினியாகவும் காட்டப்படுகிறார் என்ற உண்மையை உடைத்த ஞாபகம் வருகிறது. அன்னார் தனது மனப்பாரத்தை குறைத்த திலகருக்கு நன்றி சொன்னார்.

இறுதியில்...

இத்தகைய பயணங்கள் ஊடே, பகைமறப்பை எவ்வாறு நிகழ்த்துவது என்றிருந்த இரு சமூகங்களுக்கு இடையே அக்காலத்தில் தெளிவத்தை அய்யா பாலமாக இருந்திருக்கிறார் என்பதை நினைக்கும் போது, இன்று அவரது மறைவு துயரத்தை சுமந்து வருகிறது.

தெளிவத்தை எந்த இடங்களுக்குப் பின்னாலும் அலைந்து திரிந்தவர் அல்ல. ஆனால், எல்லா இடங்களையும் தெரிந்து, தனக் கென்று தெளிவான அரசியல் மற்றும் தத்துவப் பார்வையைக் கொண்டிருந்தவர். அவரது முதலாவது சிறுகதை தொகுதியின் தலைப்பே 'நாமிருக்கும் நாடே' (நமது நாடு) அதற்கு சாட்சி. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அவர் மிகவும் பண்பட்ட முதிர்ச்சியான ஆளுமைகளில் ஒருவர். இப்படியானவர்களைக் காண்பது மிக அபூர்வம்.

தெளிவத்தையின் பிள்ளைகள் எல்லா பண்பாடுகளையும் சேர்ந்த வாழ்க்கைத் துணைகளையே தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர் அது பல்பண்பாடுகளின் சங்கமமாக இருக்கிறது. தமது பண்பாட்டு அடையாளங்களை பேணியவர்களாகவே அவர்கள் வாழ்கின்றனர். இனத்தாய்மை வாதம், மொழி தாய்மைவாதம், மதத் தாய்மைவாதம் என்கிற கோஷம் எல்லாம் காலாவதியாகிவிட்டது என்பதை தெளிவத்தை அய்யாவின் வாழ்க்கையிலும் அவரது குடும்ப வாரிசுகளாலும் உணர்த்தப்படுகிறது.

தெளிவத்தை ஐயா வழக்கமான வாழ்க்கைக்குள் (routine life) வந்தவர் அல்ல. அவர் பெருந்தோட்ட உழைப்பாளர் வர்க்கத்திற்குள்ளே பிறந்து, வளர்ந்து, மிகப்பெரிய அனுபவச் செழுமையோடு தலைநகரில் குடியேறி வசித்து வந்தவர். அவரது குடும்பக் கல்வி பாரம்பரியம் வழியாக அவருக்கு கிடைத்த புலமை மரபும், உழைப்பாளர் மத்தியில் வாழ்ந்த ஏராளமான கதைச் சம்பவங்களும் அவரது இலக்கிய வாழ்வுக்கு வளமுட்டி நிற்கின்றன. அந்த மக்களின் பாடுகளை தன் புனைவின் வழியாகச் சொல்ல வேண்டும் என்பதையே தன் எழுத்தின் ஆதாரமாக வரித்துக் கொண்டதுதான் அவர் வலுவான எழுத்தாளராகவும், படைப்பாளியாகவும், ஆய்வாளராகவும் மாற முடிந்தது எனக் கூறலாம்.

சமூக நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதாக இருந்தால் பல்பண்பாடுகளை (Multi cultural) பயிலுதல் அவசியம் என்கின்ற கருத்தாகக் கம் வலுப்பெற்று வரும் இக்காலத்தில், தெளிவத்தையார் அதற்கு ஆதர்ஷம் தரும் விருட்சமாக காட்சியளிக்கின்றார்.

தெளிவத்தை ஜோசப்: மலையக இலக்கியத்தின் பெருமை

- சு. தவச்செல்வன்

'வாசிப்பு எத்தனை மகோன்னதமானது, தொலைக்காட்சியின் முன் செலவிடும் பெரும் பொழுதின் ஒரு சிறு பொழுதை வாசிப்பிற்காக ஒதுக்கிக்கொள்ள நாம் நம்மை பழக்கப்படுத்திக்கொண்டால் நாம் எத்தனை பாக்கியசாலிகளாவோம்...?'
- தெளிவத்தை ஜோசப்

மலையக இலக்கியத்துறையில் சுமார் ஏழு தசாப்த காலமாக எழுதிவந்த மலையக இலக்கியத்தில் மூத்த எழுத்தாளரும் இலங்கை இலக்கிய பரப்பில் நன்கு அறியப்பட்டவருமான தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களது மறைவுச்செய்தி இதயத்தை மிகவும் கனமாக்கியது. அகவை எண்பத்து எட்டை(88) தொட்டிருந்தாலும் அவரது இலக்கிய துடிப்பு இன்னும் இளமையானதே, 'இன்னும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பேருந்தில் ஓடி ஏறுவார்' என்று, அவரைப் பற்றி மு.சி. சொல்வார். இறுதியாக அவர் கடந்த 2022 ஜூலை 7ம் திகதி தொலைபேசியில் 15 நிமிடங்கள் உரையாடியிருந்தார். 'மலையகம் 200' என்ற தொனிப்பொருளில் நடக்கவிருக்கும் ஆய்வரங்கில் 'மலையக இலக்கியமும் இதழியலும்' என்ற தலைப்பில் அவரது ஆய்வு கட்டுரையை எழுதி தருவதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தார். அந்த உரையாடலின்போது, தான் சுகயீனமுற்றிருப்பதை, 'இப்போது அதிகம் எழுத நேரம் கிடைத்தாலும் கதிரையும் கட்டிலுமாக நேரம் கழிவதாக' குறிப்பாக சொல்லாடியிருந்தார்.

ஈழத்து இலக்கிய பரப்பில் 'மலையக இலக்கியம்' என்றதொரு தனித்த இலக்கிய தளத்தை நாம் உருவாக்கியுள்ளோம் என்ற தொனியும் திமிரும் தெளிவத்தையின் பல உரையாடல்களில் ஒரு 'திமிர்' சிரிப்புடன் வெளிப்படும். 'நாங்க ஒன்னும் சும்மா இல்லையே...' என்று அவர் குறிப்பிடும் தொடரில் அதன் கனிதி வெளிப்படும். அன்றைய உரையாடலிலும் தமிழ்நாட்டில் காந்தி கிராமம் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற மலையக இலக்கியம் பற்றிய கருத்தரங்கில், எழுத்தாளர் டி. செல்வராஜ் அவர்கள் மலையக இலக்கிய தளம் பற்றி பெருமிதமாக தனது சிறப்புரையில் குறிப்பிட்டதாக சொன்னார். நான் கொழும்புக்குச் செல்லும் பொழுதெல்லாம் நேரத்தை மீதப்படுத்தி தெளிவத்தையை அவரது வீட்டிற்குச் சென்று சந்தித்து உரையாடி வருவது வழக்கம். (கொரோனாவுக்கு முன்). எந்த நேரத்திலும் மிகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் சுவாரஸ்யமாகவும் உரையாடுவார். அவ்வாறான தருணங்களில் அவர் குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்து செங்கையாழியனின் படைப்பு பற்றியது... உரையாடலில் 'நாம் நினைத்த நேரத்திலெல்லாம் படைக்க (எழுத) உட்காரமுடியாது. 'படைப்பு எப்போதாவது வரும், அப்போதுதான் நாம் உட்கார வேண்டும்' இவ்வார்த்தைகள்

எவ்வளவு தூரம் உண்மையானவை என்பதை நானும் உணர்ந்து கொண்டேன்.

தெளிவத்தை 50களிலிருந்து மலையக இலக்கியத்துறையில் இயங்கி வந்தவர். மலையக சமூகம் மட்டுமல்லாது இலக்கியத்துறையிலும் சுமார் எழுபது வருடகாலம் ஏற்பட்டுவந்த நெலிவுசுழிவுகளை நன்கு அறிந்தவர், அனுபவித்தவர். சிறுகதை, நாவல், ஆய்வு, விமர்சனம், பத்தி என்று புனைவு மற்றும் அபுனைவு சார்ந்தது அவரது எழுத்துக்கள். ஏழு தசாப்த கால இலங்கை படைப்பிலக்கிய வரலாற்றையும், மலையக படைப்பிலக்கிய வரலாற்றையும் நுண்ணிப்பாக அறிந்தவர். அதே நேரத்தில் உலக தமிழ் இலக்கியப் பரப்புகளைப் பற்றியும் அவற்றின் புதிய வரவுகள் தொடர்பாகவும் அவை நிலைகுத்தி நிற்கும் விடயம் பற்றியும் விமர்சிப்பார். தமிழ் இலக்கிய படைப்புகளில் எம்மைப் போன்ற கத்துக்குட்டிகளுக்கு தெளிவத்தை போன்ற படைப்பிலக்கிய விருட்சங்களின் பார்வைகள் அவ்வப்போது நெறிப்படுத்தியே வந்திருக்கின்றன. 2013-ம் ஆண்டு எனது கவிதை நூலான 'சிவப்பு தைலோசர்கள்' நூலுக்கு கொடகே தேசிய விருது கிடைத்தபோது தெளிவத்தையும் அங்கு வந்திருந்தார். அந்த மேடையில் அவருக்கு 2013-ம் ஆண்டுக்கான வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதை கொடகே வழங்கி கௌரவித்தது. என்னை வாழ்த்திவிட்டுச் சென்றார். சுமார் பத்து வருடகாலமாக தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களிடம் நான் இலக்கிய உறவையும் நட்புறவையும் பேணிவந்துள்ளேன்.

தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் பல்வேறு எழுத்துக்களில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தாலும் புனைக்கதைத்துறையிலேயே அதிகம் செயற்பட்டவர். 2014ம் ஆண்டு பெருவிரல் இலக்கிய இயக்கம் அவரது படைப்புகள் பற்றி ஓர் ஆய்வரங்கத்தை நடத்தியது. அதில் புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களால் அவரது படைப்புகள் பற்றி கலந்துரையாடப்பட்டது. அவரது சிறுகதைகள் பற்றிய ஆய்வுரையை நான் செய்திருந்தேன். அக்கலந்துரையாடலின் இறுதியில் தெளிவத்தை அவர்கள் அவரது படைப்புகள் பற்றி மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் மற்றும் விமர்சனங்களை ஆர்வத்துடன் வரவேற்றார். பின்னர் அவரது 'நாமிருக்கும் நாடே', 'தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுகதைகள்', 'மீன்கள்' ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளில் உள்ள 34 சிறுகதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுகதைகள் அகமும் புறமும்' என்று ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியிருந்தேன். எனது 'படைப்பும் படைப்பாளுமையும்' என்ற நூல் வெளிவந்ததும் தெளிவத்தை அவர்கள் அந்நூல் பற்றி ஒரு மதிப்புரையை 2015ம் ஆண்டு வீரகேசரியில் ஜேயார் என்ற பெயரில் எழுதியிருந்தார்.

தெளிவத்தையை தனித்து மலையக இலக்கியத்தின் குரலாக மட்டும் அடக்கிவிட முடியாது. இலங்கையின் வடகிழக்கு மற்றும் கொழும்பு போன்ற பிராந்திய இலக்கியங்களின் புதிய வாசிப்பு அவரிடமுண்டு. தற்கால ஈழத்து நாவலாசிரியர்களுள் தேவகாந்தனை அடிக்கடி சிலாகித்து என்னிடம் பேசியுள்ளார். அதுபோலவே சிங்கள இலக்கிய படைப்பாளிகளால் நன்கு அறியப்பட்டவர். இலங்கையிலுள்ள தமிழர்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய பிரச்சினையை தேசியளவில் எடுத்துச்சென்றவர் (குடைநிழல், 1988).

2016ம் ஆண்டு அவரது 'நாங்கள் பாவிகளாய் இருக்கிறோம் அல்லது '1983' என்ற நாவல் வெளிவந்ததும் அந்நாவலின் முக்கியத்துவம் கருதி 'இனக்கலவரமும் இலக்கியமும்' என்ற தலைப்பில் ஒரு விமர்சனத்தை எழுதினேன். பின்னர் அவரது மற்றுமொரு நாவலான குடைநிழலையும் இணைத்து ஜீவநதியில் ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றை எழுதியிருந்தேன். அவ்வாய்வு கட்டுரையை பார்வை

யிட்டபின் என்னுடன் உரையாடியிருந்தார். அதில் தமிழக எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் குடைநிலுக்கு வழங்கியிருந்த முன்னுரையில் மலையக சமூகம் பற்றிய கருத்து பொருத்தமற்றதென தெளிவத்தையிடம் விவாதித்தேன். அவ்விமர்சனத்தை அவ்வாறே ஏற்றுக் கொண்டார். (பார்வைக்கு: ஜீவந்தி, ஈழத்து நாவல் விமர்சன சிறப்பிதழ், பங்குனி 2021).

2017-ம் ஆண்டு இலங்கை தமிழ் கல்வியமைச்சு தெனியோவிட்டையில் படைப்பாளிகளைக் கொண்டு தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு நடத்திய செயலமர்வில், தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் கலந்துகொண்டு, ஆசிரியர்களிடம் படைப்பிலக்கியம், படைப்புச் சிந்தனைப் பற்றி உரையாடியிருந்தார். அப்போதொரு சுவாரஸ்யமான சம்பவத்தை பகிர்ந்தார். 'இதேபோன்று மாத்தளையில் ஒரு கருத்தரங்கிற்கு கல்வியமைச்சு தன்னை அழைத்துச் சென்றதாகவும், அங்கு மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் கலந்துகொண்டிருந்ததாகவும், அழைத்துச் சென்றவர்கள் மலையக எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களை தெரியுமா? என்று வினவியபோது மாணவர்கள் சகலரும் தெரியவில்லையென்று குறிப்பிட்டதாகவும், பின்னர் தான் (தெளிவத்தை ஜோசப்) எழுப்பி அங்கிருந்த ஆசிரி

யர்களிடம் எழுத்தாளர் மாத்தளை மலரன்பனைத் தெரியுமா? என்று கேட்டதற்கு ஒரு ஆசிரியருக்கும் தெரியவில்லை என்றதும், ஆசிரியர்களுக்கே எழுத்தாளர்களை தெரியவில்லையென்றால் மாணவர்கள் எப்படி தெரிந்திருப்பார்கள்' என்று கூறி கருத்தரங்கை அவர் ஆரம்பித்ததாக அவர் குறிப்பிட்டார்.

2018ம் ஆண்டு சென். ஜோசப் கல்லூரியில் நடந்த பாரதி விழாவில் நாம் நடத்திய ஆய்வரங்கில் மலையக இலக்கியம் குறித்த தொடக்கவுரையை நிகழ்த்தியிருந்ததோடு ஆய்வரங்கின் அமர்வுக்கும் தலைமை வகித்து நடத்தினார். அவ்வுரையில் 'ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு மலையக இலக்கியம் புது ரத்தம் பாய்ச்சியது' என்று பேரா. க. கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டதாகக் கூறப்படும் பிரபல்யமான மேற்கோளை அம்மேடையிலும் அவர் உச்சரித்திருந்தார். முதிர்ந்த அந்த வயதில் அக்காலப்பகுதியில் அவர் வந்து சென்றமையால் எமது கல்லூரிச் சமூகம் பெருமையடைந்தது.

2021ம் ஆண்டு (2021.10.29) நிகர், சமூக கலை இலக்கிய அரங்

கத்தினால் 'எழுத்துலகில் தெளிவத்தை ஜோசப்' என்ற இணைய வழி ஆய்வரங்கத்தை நடத்தியது. அதில் நான் 'தெளிவத்தை ஜோசப்பின் நாவல்கள் - காலமும் எழுத்தும்' என்ற தலைப்பில் இதுவரையில் வெளிவந்த அவரது ஆறு நாவல்களையும் (மனம் வெளுக்க, பாலாயி, ஞாயிறு வந்தது, காலங்கள் சாவதில்லை, 1983, குடைநிலு) ஆய்வுக்குட்படுத்தி அவரது நாவல்களை ஒரு மதிப்புரைக்குட்படுத்தியிருந்தேன். அம்மதிப்புரை சில விமர்சனங்களையும் உள்ளடக்கியதாகவே அமைந்தது. அந்நிகழ்வின் இறுதியில் அங்கு முன்வைக்கப்பட்ட விமர்சனங்களை பொறுமையோடு கேட்டு அவற்றின் உண்மைத்தன்மையை ஏற்றிருந்தார். அவ்வுரையை நிகழ்த்துவதற்கு முன்னர் (2021.10.07) சுவார் ஒரு மணித்தியாலம் 15 நிமிடங்கள் வரை மிகநீண்டதொரு தொலைபேசி உரையாடலை நான் அவரிடம் மேற்கொண்டிருந்தேன். அவ்வுரையாலில் பல்வேறு அரிய தகவல்களை அவர் வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

ஆசிரியராக பணியாற்றிய ஆரம்பகாலத்தில் முதன்முதலாக தான் தோட்ட நிர்வாகத்திற்கெதிராக எழுதிய காரணத்தினால் தோட்டத்துரை அவரை தனியாக அழைத்து எச்சரித்தமை பற்றியும், பின்னர் அவரது தொழிலுக்கு எழுந்த நெருக்கடியில் 'தொழிலை நீயே வைத்துக்கொள் எழுத்தை நான் வைத்துக்கொள்கிறேன்' என்று கொழும்புக்கு இடம்பெயர்ந்ததாகவும் குறிப்பிட்டார். 1966-ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலேயே புதுமைப்பித்தனை கண்டுகொள்ளாத காலத்தில் இலங்கையில் புதுமைப்பித்தனுக்கு விழா எடுத்ததாகவும், அக்கூட்டத்திற்கு சிறுகதையாசிரியர் கு. அழகிரிசாமி வருகை தந்து பேசியதாகவும்கூட தெரிவித்தார்.

இலங்கையில் படைப்பிலக்கியங்களுக்கு எழுதப்படுகின்ற முன்னுரைகளில் அதிகமாக முன்னுரை எழுதியவராக தெளிவத்தை ஜோசப் விளங்குகிறார். அம்முன்னுரைகள் பெறுமதி வாய்ந்ததை மட்டுமல்ல அரிய பல தகவல்கள் ஆண்டுகளுடன் உள்ளடக்கியிருக்கும். இறுதியாக நான் வாசித்தது 'தோட்டத் தொழிலாளர் வீரப்போராட்டம் (2021)' என்ற பீ.ஆர். பெரியசாமி அவர்களின் நூலுக்கு வழங்கிய முன்னுரை. அதில் 'அனுபவத்தின் அடையாளமாக தோட்டத் தொழிலாளர் வீரப் போராட்டம்' என்ற தலைப்பில் அவர் மலையகத் தொழிற்சங்கப் போராட்டம் பற்றியும் பீ.ஆர். பெரியசாமி குறித்த எழுத்து பதிவுகள் தொடர்பாகவும் எச்.எச். விக்கிரமசிங்கவின் வெளியீட்டு முயற்சிகளின் விளைவாக வந்த நூல்கள் பற்றியும் ஆண்டுகளுடன் தருகிறார்.

தெளிவத்தையின் படைப்புகளுக்கு சாகித்ய விருதுகள், கொடகே விருதுகள், விஷ்ணுபுரம் என்று பல்வேறு விருதுகள் வழங்கியதனூடாக அவ்விருதுகள் பெருமைப் பட்டுக்கொண்டன. தெளிவத்தையால் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகள் ஏராளம், வெளிவந்திருப்பது சொற்பளவு. அவற்றை முழுமையாக தேடி தொகுக்க வேண்டும். அவர் எழுதிய பத்திரிகைக் கட்டுரைகள், ஆய்வுகளை தேடி நூலருவாக்கம் செய்தல் வேண்டும். இவை அவருக்கும் மலையக இலக்கியத்துக்கும் நாம் செய்யும் பணிகளாகும்.

அமரர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் புனைகதைகள் குறித்து இதுவரையில் அதிகமாக எழுதியது நானாகவே இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அவரது படைப்புகள் குறித்து முன்வைக்கப்படும் விமர்சனங்களை எப்போதும் திறந்த மனதுடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பாங்கு அவரிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும். மலையக புனைகதையில் சமூகம் மற்றும் மக்கள் பிரச்சினைகள் தீவிரமாக பேசப்படுகின்ற எழுத்து நிலை ஒரு பக்கமென்றால் மலையக சமூகத்தில் இடம்பெறும் சம்பவங்களை அழகியலுடன் புனையும் நடை தெளிவத்தைக்கே உரித்தானது. அவரது பேச்சில் தொனிக்கும் சிரிப்பு மலையக இலக்கியம் வேறு எந்த இலக்கியத்துக்கும் சளைத்ததல்ல என்ற கம்பீரம் எனக்குள் எப்போதும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்.

தொழில்நுட்பத்துக்கு சவால்விட்ட மொழிநுட்ப எழுத்தாளர் 'தெளிவத்தை'

- ஜீவா சதாசிவம்

தமிழ் மொழி எழுத்து சீர்திருத்தம் இடம்பெற்று கணினி யுகத்தில் நாம் எழுதுவதற்கு பதிலாக அநேகமாக ஒளி அச்ச முறைக்குள் வேகமாக உள்வாங்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்த தொழில்நுட்ப காலத்தில், தமிழ் மொழி சீர்திருத்தத்தை உள்வாங்காத - பேனா கொண்டு எழுதும் எழுத்தாளராக மிளிர்ந்து, இறுதி வரை செயற்பட்டவர் தெளிவத்தை ஜோசப் ஐயா.

அவர் கையால் எழுதி அனுப்பும் ஆக்கங்களை வாசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள், பத்திரிகையாளரான நாங்கள். இது, பலருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியம்.

ஓலைச்சுவடிகள், கையெழுத்து, அச்ச எழுத்து, கணினி தட்டச்சு, offset press, Digital press, வாய்மொழித் தட்டச்சு என வேகமாக வளர்ந்து வரும் அச்சுக்கலை செல்நெறியில்... அதன் பக்கம் நெருங்காமல் வலம் வந்தவர் தெளிவத்தை ஜோசப் அய்யா.

எழுத்துச் சூழலில் நாங்கள் அனைவரும் 'அய்யா' என அழைக்கும் பெருமைக்குரியவர். அவரும் இளைய தலைமுறையினருடன் இயல்பாக இணைந்திருந்தவர்.

இவரது ஆக்கங்களை தொடர்ச்சியாக வீரகேசரியின் 'சங்கமம்' பகுதியிலும், பின்னர் தமிழன் பத்திரிகையின் தமிழ்முரசு இலக்கிய இதழிலும் பிரசுரித்து வந்த பொறுப்பாசிரியர் என்றவகையில் அவரது மொழிநுட்பத்தை தொடர்ச்சியாக அவதானித்து வந்திருக்கிறேன்.

வயதை ஒரு பொருட்டாகக் கொள்ளாது, வாராவாரம் அவர் சங்கமம் பக்கத்துக்கு எழுதும் அந்த ஆக்கங்கள் இரண்டு:

- இலக்கிய தகவல்கள்.
- நினைவுப் பகிர்வு.

ஒவ்வொரு சனிதோறும் வீரகேசரியின் சிறப்பிதழாக வெளிவரும் சங்கமம் பகுதிக்கு 2014-ம் ஆண்டு நான் பொறுப்பாசிரியராக வருவதற்கு முன்னமே, இந்த இரண்டு பகுதிகளையும் அவர் எழுதி வந்துள்ளார். நான் பொறுப்பேற்றதோடு அய்யாவை அவர் இல்லத்திற்கே சென்று சந்தித்து நீங்கள் தொடர்ச்சியாக எழுதவேண்டும் என வேண்டிக்கொண்டேன். புன்னகையோடு ஏற்றுக் கொண்ட

வர், வெகுஜன பத்திரிகையில் இலக்கிய பக்கத்தை எவ்வாறெல்லாம் கையாள வேண்டும் என என்னை வழிப்படுத்தினார். அவரது ஆலோசனைகள் எனக்கு பேருதவியாக அமைந்தன.

இலங்கையில் எல்லா பாகங்களில் இருந்தும், ஏன் வெளிநாடுகளில் இருந்தும் கூட ஆக்கங்கள் திரட்டிவிடுவது இலகு. அவை தட்டச்சு செய்து எங்கள் மின்னஞ்சலுக்கு வந்துவிடும். சிலர் கையில் எழுதி தபாலில் சேர்த்து இருப்பார்கள், அவை அவ்வப்போது வருபவை. ஆனால், அய்யா வாராவாரம் எழுதுபவர். அதனை தபாலில் சேர்ப்பது சாத்தியம் இல்லை. அவர் தட்டச்சு செய்வதும் சாத்தியமில்லை.

அவரது இல்லம் அமைந்திருந்தது வத்தளை. எங்கள் காரியாலயம் கொழும்பு கிராண்ட்பாஸ். ஒரு பத்து கிலோமீற்றர் தொலைவு தான். வீரகேசரி கிளை காரியாலயம் ஒன்று வத்தளையில் இயங்கியது. தொழிலுக்காக நுகேகொடை வரை பயணம் செய்யும் அய்யா, வரும் வழியில் வத்தளை கிளை காரியாலயத்தில் தனது ஆக்கத்தை சேர்த்து விடுவார். அதனை அங்குள்ள உதவியாளர்கள் தட்டச்சு செய்து மின்னஞ்சல் வழியாக அனுப்புபவர்கள், அல்லது எழுது தலைமையகத்துக்கு அவரின் மூலப்பிரதிகளை அனுப்பி வைப்பார்கள்.

அவரது கையெழுத்தில் தெரியும் பொறுமை, அழகு தனி. இந்த தகவல் தொழில்நுட்ப யுகம் இன்னும் அவரை ஒன்றுமே செய்திருக்கவில்லை. னை, னை, னை, என புதிய எழுத்து வடிவத்தைப் பயன்படுத்தாது, பழைய தமிழ் எழுத்துகளில் வருவது எங்களுக்கு புதுமையாக இருக்கும்.

அச்சிலேயே எழுதிப் பழகிவிட்ட இக்கால எழுத்தாளர்களையும் பத்திரிகையாளர்களையும் நுணுக்கமாக அவதானித்தவர் அய்யா. அவர் எழுத்துரு பழைய பாரம்பரியத்திலேயே இருந்தாலும், அவரது எழுத்து நடை எப்போதும் இளமையானது. அதிகமான சொற்களை கையில் எடுக்காது, சொல்லவந்த விடயத்தை சுருக்கமாக எழுதிவிடும் பாங்கு அவருடையது. அதனைச் சொல்வதற்காக அவர் அதிகமாக வசனங்களை பந்திகளாகவே கையாள்வார். ஒவ்வொன்றும் வேறுபட்ட விடயங்களைச் சொல்லும் வசனங்களினால்

லான பந்திகளாக அவை அமைந்திருக்கும். அதேநேரம் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டு இருக்கும்.

ஒரு வாரப் பத்திரிகைக்கு தேவையான அளவில் அந்த கையெழுத்துப் பிரதி அமைவது எங்களுக்கு எப்போதும் ஆச்சரியமாகவே இருக்கும். அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அந்த 'பத்தி'க்கு அளவாக இலக்கிய தகவலாகவோ, அல்லது நினைவுப் பகிர்வாகவோ அது இருக்கும்.

இலக்கிய தகவல் அந்தந்தக் காலத்துக்கு ஏற்ற நூல் பற்றியதாக இருக்கும். அந்த நூல் தெரிவு, பிரதேச இலக்கிய எல்லைகளைக் கடந்தே இருப்பது சிறப்பு.

மலையக எழுத்தாளராக வெளிப்பட்டு ஈழத்து எழுத்தாளராக பரிணமித்தது சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் பட்டியலுக்குள் 'தெளிவத்தை' எனும் பெயர் இடம்பெற காரணமே அவரது பரந்துபட்ட தேடலும், வாசிப்பும், சேகரிப்பும். எந்தவொரு இலக்கிய தகவலையும் நினைவாற்றலோடு அவர் பேசுவதும், எழுதுவதும் எம்மை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டே இருக்கும்.

எழுத்தாளரோ கலைஞர் ஒருவரோ இறந்துவிட்டார் அவர் தொடர்பான தகவல்களைத் தேடி ஒரு நினைவுப் குறிப்பை எழுதிவிடுவார். அதுவும் பெரும் நினைவுத் தகவல் தொகுப்பாகவே இருக்கும்.

கும்.

பின்நாட்களில், எழுதியவற்றை படம் எடுத்து அவரது மகளின் Viber அல்லது What's App ஊடாக எங்களுக்கு அனுப்பிவைக்கும் நுட்பத்துக்குள் அவரை இழுத்து வந்தது நாங்கள் தான். அந்த நேரங்களில் அவரது எழுத்துகளில் நடுக்கம் மாத்திரமே அவருக்கு வயதாகிவிட்டது என்பதை எடுத்துக்காட்டும். மற்றபடி அவரது எழுத்துகள் தொழில்நுட்பத்துக்கு சவால்விடும் மொழிநுட்பத்தைக் கொண்டவை.

தெளிவத்தை அய்யா எழுதிய ஆக்கங்கள் பல நூலுருப் பெறவேண்டும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லை. அவர் புனைகதை எழுத்தாளர் மட்டுமில்லை. ஓர் ஆய்வாளர் என்பதை மலையகச் சிறுகதை வரலாறு, மலையக நாவல் வரலாறு, இருபதாம் நூற்றாண்டின் இதழியலும் இலக்கியமும் போன்ற தொடர் கட்டுரைகள் மூலம் உறுதி செய்தவர்.

அதேபோல அய்யாவின் இலக்கிய தகவல்களும், நினைவுப் பகிர்வுகளும் கூட நூலுருப் பெறவேண்டும் என நான் ஆவல் கொண்டுள்ளேன். அவை தெளிவத்தை ஓர் இலக்கிய களஞ்சியம் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் ஆவணங்கள் ஆகும்.

தெளிவத்தையாரின் எழுத்துகளுக்கு என்றுமே அழிவில்லை

- சதீஸ் செல்வராஜ்

வழமைப்போலவே அன்றும் ஆகாசம் முழுவதும் கருமுகிழ்கள் திரண்டிருந்தன. சிலிரக்கச் செய்திமும் குளிர்காற்று ஊர்வலம் சென்றுகொண்டிருந்தது. மலையுச்சியில் இருந்த நாங்கள் பிறந்த பூமியான பூனாகலைத் தோட்டத்தையும், தோட்டத்தின் பள்ளத்தாக்கில் செழித்து வளர்ந்திருந்த தேயிலைச் செடிகளுக்கு நடுவேயிருந்த எங்கள் பள்ளிக்கூடத்தையும் பனிமூட்டம் வெளியுலகுக்குத் தெரியா வண்ணம் பொத்தி மூடிவைத்திருந்தது.

ஆனாலும், அந்நியப்பட்டுக்கிடந்த எம் மக்களில் இருந்து உலகுடன் சினேகம் வைத்துக்கொள்ள பலரையும் தன்னால் இயன்றவற்றைப் பயிற்றுவித்து அனுப்பி வைத்தது எங்கள் தோட்டப் பாடசாலை. அதன் பெயர் பூனாகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயம்.

2010-ம் வருடம் நவம்பர் மாதத்தில் எமது பள்ளிக்கூடத்தில் கோலாகலமாக நடந்துகொண்டிருந்த தமிழ்மொழித் தின விழாவின் இறுதி நாளில் சிறப்பு அதிதியாக வருகை தந்திருந்தவர் தோட்டப்புறத்தில் கல்வியின் அவசியம் குறித்தும் முன்னேற்றம் குறித்தும் ஆற்றிய உரை என்னை அந்தளவிற்கு சிந்திக்கத் தூண்டியது.

மிக எளிமையாக உடையணிந்து, மூக்குக் கண்ணாடி போட்டிருந்த அந்த அற்புதப் பேச்சாளர் இலக்கியம், கல்வி, சமூகம் என்று எல்லாவற்றையும் ஓர் அலக அலகி எங்களுக்கான புதியப் பாதையையும் திறந்துவிட்டிருந்தார். அவர் தான் தெளிவத்தை-ஜோசப். மலையகத்தின் மூத்த இலக்கியவாதியை முதன் முதலில் எனது 15-வது வயதில் இவ்வாறுதான் நேரில் காண்கிறேன். ஆனால், அவர் அதற்கு முன்பாகவே தனது சிறுகதை, நாவல் போன்ற எழுத்துக்கள் வழியே எங்களுடன் மிக நெருக்கமான உற

வினைக் கொண்டிருந்தார். எங்களது பள்ளிக்கூட நூலகத்தில் அவரது படைப்புகளை புரட்டிப்பார்க்காது நாங்கள் விட்டுவைத்தது கிடையாது. அவர் கூறுகின்ற கதைகள் எங்களைப் பற்றியதாய் இருந்ததும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

பல வருடங்கள் கடந்து அதே மக்கள் படைப்பாளியை இரண்டாவதாக காண்பதற்கு மட்டுமல்ல, சற்று உரையாடலும்கூட ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அந்தச் சந்தர்ப்பு தொடர்ந்து இணைந்து பயணிக்கவும் வழியமைத்துக் கொடுத்தது. 2018 ஜூன் 27-ம் திகதி நானும் அந்தனி ஜீவா அய்யாவும் டொமினிக் ஜீவா அய்யாவுக்கு பிறந்த நாள் வாழ்த்து தெரிவிப்பதற்காக கொழும்பு, காக்கைத்தீவில் இருந்த அவரது இல்லத்திற்கு சென்றிருந்தோம். எமது தேசம் (தமிழ்) மற்றும் லங்கா (சிங்களம்) பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டிருந்த அவரது 90ஆவது பிறந்ததின வாழ்த்து செய்தி அடங்கிய பிரதிகளையும் எடுத்துச் சென்றிருந்தோம். அந்தப் பிறந்ததின கொண்டாட்டத்தில் இலங்கையின் மூத்த இலக்கியவாதிகளும், ஊடகவியலாளர்களும், சமூக செயற்பாட்டாளர்களும் கலந்து கொண்டிருந்தனர். இரா. சடகோபன், தி. ஞானசேகரன், திரு.-பொன்னுதுரை, மேமன்கவி போன்ற ஆளுமைகள் அங்கிருந்தனர். அவ்விடத்திலே கலகலவென சிரித்துப் பேசி கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார் தெளிவத்தை ஜோசப் அய்யா!.

ஓர் ஊடகவியலாளனான எனக்கும் அய்யாவுக்கும் இடையிலான உறவு இங்கே தொடங்கியது.

அதன் பின்னர் நேரம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் அலைபேசியில் அவரை தொடர்பு கொண்டு ஈழத்து இலக்கியம், மலையக இலக்கியம், மலையக இளம் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் அரசியல் என்று பலவிடயங்கள் குறித்தும் உரையாடுவோம். இவ்வாறான புற மற்றும் அகக்காரணிகளின் தாக்கத்தின் விளைவாக 'குளிரும் தேசத்துக் கம்பளிகள்' என்ற எனது முதலாவது படைப்பை புத்தகமாக எழுதி முடித்தேன்.

மலையக மக்களின் வரலாறு மற்றும் அரசியல் குறித்த இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்புக்கு தெளிவத்தை ஜோசப் அய்யா தனது

ஆசியுரையை வழங்கி அடுத்தக் கட்டத்தை எட்டுவதற்கு உந்துதலளித்தார். 2022 புதுக்கோட்டை புத்தகத் திருவிழாவில் சிறந்த கட்டுரைத் தொகுப்புக்கான விருதினை இப்புத்தகம் வென்றெடுத்தப் போது என்னைக்காட்டிலும் அய்யா மகிழ்ந்து கொண்டாடி ஆசிகூறினார். இது மலையக சமூகத்திற்கு கிடைத்த அங்கிகாரம் என்றும் சொன்னார்.

பொருளாதார ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகி இலங்கை வீழ்ந்துகொண்டிருந்த வேளையில் ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக மக்களது எழுச்சிப் போராட்டம் வெடித்தது. இன்றும் கூட அப்போராட்டம் தொடர்ச்சிப்பெற்று நகர்கிறது. இவ்வாறான நேரத்தில் 'குளிரும் தேசத்துக் கம்பளிகள்' இலங்கை மக்களிடையே போய்ச்சேர வேண்டும் ஆதலால் புத்தக வெளியீட்டு நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்யுமாறும் தெளிவத்தை ஜோசப் அய்யா கூறினார். அய்யா பணிபுரிந்த நுகேகொடையில் அமைந்திருந்த அவரது அலுவலகத்தில் இதுதொடர்பில் கலந்துரையாடினோம். நான் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க தானே இவ்விழாவுக்கு தலைமை ஏற்பதாக அவர் வாக்குறுதியளித்திருந்தார்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களோடு சற்று காலதாமதம் ஆகியிருந்த

போதிலும், திட்டமிட்டப்படி நாங்கள் 2022 ஒக்டோபர் 22-ம் திகதி சனிக்கிழமை மாலை 4.30 மணிக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் புத்தகத்தை வெளியிட தீர்மானித்தோம்.

ஆனால், இச்சந்தர்ப்பத்தில் அய்யா திடீரென்று கடுமையாக உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டார். அவருக்கு ஏற்பட்ட தொண்டை நோவு காரணமாக கதைப்பதற்கும் சிரமப்பட்டார். அய்யாவின் உடல்நலம் குறித்து அவரது மகள் சியாமலாவிடம் அடிக்கடி விசாரித்து வந்தேன். தன்னால் புத்தக வெளியீட்டில் தலைமையுரை வழங்கமுடியாது போகும்பட்சத்தில் மல்லியப்புசந்தி திலகருக்கு அப்பொறுப்பை வழங்குமாறு அய்யா கூறினார். இவ்விடயத்தை திலகர் அண்ணாவுக்கும் நான் கூறிவைத்திருந்தேன். 'தொண்டை நோவு காரணமாக என்னால் புத்தகக் வெளியீட்டில் உரைநிகழ்த்த முடியாது. ஆனால் நிச்சயமாக விழாவில் கலந்துகொள்வேன்.' என்று ஜோசப் அய்யா சொன்னார். அவரது மகள் சியாமலாவும் அவர் இவ்வாறான புத்தக விழாவில் கலந்துகொள்வது அவருக்கும் தெம்பாக இருக்கும் என்று கூறினார்.

ஒக்டோபர் 21 காலை முகப்புத்தகத்தை திறந்தபோது நான் அதிர்ச்சியில் ஒருகணம் ஸ்தம்பித்துவிட்டேன். துக்கம் தாளவில்லை. பலரும் தெளிவத்தை ஜோசப் அய்யாவுக்கு தனது இரங்கலை தெரிவித்திருந்தனர். உடனே திலகர் அண்ணாவுக்கு அலைபேசியில் அழைத்து, 'நான் கேள்விப்பட்ட விடயம் உண்மை தானா?' என்று விசாரித்தேன். 'நாம் எமது ஞானதந்தையை இழந்துவிட்டோம்.' என்று சொன்னார். 'புத்தக வெளியீட்டை தள்ளிப் போட்டுவிடுவோமா?' என்றேன். 'நான் ஞானதந்தையின் வீட்டுக் சென்றுகொண்டிருக்கிறேன். இதுபற்றி சற்றுநேரத்தில் நாம் கதைப்போம்.' என்றார். அன்று பின்நேரம் திலகர் அண்ணாவிடமிருந்து எனக்கு அழைப்பு வந்தது. 'இந்தப் புத்தக வெளியீடு ஞானதந்தையின் இறுதி ஆசை. அவர் தலைமையில் இடம்பெறும் இறுதி புத்தகக் கூட்டமும் இதுவே. புத்தகக் கூட்டத்திற்கு என்னுடன் வருவதற்காக தனது ஆடைகளை தயார்படுத்தி குடும்பத்தாரிடம் சொல்லி எடுத்து வைத்திருந்தார். அவர் விருப்பப்படியே இந்தப் புத்தகக் கூட்டத்தை கட்டாயம் நடத்துவோம். இதுதான் நாம் அவருக்கு செலுத்தும் உயர்ந்த கௌரவமாக இருக்கும்.' என்றார்.

புத்தக வெளியீட்டுக்கு முன்பதாக தெளிவத்தை ஜோசப் அய்யாவுக்கான முதலாவது அஞ்சலி நிகழ்வினை நாங்கள் ஏற்பாடு செய்தோம். எவ்வித இன, மத, மொழி, பிரதேச பேதமின்றி பலரும் இதில் இணைந்திருந்தனர். நான் மற்றும் திலகர் அண்ணா உட்பட விஜித ஹேரத் (ம.வி.மு, பா.உ.), சிங்கள நாடகக் கலைஞர் தீபானி சில்வா, அரசியற் பிரமுகர்களான கிட்டுன் செல்வராஜ், சதீஸ்குமார் சிவலிங்கம், சமூக செயற்பாட்டாளர்களான கணேசன் திலிப்குமார், தினேஸ்குமார் கார்மேகம், புத்தகப் பூங்கா ஹாசிம் உமர் மற்றும் தினகரன் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் தே.செந்தில்வேலவர், சோஷலிச இளைஞர் சங்கத்தினர், சோஷலிச கலைஞர் சங்கத்தினர், எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் என்று நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இதில் கலந்துகொண்டிருந்தனர்.

மலர்த்தாவி மலரஞ்சலி செலுத்தப்பட்டதோடு, அய்யாவுக்கு மௌன அஞ்சலியும் செலுத்தப்பட்டது. தீர்மானித்தப்படியே, வழங்கிய வாக்குறுதிப்படியே தெளிவத்தை ஜோசப் அய்யா புத்தக வெளியீட்டிற்கு தலைமைத்தாங்கினார். தீபம் அணைந்தபோதிலும் அதிலிருந்து வெளிப்பட்ட பிரகாசம் இருளில் முழக்கிக்கொண்டிருக்கும் மக்களை மீட்கும் போராட்டத்தில் இருந்து பின்வாங்காது நிற்கிறது. அவரது பேனை சொட்டிய எழுத்துக்கள் உயிருடன் எல்லோருக்கும் வழிகாட்டி நிற்கிறது. மலையக மக்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்த மாபெரும் இலக்கியவாதி சாகித்திய ரத்னா என்றென்றும் இலக்கிய உலகில் சிரஞ்சீவியாய் இருப்பார். அவரது போராட்டத்திற்கு ஓய்வென்பதே கிடையாது.

தந்தையைத் தத்தெடுத்த மகளாக ஓர் அஞ்சலி

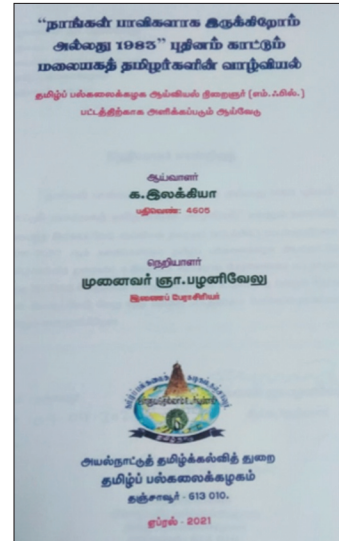
க. இலக்கியா

மலையகத்திற்கும் இலக்கியத்திற்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினைப் பார்க்கும் பொழுது மலையக வரலாறே மலையக இலக்கியத்தின் வரலாறாக அமைகிறது. மற்ற சமூகத்திலெல்லாம் தங்களுக்குள் நிகழக்கூடிய இன்பம், துன்பம் என இவ்விரண்டையும் மையமாகக் கொண்ட இலக்கியங்களே பெரும்பாலும் படைக்கப்படுகின்றன. இவ்விரு பின்னணிகளைக்கொண்டுதான் எழுத்தாளர்களும் அடையாளம் காணப்படுகின்றனர். ஆனால் மலையகத்தில் தோன்றக்கூடிய ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் மலையகத்தின் பிரச்சினைகளையே பெரும்பாலும் கருவாகக் கொண்டு இலக்கியங்களைப் படைக்கின்றனர். இப்படி எழுதியவர்களுள் முதன்மையானவர் அப்பா தெளிவத்தை ஜோசப். மலையகச் சமூகத்தின் அடையாளமாகவும் வரலாற்றுச் சிகரமாகவும் திகழ்ந்தவர். நடமாடும் நூலகமாகத் திகழ்ந்த ஜோசப், மலையகம் குறித்த நிறைய நூல்களையும் இதழ்களையும் கொண்ட நூலகம் ஒன்றையும் வைத்திருந்ததிலிருந்தே அவரின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்துகொள்ளலாம். மேலும் தனது சேகரிப்புகளை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைபவராகவும் இருந்தார். மலையகத்தின் மூத்த எழுத்தாளர், சாகித்யரத்னா விருது பெற்றவர் என்று பலதரப்பட்ட மக்களுக்குப் பரிட்சயமானவர் அப்பா. ஆனால் அவரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் உற்சாகமும் எனக்குள்ளே இருந்தும் நான் அவரை நேரில் ஒருமுறை கூட சந்திக்க இயலவில்லை. இன்றோ அப்பாவிருகு எனது மனதில் நினைத்ததை அவரை நேரில் சந்தித்துக் கூற விரும்பியதை இங்கு நினைவுகூற விரும்புகிறேன்.

எனது ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டத்திற்கு வழங்கப்படவேண்டிய ஆய்விற்கான தலைப்பினைத் தேர்வு செய்யுமாறு எனது துறைத்தலைவர் முனைவர் இரா. குறிஞ்சிவேந்தின் ஐயா என்னிடம் கூறி, அதற்காக இரண்டு புத்தகங்களைக் கொடுத்தார். இதை வாசித்து விட்டு எந்தப் புத்தகத்தை ஆய்விற்காக எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள்? என்று கூறச் சொன்னார். நான் இரண்டு புத்தகங்களையும் படித்தேன். பின்பு அவரிடம் வந்து நான் ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்வதாக கூறிய புத்தகம் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் 'நாங்கள் பாவிக்களாக இருக்கிறோம் அல்லது 1983' தான்! இந்நாவல் எனக்குள்ளே மிகுந்த தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியதன் விளைவாகவும் எனது நெறியாளர் முனைவர் ஞா. பழனிவேலு ஐயாவின் ஊக்குவிப்பாலும் எனது முனைவர் பட்ட ஆய்விற்கும் அப்பா ஜோசப்பின் படைப்புகள் முழுவதும் எடுத்துக்கொண்டேன். இந்நாவலில் 1983-ல் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தின் கோரத்தாண்டவத்தை எந்தவித மிகைப்புணைவுகளுமின்றி உயிரோட்டமான கதையமைப்பின் மூலமும் கதாபாத்திரங்களின் ஊடாகவும் பிரதிபலித்திருக்கிறார். மலையக மக்களிடையே ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் சிறுசிறு கலவரங்களாக மாறி நாளடைவில் ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டமாக மாறியது. எண்பதுகளில் படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் போர், கலவரம், அவலம் பற்றிய பதிவுகளே அதிகமாக காணப்பட்டது. அந்த வகையில் 'நாங்கள் பாவிக்களாக இருக்கிறோம் அல்லது 1983' என்னும் இந்நாவலில் தொழிற்சாலை, பள்ளி, அலுவலகம் போன்ற இடங்களில் தமிழர்கள் சிக்குண்டு சிதைந்ததையும் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளையும் அவர்கள் எதிர்கொண்ட வாழ்வியல் பிரச்சினைகளையும் இந்நாவல் வெளிக்காட்டுகின்றது. அரசியல்வாதிகளின் தூண்டுதலின்பேரில் காதையர்களால் கட்ட விழ்த்துவிடப்பட்ட அராஜகங்களை மீறி இனபேதங்களுக்கு அப்பால் சிங்களத்தவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையேயான ஒரு சமூகமான உறவு ஏற்படுவதுபோன்ற செய்திகளைத் தாங்கிநிற்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக 'சொய்சா' போன்றவர்களைப் பார்க்கும்

பொழுது சிங்களவர்களுக்கும் மனித நேயத்துடன் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்நாவலின் வழி அப்பா எடுத்துரைக்கின்றார். 'சொய்சா' என்ற பெண்மணியால் தான் அப்பா காப்பாற்றப்பட்டதாகவும் இந்நாவலை அவருக்கு சமர்ப்பிப்பதாகவும் இந்நாவலில் எழுதியிருக்கின்றார்.

1826-ம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குத் தோட்டக் கூலிகளாகச் சென்றவர்களை, மலையகத்தமிழர் என்று இன்றைய காலத்தில் அழைக்கின்றோம். அடிமைத்தொழிலைச் செய்யும் அடிமைகள் எனும் பெயரைக் கொண்ட இந்தச் சமூகத்திலிருந்து வந்த தெளிவத்தை ஜோசப்பின் அப்பா சந்தானசாமி, தோட்டத்திற்கு கூலிகளாகச் சென்றவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்க ஆசிரியர் தேவை என்ற விளம்பரத்தைப் பார்த்துவிட்டு ஆசிரியர் பணிக்காக விண்ணப்பித்தார். பின்னர் தெளிவத்தை என்ற தோட்டத்திற்கு ஆசிரியராகச் செல்லமுனைந்தார்.

மலையகத்திலே மக்களுடன் மக்களாக தெளிவத்தை ஜோசப் வாழ்ந்தாலும் தெளிவத்தையிலிருந்துதான் முதல் முதலாக அவரது கதைப் பயணம் தொடங்கியது. பல்வேறு இதழ்கள், கட்டுரைகள் போன்றவற்றை வாசித்து வாசித்துத்தான் பின்னாளில் பல இலக்கியப்படைப்புகளைப் படைத்தார். அப்பா தன்னைச் சுற்றியிருப்பவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தாலும் யார் யார் என்னென்ன பேசுகின்றனர் என்பதைச் சிறுவயதிலேயே கவனித்துக் கொண்டிருந்ததுதான், அவர் எழுத வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு தூண்டுகோலாக அமைந்தது. மலையக மக்களின் துன்பங்களை நேராகப் பார்த்து அவர்களின் துயர்தொய்ந்த வாழ்வியலையும் மலையகத் தோட்டங்களில் நிலவும் குருமான அதிகாரத்துவமிக்க அடக்கு முறையினால், மலையக மக்கள் அறியாமையுடன் துன்புறுவனவற்றை வெளியுலகிற்குத் தனது எழுத்தின் மூலம் கொண்டு சென்றவர். மலையக வரலாற்றைப் படிக்க வேண்டுமா? மலையக இலக்கியங்களைப் படியுங்கள் என்று அப்பா கூறுவார்கள். அதற்கு அவரின் படைப்புகளே இன்று சான்றாதாரங்களாக இருக்கின்றன.

மலையக மக்களின் வாழ்வியலை வெளிவுலகிற்குக்கொண்டு வந்த அப்பாவின் தீவிரத்தன்மை மிகுந்த படைப்புகள் மீதான பார்வையை, ஆய்வின் மூலம் தமிழகத்தில் வெளிக்கொண்டுவர வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் கூடுதலாகவே எனக்கு இருக்கிறதாகக் கருதுகிறேன். 'தெளிவத்தை ஜோசப்பின் படைப்புகளில் மலையகத் தமிழர்கள்' என்ற எனது முனைவர் பட்ட ஆய்வின் வழியாக மலையக மக்களின் வாழ்வியலை இலக்கியப்படுத்தும் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் வலுவான பங்களிப்பினை ஆய்வுலகில் அரங்கேற்றி எனது அஞ்சலியைச் செலுத்துவேன்!

தெளிவத்தை ஜோசப்: இலக்கிய வியாபாரம் செய்தவரல்லர், வியாபகம் செய்தவர்

- சுப்பையா கமலதாசன்

மலையக எழுத்தாளர்களை மூன்று வகைப்படுத்தலாம். மலையகத்தில் தோட்ட தொழிலாளியின் பிள்ளையாக பிறந்து வாழ்ந்து மலையக வாழ்வியலை உணர்ந்து எழுதுபவர்கள் முதலாம் வகையினர். மலையகம் என்ற எண்ணக்கருவை கேட்டறிந்து விளங்கிய துன்ப துயரங்களை தெரிந்து (ஆய்வு செய்து) அதன்மூலம் மலையகம் பற்றிய இலக்கியம் படைக்கும் பிற பிராந்திய எழுத்தாளர்கள், இன்னொரு வகையினர். மற்றொரு வகையினர் அதிகார வர்க்கத்தினை சேர்ந்தவர்கள் (உயர் தொழில் புரிபவர்கள்). மலையக சூழலில் வாழ நிர்ந்திக்கும்போது, அவர்களோடு வாழ்ந்த அனுபவங்களின் உணர்வுகளில் எழுத முனைபவர்கள். இவர்களது இலக்கிய படைப்புகளில் ஒருசில படைப்பானது மேலதிகாரிகளின் சார்பாக, நிர்வாகம் சார்பாக அவர்களை மேலுயர்த்திக் காட்ட துணியும் இலக்கியமாகக்கூட அமைந்திருந்திருக்கின்றன.

தெளிவத்தை ஜோசப்-பின் ஆளு (தந்தையார்) ஒரு தோட்டத்துப் பள்ளியின் ஆசிரியர் தொழிலினை மேற்கொண்டிருந்தாலும் அவர் வசிப்பதற்கு தோட்ட தொழிலாளர்கள் வாழும் லயத்திலேயே (தொங்கல் அறை) வசிப்பிடம் வழங்கப்பட்டது. தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கும் அதே லய வாழ்க்கை, பெற்றோருடன் சேர்த்து எட்டு பேர் அந்த இரண்டு அறைகளில் வாழ்ந்த அனுபவம், அது இவரை முதல் வகை மலையக எழுத்தாளராக ஆக்கிவிட்டிருந்தது. இன்று மலையக சமூகத்தில் மலையகத்துக்கே உரிய சில மொழி நடைகளில் இருந்து விலகிச் செல்லும் பாங்கும் நிலவுகிறது. ஆனால், இவரது இலக்கிய படைப்பினை ஆழ நோக்கும் போது மலையகத்தை விட்டு மறந்துபோன கலைச்சொற்களும் மொழிநடைகளும் படைப்புகள் எங்கும் இடத்துக்கேற்றாற்போல கையாளப்பட்டிருப்பதினை காணலாம்.

குடும்ப பின்னணி:

தெளிவத்தை ஜோசப் பதுளை ஊவா கட்டவளை என்ற தோட்டத்தில் சந்தனசாமி பிள்ளை - பரிபூரணம் ஆகிய இருவருக்கும் இரண்டாவது பிள்ளையாக 1934.02.16 திகதியன்று பிறந்தவர்.

ஞானப்பிரகாசம் (முத்தவர்), சந்தனசாமி, சேவியர், பாக்கியசாமி (குடந்தை பரிபூரணன் - எழுத்தாளர்) ஆகிய நான்கு சகோதரர்களும், அருமைசெல்வி (வடகரை - கும்பகோணம்) என்ற சகோதரி

யும் இவரது உடன் பிறப்புள்ளாவர்.

28.08.1968-ல் கொழும்பு கிரேன்பாஸ் என்ற இடத்தில் வாழ்ந்த மரியசூசை லெக்ரான்-திரேசம்மாள் தம்பதியினருக்குப் பிறந்த பிலோமினா ரூபெளா என்பவரை வாழ்க்கைத் துணையாக இணைத்துக் கொண்ட இவருக்கு, திரேசா (துணை: புஸ்பராஜ்), தோமஸ் ரமேஸ் (துணை: ஹிமாலி), திமொதி ரவீந்திரன் (துணை: அருஸியா), தெக்ளா சியாமளா (துணை: டேவிட்) ஆகிய பிள்ளைகளும் ஆர்த்தி, ரந்தீரா, ரொஸாரா, அம்றா, சித்ரா, அதீப், சில்வியா ஆகிய பேரப்பிள்ளைகளும் உள்ளனர்.

ஜோசப் அவர்கள் தெளிவத்தை தோட்டத்து ஆசிரியர் (வாத்தியார்). அத்தோடு, பகுதி நேர எழுதுவினைஞராக (தோட்டத்து காரியாலய கிளாக்கர்) தொழில் புரிந்து தீவிர எழுத்துக்கள் காரணமாக வலுத்த எதிர்ப்புகளினால் கொழும்புக்கு இடம்பெயர்ந்தார். கொழும்பு மொடர்ன் கொன்பெக்ஸனரி (STAR Toffee) எனும் நிறுவனத்தில் கணக்காளராக பணிபுரிந்த இவர் 1983-இன் கலவரத்தில் இந்த கம்பனி எரித்து சாம்பலாக்கப்பட்ட பின்னர், இவர் இறப்பதற்கு ஒரு மாதமிருக்கும் வரையிலும் தனது மகனின் கணினி தகவல் தொழிநுட்ப கம்பனி ஒன்றில் கணக்காளராகவே தொழில்புரிந்தார்.

எழுத்துத்துறை ஆரம்பம்:

'பேசும்படம்' என்ற சஞ்சிகையில் பார்த்த படங்களில் உள்ள பிடிக்காத காட்சிகளை 'வெட்டுங்கள் வெட்டுங்கள்' என்ற பகுதிக்கு பாடசாலை காலத்திலேயே எழுதி அனுப்பும் பழக்கம் இவருக்கிருந்திருக்கிறது. 'எஸ். ஜோசப் - ஊவா கட்டவளை, ஆலிஎல்' என்ற பெயரில் பல கடிதங்களை பிரசுரித்திருந்தன. இவ்வாறு ஆரம்பமானதே இவரது எழுத்துப்பணி. அதனை தொடர்ந்து 1955-ல் அவரது அண்ணன் ஞானப்பிரகாசம் (எழுதுவினைஞர்) தொழில் நிமித்தம் பதுளையின் இன்னொரு தோட்டமான தெளிவத்தையில் தங்கியிருக்கும் காலத்தில் அவருக்கு ஒத்தாசையாய் இருந்தவருக்குக் கிடைத்த ஓய்வு நேரங்கள் அவரை எழுத்துத்துறைக்கு தீவிரமாக இழுத்து வந்துள்ளது.

1960-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டின் 'கல்கண்டு' என்ற இதழுக்கு 'பால்காரப் பையன்' என்ற கதை எழுதியனுப்பியிருந்தார். இதுவே இவரது இலக்கிய வரலாற்றில் முதல் சிறுகதையாகும். ஆனால் அது பிரசுரமானதான பதிவுகள் இல்லை. தமிழகத்திலிருந்து ஐ. உமாபதி அவர்கள் நடத்திய 'உமா' என்ற மாத இதழுக்கு, அவ்விதழின் அட்டைப்படத்துக்கான கதையினை எழுதியிருந்தார். பாதையில் கிடந்த வாழைப்பழத்தோலில் வழக்கி விழும் வாலிபனையும் அதைப் பார்த்துக் குறும்பாகச் சிரிக்கும் இரண்டு இளம் பெண்களையும் சுட்டி நிற்கும் அந்த கதையின் பெயர் 'வாழைப்பழத் தோல்' இதுவே அச்சில் பிரசுரமான அவரது முதல் கதை (ஆனாலும் பிரதிகள் இல்லை). இதற்கு பிறகு 'மாயை', 'அழகு' போன்ற கதைகளை மோகன் நடத்திய 'கதம்பம்' என்ற இதழ் பிரசுரித்திருந்தது.

ஆசிரியராகவும், எழுதுவினைஞராகவும் தொழில் புரிய ஆரம்பித்த காலத்தில் வீரகேசரியில் பிரசுரமான தோட்ட மஞ்சரி எனும் பகுதிக்கு 'பெயரோ பெயர்' என்ற கட்டுரையினை எழுதியிருந்தார். பாடசாலை வரவு இடாப்பில் மாணவர்களின் பெயர்களை கொள்

சைப்படுத்தும், சீரழிக்கும் முறைகேடான சம்பவங்களுக்கு எதிரான கட்டுரையது. தெளிவத்தை ஜோசப் என்ற பெயருடன் தோட்ட மஞ்சரியில் பிரசுரமான அன்றிலிருந்து 'தெளிவத்தை ஜோசப்' ஆனார்.

சிறுகதைகள்:

1963-ம் ஆண்டில் வீரகேசரி நடத்திய சிறுகதை போட்டியில் இவரது சிறுகதையான 'பாட்டி சொன்ன கதை' வெளிவந்தது. 'பாட்டி சொன்ன கதை' பழங்கதையல்ல இன்றைய தலைமுறையினருக்கும் பொருந்தும் அறிவுரை. 1963-ல் 'மலைமுரசு'-ல் எழுதிய 'நாமிருக்கும் நாடே', 1964-ல் வீரகேசரி-க்கு எழுதிய 'பழம் விழுந்தது' மூலம் இன்னும் பிரபலமடைய தொடங்கினார். இதன்பின் 1965-ல் வீரகேசரி சிறுகதை போட்டியை நடத்த திட்டமிட்டதுமே இம்முறையும் 'தெளிவத்தை ஜோசப்' எழுதுகிறார் என்ற கேள்விகள்கூட எழுந்தது. அதனால் என்னை நடுவர் குழுவில் அப்போது அதற்கு பொறுப்பாக இருந்த வீரகேசரியின் துணையாசிரியர் கார்மேகம் அவர்கள் இணைத்துவிட்டார்' என்று, அவரது தினகரன் நேர்காணல் ஒன்றிலும் தெரிவித்திருந்தார். வீரகேசரியில் உதவி ஆசிரியராகவும் மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்ற செயலாளராகவும் இருந்த எஸ்.எம். கார்மேகம், தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களை மட்டுமல்லாது மலையகத்தில் எழுத்தார்வம் மிக்க பலரையும் இது போல

ஊக்குவித்திருக்கிறார் - இலக்கிய உலகிற்கு அறிய செய்திருக்கிறார் என்பதும் மறக்கப்படக்கூடாது.

இவர் எழுதிய 68 சிறுகதைகளில் 16 சிறுகதைகளை வீரகேசரி பிரசுரித்தது. அது தவிர்வுத் தினகரன், தினக்குரல், செய்தி, சிந்தாமணி, ஜோதி, ஆகிய பத்திரிகைகளும், கலைமகள் மலைப்பொறி, மலைமுரசு, தேனருவி, மல்லிகை, கதம்பம், ஓலை, அஞ்சலி, தமிழமுது, மாணிக்கம், செளமியம், மூன்றாவது மனிதன், முகில் போன்ற சஞ்சிகைகளும் இவரது சிறுகதைகளை பிரசுரித்திருந்தன.

69 சிறுகதைகள் எழுப்பப்பட்டிருந்தாலும் 2013 வரையில் 11 சிறுகதைகளடங்கிய 'நாமிருக்கும் நாடே' என்ற சிறுகதை தொகுப்புவைகறை வெளியிட்டினால் 1979-ம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. இதனை முன்னின்று வெளிக்கொண்டு வந்ததில் மு. நித்தியானந்தன் அவர்களின் பங்கு அளப்பறியது. 1979 ஆண்டில் அதற்கு அரச சாகித்திய விருதும் கிடைத்தது. மலையகத்தில் முதன்முதலாக அரச சாகித்திய விருது பெற்றவர் தெளிவத்தை ஜோசப் என்பதும் சொல்லப்படவேண்டியதே.

2013ம் ஆண்டு தமிழகத்தின் நற்றிணை பதிப்பகத்தின் மூலமாக 'மீன்கள்' எனும் சிறுகதை தொகுப்பினை தமிழக எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் தொகுத்திருந்தார். இலங்கையில் 35 வருடங்களுக்கு பிறகு மல்லியப்புசந்தி திலகரின் பாக்யா பதிப்பகம் 'தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுகதைகள்' எனும் சிறுகதை தொகுப்பினை பதிப்பித்திருந்தது. இதில் 17 சிறுகதைகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. எல்லா எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களை ஆவணப்படுத்தும் இவரிடம் இவருடைய எழுத்துக்களை நூல்களை பக்குவப்படுத்தும் பழக்கம் இருந்ததில்லை. பாக்யா பதிப்பகம் வெளியிட்ட 17 சிறுகதைகளில் பல சிறுகதைகள் அவரிடம் இல்லாமல் தேசிய சுவடிகள் திணைக்களத்தில் பல நாள் போராட்டத்திற்கு மத்தியில் தேடி எடுத்திருந்தேன். படைப்புக்களின் எண்ணிக்கையில் மாத்திரம் ஒருவரின் ஆளுமை தங்கியிருக்கவில்லை என்பதை செயற்பாட்டு ரீதியாக நிரூபித்து காட்டியவர் தெளிவத்தை ஜோசப்.

இலக்கிய உலகில் அரை நூற்றாண்டை கடந்திருந்த இவர் 1972க்கு பிறகு 1984 வரை ஒரு தசாப்தத்துக்கும் மேலாக எழுதவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஜனரஞ்சக, லௌக்கிக கதைகளில் இருந்து வேறுபட்டு மனிதனின் வாழ்வியல் துயரங்களை சொல்ல தொடங்கியதோ அதேயளவிற்கு எழுத்தாளர்கள் பேனை பிடிப்பதற்கு பயந்த காலமும் அதுவாகவே இருக்கிறது. முற்போக்கு என்ற போர்வையில் முற்போக்கு சாரா எழுத்தாளர்களை கடுமையாக சாடி விமர்சித்து முடக்கியே வைத்திருந்த காலகட்டமது.

இவர் 1963-களில் எழுதத் தொடங்கி 1970களில் கொழும்பிற்கு புலம்பெயர காரணமாகவிருந்ததும் இவரது இலக்கிய படைப்புகளுக்கு வந்த எதிர்ப்புகளும், உயிர் அச்சுறுத்தல்களும், விமர்சனங்களும். அவ்வாறானதொரு வலைபிடிக்குள் மாட்டிக் கொள்ளாது தொடர்ச்சியாக எழுதியிருந்தாலும் 1972-க்கு பிற்பட்ட காலம் இவரை எழுத்துத்துறையிலிருந்து சற்றே நிறுத்தித்தான் வைத்திருந்தது. மீண்டும் 1984ல் எழுத பேனையை இறுகப்பிடித்தவர் மரணிக்கும் வரையில் விடவில்லை.

வீரகேசரி பத்திரிகையில் வெளியான இவரது முதல் சிறுகதையான 'படிப்பு' மலையக மக்களிடம் நிலவிய பாடசாலை கல்வி பற்றிய அலட்சிய போக்கினை எடுத்துக் காட்டுவதாகவே அமைந்திருந்தது. அதற்கு பிறகு 'யாழ்ப்பாண விரோதக்காரன்' என்று விமர்சிக்கப்பட்ட 'சோதனை' என்ற கதையும் பாடசாலை கல்வி பற்றியதாகவே அமைந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் இது வருட கடைசியில் மாணவர்களை வகுப்பேற்றுவதற்கு 'இன்ஸ்பெக்டர்' வருகிற நாளில் வாத்தியார்கள் போடும் போலி நாடகங்களை அம்பலப்படுத்தியது. அப்பொழுது வாத்தியார்களாக யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் இருந்ததால் இவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு எதிராக எழுதுகிறார் என்று கதைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அந்த கதை யாழ்ப்பாண வாத்தியார்களுக்கு எதிராகவே எழுதப்பட்டதல்ல என்பதை தனது நேர்காணல் ஒன்றில் சுட்டி காட்டினார். (மூன்றாவது மனிதன் நேர்காணலில் ஒக்ரோபர் - டிசம்பர் 2001) 'நான் யாழ்ப்பாணத்தவர்களில் நன்மதிப்பையே கொண்டிருந்தேன். 'புதுளைக்கு படிக்க வந்த பிறகு எனக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்த ஆசிரியர்கள் யாழ்ப்பாணத்தவர்களே. திருவாளர்கள் பொன்னம்பலம், சின்னய்யா, முருகேசு, தோமஸ் ஆகியவர்களை என்னால் மறந்துவிட முடியாது. அவர்கள் கற்றுத்தந்த தமிழ்தான் என்னை உயிர்ப்பித்திருக்கிறது' என்று நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றார்.

இவரது சிறுகதைகளில் 'அது', 'உயிர்', 'லில்லி' போன்றவை விலங்குகள் பற்றியவை. 'அது' ஒரு குரங்கு பற்றிய கதையாகவும், நாய்குட்டி பற்றிய கதையாக உயிரும், லில்லி மாடு ஒன்றின் கதையாகவும் அமைந்திருந்தது. 'அவனவன் செத்து மடிகிறான் தெளிவத்தை' என்ன என்றால் விலங்குகளை பற்றி எழுதிக் கொண்

டிருக்கிறார்' என்ற விமர்சனமும் வரத்தான் செய்தது. ஒரு எழுத்தாளரால் மட்டுமே பல் பரிமாணங்களில் இருந்து இலக்கியத்தினை படைப்பாக்கம் செய்யமுடியும். அப்படியான இலக்கியத்தினை படைப்பவரே உயிரோட்டமிக்க எழுத்தாளர் ஆகிறார். சிறந்த எழுத்தாளரால் மட்டுமே சிறந்த இலக்கிய வாசகரால் மட்டுமே பார்க்கின்ற அனைத்தையும் இலக்கியமாக கொள்ளமுடியும். அந்தவகையில் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் சிறந்த எழுத்தாளர் என்பதை இந்த கதைகளினூடாக நிரூபித்திருக்கிறார்.

விலங்குகளை பற்றி எழுதிய இவர் இந்த கதைகளினூடாக மழுங்கிப் போன மனித விழுமியங்களையும் சொல்வதற்கு தவறவில்லை. பேரினவாத ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக குரல் கொடுத்த இவரது இலக்கியம் ஒட்டுமொத்தமாக அனைத்து பெரும்பான்மை மக்களையும் ஒருசேர தவறானவர்களாக கூறிவிட முடியாது என்பதையும், 'உயிர்' என்ற கதையில் பெரும்பான்மை இனத்தவருக்கும், சிறுபான்மை இனத்தவருக்கும் இடையில் ஏற்பட வேண்டிய, சிலரிடம் இருக்கின்ற ஒருமைப்பாட்டையும் தெளிவாகவே விளக்கியுள்ளார். உயிர் என்ற கதை மட்டுமல்லாது 'சுவர்' என்ற சிறுகதையும் இனத்துவ ஒருமைப்பாட்டினை எடுத்துக்கூறுவதாகவே அமைந்திருக்கிறது. ஒரு இடிந்துபோன சுவருக்குள் இனத்துவ ஒருமைப்பாட்டை விளக்குவதென்பது அவரது இலக்கிய படைப்பின் உறுதி தன்மைக்கு சான்று பகர்கின்றது.

'உயிர்ப்பு' என்ற சிறுகதை ஒருவருக்கு ஏற்படும் பல்வலி பற்றிய கதை. வாசிப்பவர்களை பல்வலிக்குள் இப்படி ஒரு தத்துவமா என்று வியக்க வைக்கிறது. 'திட்டு ரொட்டி' என்ற கதை சாதி என்ற போர்வையில் இனசுகளின் உள்ளங்களை புண்படுத்தும் அவலத்தினை சித்தரிக்கிறது. 'மண்ணைத்தின்று' என்ற கதையில் மலையக பெண்கள் வறுமை காரணமாக பசிக் கொடுமையின் காரணமாக விலைப்போகும் அவலம் மிக நாகுக்காக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு இவரது ஒவ்வொரு படைப்பாக்கமும் ஒவ்வொரு பிரச்சினைகளை சுட்டிக் காட்டுவதாகவே அமைந்திருக்கிறது. இவரது சிறுகதைகள் சிங்கள, ஆங்கில, மலையாள மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவல்:

1967ல் எழுதப்பட்டு இற்றைவரை நூலுரு பெறாத நாவல் 'காதலினால் அல்ல'.

1972-ல் எழுதப்பட்டு 1974-ல் வீரகேசரி வெளியீடாக வந்த 'காலங்கள் சாவதில்லை',

'காதலினால் அல்ல' என்ற நாவல் மலையக தோட்ட புறத்திலிருந்து கொழும்பு போன்ற - நகர்புறம் நோக்கி வருகின்ற இளைஞர்கள் கொழும்பின் நாகரீக செயற்பாடுகளுக்குள் சிக்கி சீரழிந்து போவதைக் காட்டுகிறது.

1995-ல் எழுதி 2010-ல் கொடகே பதிப்பாக வெளிவந்த 'குடைநிழல்', 1996-ல் எழுதி பாக்யா பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக 2016ல் வெளிவந்துள்ள 'நாங்கள் பாவிகளாக இருக்கிறோம் அல்லது 1983', அஞ்சலி இதழில் 3 அத்தியாயம் மாத்திரம் வெளிவந்த நிலையில், கனடா தாய்விடு இதழில் முழுமையாக வெளிவந்த 'மாறுதல்கள்' அடங்கலாக 5 நாவல்களை எழுதியுள்ளார். 1966-ல் எழுதி கதம்பம் பிரசுரித்த 'பாலாயி', 1966-ல் கலைமகளில் வெளியான 'ஞாயிறு வந்தது', 1969-ல் தினகரன் பிரசுரித்த 'மனம் வெளுக்க' ஆகிய மூன்று குறு நாவல்களும் தொகுக்கப்பட்டு துரைவி வெளியீடாக 'பாலாயி' வெளிவந்துள்ளது.

மலையக தோட்டபுறங்களில் உயர் பதவிகளில் இருக்கும் பேரினவாத சக்திகளினால் இம்மக்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட விதத்தினையும், அவர்கள் மீது கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட அடாவடித்தனங்களையும் இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும், ஊழல்களையும், சற்று விழிப்புணர்வுடன், முன்னேற துடிக்கும் இளைஞர் யுவதிகள் மீதான போட்டி, பொறாமை என்பவற்றையும் பாத்திரங்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்துவதாகவே இவரது 'காலங்கள் சாவதில்லை' என்ற நாவல் அமைந்திருக்கிறது. தங்களது இருப்பிடங்களை விட்டு கொழும்புக்கு வாடகை வீடு தேடுவதில் உள்ள பிரச்சினை மையமாகக் கொண்டது 'குடை நிழல்' என்ற நாவல். இந்த நாவல் அரசியல் பேசுகிறது என்று ஓரிரு புதினப் பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்க மறுத்து விட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனாலும் 2010ம் ஆண்டு கொடகே பதிப்பகம் 'குடைநிழல்' நாவலை நூலுருவில் தந்திருக்கின்றது. அதனையடுத்து தமிழகத்தின் 'எழுத்து' பதிப்பகம் 2013ல் மறுபிரசுரம் செய்தது.

'நாங்கள் பாவிகளாக இருக்கிறோம்' என்ற நாவல் 1983 இனக்கலவரத்தினை கருவாகக் கொண்டது. இந்த நாவலும் சிறுபான்மையினத்துக்கெதிராக திட்டமிட்டு தூண்டிவிடப்பட்ட, கலவரம் பற்றிய விவரணப் பதிவாக அமைந்துள்ளது. கொழும்பின் 1983 இனக்கலவரக் கொடுமைகளைப் பதிவு செய்கின்ற முதல் நாவல் இதுவாகும். இந்த நாவல் கதை என்பதைவிட ஒரு நிஜ சம்பவத்தின் பதிவு என்பதே மிக முக்கியமாகும்.

'மாறுதல்கள்' என்ற நாவல் இலங்கையில் யுத்த குழலினாலும் மலையக பிரதேசங்களில் இடம்பெற்ற காணி சீர்திருந்த சட்டங்கள் போன்ற ஒடுக்குமுறைகளினாலும் மலையக இளைஞர்கள் எவ்வாறு யுத்த களத்திற்குள் உள்ளீர்க்கப்படுகிறார்கள் என்ற தொடர்பை எடுத்துக்காட்டும் நாவலாக இது அமைந்திருக்கின்றது.

'ஞாயிறு வந்தது' என்ற குறு நாவல் 1966-ம் ஆண்டில் கி.வா. ஜெகந்நாதன் நடத்திய கலைமகளில் வெளிவந்தது. தினகரன் ஆசிரியராக சிவகுருநாதன் கடமையாற்றிய 1969களில் தினகரன் 'மனம் வெளுக்க' என்ற குறு நாவலை பிரசுரித்திருந்தது. இதுவே தினகரனில் பிரசுரிக்கப்பட்ட இவரது முதல் படைப்பாகும். ஆனால் காலப்போக்கில் ஆரம்பத்தில் தனக்கு வீரகேசரி

கொடுத்த அதேயளவு முக்கியத்துவத்தினை பின்னாளில் தினகரன் வழங்கியிருந்ததாக தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் நன்றி பகர் கிறார்.

அப்பொழுது 1966-ம் ஆண்டில் பாலாயி என்ற குறு நாவல் வீரகே சரியின் முன்னாள் ஆசிரியர்களில் ஒருவரான கே.வி.எஸ். வாஸ் அவர்களுடைய புதல்வரான மோகன் நடத்திய கதம்பத்தின் தீபா வளி சிறப்பு வெளியீடாக பிரசுரிக்கப்பட்டது. இவர் எழுதிய மூன்று குறுநாவல்களையும் தொகுத்து நூலாக 1997 ஜூலையில் துரைவி பதிப்பகம் வெளியிட்டது. துரைவி பதிப்பகத்தின் உரிமையாளர் துரை விஸ்வநாதன் அவர்கள் இருந்த காலத்தில் மலையகத்தில் உள்ள பல எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளுக்கு நூல் வடிவம் பெற்றுக் கொடுத்தவர். தற்பொழுது அவரது மகன் துரைவி. ராஜ் பிரசாத் அவர்களும் அதனை தொடர்கிறார் என்பதும் முக்கியமானது.

நூல் தொகுப்பு:

துரை விஸ்வநாதன் அவர்கள் இருந்த காலத்தில் அவரது துரைவி பதிப்பகத்துடன் இணைந்து துரைவி - தினகரன் பரிசு சிறுகதைகள், மலையக சிறுகதைகள், உழைக்கப்பிறந்தவர்கள், போன்ற நூல்களினது தொகுப்பாசிரியராகவும் இவர் இருந்துள்ளார். வீரகே சரியின் துணை ஆசிரியர் கார்மேகம் அவர்களுடன் இணைந்து 'கதைக்கனிகள்' என்ற நூலையும் தொகுத்துள்ள அதேவேளை சுதந்திர இலங்கையின் 50 சிறுகதைகள் என்ற சிறுகதைகள் தொகுப்பினை தொகுத்தவர்களுள் இவரும் ஒருவர். அதில் இவரது 'பொட்டு' என்ற கதை இடம்பெறுகிறது.

ஆய்வுத்துறை:

தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களது ஆய்வுத்துறை பரப்பு என்பதும் சற்று விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியதாகும். இவர் மேற்கொண்டிருக்கின்ற மிகப்பிரதானமான மூன்று ஆய்வுகளையும் எடுத்து நோக்குமிடத்து, இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து இதழியல் வரலாறு, மலையக சிறுகதை வரலாறு, மலையக நாவல் வரலாறு (நூலுரு பெறவில்லை) என்பனவாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து இதழியல் வரலாறு என்பது இலங்கையில் ஆங்கிலேய காலத்தில் பத்திரிகை வாசனை தோற்றம் பெற்றதிலிருந்து இவரது இதழியல் வரலாறும் தோற்றம் பெறுகிறது. உதய தாரகை என்னும் பத்திரிகைக்கு முற்பட்ட காலத்திலிலுள்ள புதினத்தாள்கள் தொடக்கம் 2000-ம் ஆண்டுவரையான பத்திரிகைகள், சிற்றிதழ்கள் வரை அனைத்தினது வரலாற்றையும் உள்ளடக்கியதாகவே அமைந்திருக்கிறது. ஆய்வின் காலப்பரப்பு நூறுவருடங்கள் என்பது ஆய்வுத்துறையில் இவரது ஆழத்தன்மைக்கு சான்றாக அமைகிறது. இதழியல் துறை சார்ந்த கற்கை நெறிகளுக்கு இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து இதழியல் வரலாறு எனும் கட்டுரைத்தொடர் 2001 - 2002 காலப்பகுதியில் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் தொடர்கட்டுரையாக வெளிவந்தது. இது நூல் உருவம் பெரும் பட்சத்தில் மிகப்பெரும் சான்றாதாரமாகவும், மாணவர்களுக்கான கைநூலாகவும் அமையும்.

மலையக சிறுகதை வரலாறு எனும் நூல் மலையக, மலையகம் பற்றி எழுதிய எழுபத்தாறு எழுத்தாளர்கள் படைப்புக்கள் பற்றிய ஆய்வாகும். இவ்வாய்வு மலையக இலக்கியத்தினை உயிரோட்ட மிக்கதாகக் குவதில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதோடு ஏனைய இலக்கியங்களோடு மலையக இலக்கியத்தை சீர்தூக்கி பார்க்கச்செய்யும் உன்னத செயற்பாட்டுக்கான அடித்தளமே என்பதிலும் இரண்டு கருத்தில்கலை. இது துரைவி பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது.

திரைக்கதை வசனம்:

சிறுகதை, நாவல், ஆய்வு என்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது இலக்கியத்தில் மற்றுமொரு அங்கமான திரைக்கதை வசனம்,

வானொலி நாடகங்களிலும் தனது பங்களிப்பினை செலுத்தியுள்ளார். இலங்கையின் புகழ் பெற்ற 'புதிய காற்று' என்ற திரைப்படத்திற்கு திரைக்கதை வசனம் எழுதியவர் இவரே. ரூபவாஹினியில் ஒளிபரப்பிய பொகவந்தலாவை ராஜபாண்டியன் நடத்த 'காணிக்கை' என்ற நாடகத் தொடர் இவரது 'புரியவில்லை' என்ற சிறுகதையாகும். அதை படமாக்க விரும்பியபோது அதற்கு திரைக்கதை வசனமும் எழுதியிருந்தார். நேதரா தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பான காவேரி இவரது பாட்டி சொன்ன கதை என்ற சிறுகதையே. இவர் திரைக்கதை வசனம் எழுதிய 'ஏன் இந்த உறவு' என்ற திரைப்படம் காமினி பொன்சேக்கா அவர்கள் நடக்க விருந்து படபூஜையுடன் நிறுத்தப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த காலகட்டத்தில் Planters Association எடுக்கவிருந்த திரைப்படமொன்றுக்கு திரைக்கதை வசனம் எழுதித்தரக் கேட்டபொழுது எந்த காலத்திலும் மலையக மக்களின் சுரண்டலுக்கு துணைப்போகும் மேலாதிக்க வர்க்கத்துக்கு சார்பாக என் இலக்கிய படைப்பை மேற்கொள்ள மாட்டேன் என்ற எண்ணத்தினால் அவர்களின் அழைப்பினை புறக்கணித்தமை, மலையகம் மீதான இவரது எண்ணப்பாட்டினை தெளிவுபடுத்துகிறது.

கவிதை:

கவிதை பரப்பிலே இவர் ஆள நின்றுக்காவிட்டாலும் கவிதைகள் எழுதாமலில்லை. 1965-ல் ஈழக்குமார் தொகுத்து கவிதை நிலையம் வெளியிட்ட 'குறிஞ்சிப்பு' என்ற கவித்தொகுப்பு நூலில் 'இன்று நீ சுடுவதேனோ' என்ற கவிதையும், வீரகேசரியில் 'கருணை இழந்த தோம் நாம்' என்ற கவிதையினையும் 'ஜோரு' என்ற புனைபெயரில் எழுதியிருந்தார். அதற்கு பின் பாலாயி என்ற குறுநாவல் தொகுதி யின் சமர்ப்பணத்துக்காக தனது தாய் தந்தையரைப்பற்றிய கவி தையொன்றினை எழுதியிருந்தார். இவை மூன்றுமே இவரது கவிதை படைப்புகளாகும்.

மொழிபெயர்ப்பு:

Mulk Raj Annad எழுதிய Two Leaves and a bud என்ற நூலினை மொழிப்பெயர்த்து வெளியிடும் முயற்சியினையும் இவர் மேற்கொண்டபோதிலும் அது முழுமைபெறவில்லை.

நேர்காணல்:

பத்திரிகைத் துறைக்குள் பெண்கள் நுழையாத 60களில் வீரகேசரியின் ஆசிரியர் குழுவில் இணைந்து, ஓர் அரை நூற்றாண்டு காலத்துக்கும் மேலாக பணியாற்றிய அன்னலட்சுமி இராஜதுரை அவர்களை கனடா தாய்விடு இதழுக்காக தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் நேர்காணல் செய்திருந்தார். இது ஒன்றுதான் அவர் செய்த நேர்காணல்.

புனைபெயர்கள்:

இவர் பிளோமினா என்ற பெயரில் இலக்கிய கட்டுரைகளும், திரேசா - சியாமளா என்ற பெயரில் தினகரனுக்கான இலக்கிய குறிப்புகளையும், ரவீந்திரன் - ரமேஸ், தினகரனுக்கான வாரம் ஒரு சிறுகதை விருந்து என்ற ஆக்கங்களும், ஜோரு என்ற பெயரில் கவிதைகளும், ஜேயார் என்ற புனைப்பெயரில் தினகரன் மற்றும் வீரகேசரியில் 'இலக்கிய தகவல்கள்' போன்றனவும் எழுதியுள்ளார்.

பரிசுகள் / விருதுகள்:

1963 ஆண்டு வீரகேசரி நடத்திய சிறுகதை போட்டியில் பாட்டி சொன்ன கதை என்ற சிறுகதைக்காக முதல் பரிசும் அதே ஆண்டில் மலைமுரசு நடத்திய சிறுகதை போட்டியில் நாமிருக்கும் நாடே என்ற சிறுகதை முதலாம் பரிசும் பெற்றது. தொடர்ந்து 1964ல் வீரகேசரி நடத்திய சிறுகதை போட்டியில் பழம் விழுந்தது என்ற சிறுகதை முதலிடத்தை தட்டிச் சென்றது. 1996-ல் பரிசு

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை சபமங்களா ஆகியன இணைந்து நடத்திய குறு நாவலுக்கான போட்டியில் 'குடைநிழல்' இரண்டாம் இடத்தை பெற்றுக்கொண்டது.

'சுவர்' என்ற சிறுகதை 1998-ல் நீதி, அரசியலமைப்பு விவகார, இன உறவு அலுவல்கள் தேசிய ஒருங்கிணைப்பு அமைச்சு நடத்திய சிறுகதை போட்டியில் முதலிடத்தை பெற்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 2009ம் ஆண்டு வெளியான 'இறுமாப்பு' என்ற சிறுகதை பெற்றது. தமிழக கதைஞர் வட்டம் (தகவம் பரிசு வென்றது.)

டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் மல்லிகை என்ற சஞ்சிகையில் முகப்பு அட்டையில் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கு 1973 ஏப்பிரல் மல்லிகை இதழிலேயே அந்த கௌரவத்தை அளித்துள்ளது. அதேபோல் ஞானம் சஞ்சிகையும், 23 அங்கம் அடங்கிய நேர்காணலை தொடர்ச்சியாக இரு வருடங்களாக பிரசுரித்ததுடன் பவளவிழா சிறப்பு மலரையும் வெளியிட்டு கௌரவித்திருந்தது. ஞானத்தில் வெளிவந்த நேர்காணல் அனைத்தையும் தொகுத்து நூலாக வெளியிடும் முயற்சியினை ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் மேற்கொண்டு வருவதாக அறியக்கிடைக்கின்றது. ஞானம் பத்திரிகை இதுவரை மூன்று பேருக்கு மட்டுமே பவளவிழா மலரை வெளியிட்டுள்ளது. அவர்களில் பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, எஸ். பொன்னுத்துரை அடுத்ததாக தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் என்பதும் முக்கியமானது.

1979 நாமிருக்கும் நாடே சிறுகதை தொகுப்புக்காக இலங்கை அரசு அரச சாகித்திய விருதினையும், 1991-ல் ஊவா மாகாண இந்து கலாச்சார அமைச்சு இலக்கிய செம்மல் விருதினையும், 1995-ல் இலங்கை, இந்து கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்களம் கலாபூசணம் விருதினையும், 2000-ம் ஆண்டில் தேசிய இன ஒற்றுமைக்கான சாகித்திய கௌரவ விருதினை சிலுமின பத்திரிகையும், மலையக சிறுகதை வரலாறு எனும் ஆய்வு நூலுக்காக 2001-ல் அரசு சாகித்திய விருதினையும், அதே ஆண்டில் இந்நூலுக்காக சம்பந்தன் விருதினையும், 2003-ல் அட்டன் புதிய பண்பாடு அமைப்பு மலையக சிறுகதை வரலாறுக்காக என்.எஸ்.எம். இரா-மையா நினைவுப் பரிசினையும், பேராதனை பல்கலைக்கழகம் 2007-ல் இலக்கிய விருதினையும், 2008-ல் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் இராமகிருஷ்ணா கமலநாயகி தமிழியல் விருதினையும் தமிழியல் வித்தகர் பட்டத்தினையும் 2009-ல் மேல் மாகாண கலை, கலாச்சார அமைச்சு தமிழ் சாகித்திய விருதினையும் 2009 மத்திய மாகாண தமிழ் கல்வி அமைச்சு ஏற்பாடு செய்திருந்த மத்திய மாகாண சபை தமிழ் சாகித்திய விழாவில் சாதனையாளர் விருதினையும், 2009-ல் அட்டன் ஆன்மீகக் கலை வட்டம் பாரதி விருதினையும் (மக்கள் எழுத்து வேந்தன்), 2010-ல் பதுளை நில்பேர்க் குறிஞ்சிப் பேரவை எழுத்து வேந்தன் என்ற விருதினையும் வழங்கி கௌரவித்திருக்கிறார்கள். அதேவேளை 2011-ல் கொடகே வெளியீட்டு நிறுவனம் 'வாழ் நாள் சாதனையாளர்' விருது, 2013ம் ஆண்டு ஜெயமோகனின் விஸ்னூபுரம் விருது, இலங்கையில் அதியுயர் விருதான அரசு சாகித்திய ரத்னா விருது என பல விருதுகளை வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியா, இலண்டன், கனடா, அவுஸ் திரேலியா, சிங்கப்பூர் என வெளி நாடுகளில் இயங்கும் தமிழ் இலக்கிய அமைப்புகள் இவரை அழைத்து கௌரவம் வழங்கியிருப்பது மலையக இலக்கியத்திற்கு கிடைத்த அங்கீகாரமாகவே அமைந்திருக்கிறது.

முன்னுரைகள்:

சிறந்த விமர்சகராகவும், வழிகாட்டியாகவும் இருக்கின்ற இவரிடம் பலரும் முன்னுரைகளை தங்களது நூலுக்காக பெற்றிருக்கின்றனர். இதுவரையில் 35 நூல்களுக்கு முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். அப்பா, கருகாத பசுமை, வாசாப்பு, கசந்த கோப்பி, அறுவடைக் கனவுகள் போன்ற நாவல் தொகுதிகளுக்கும், கலை ஒளி, பசியா வரம், புதிய பயணம், உழைக்கப்பிறந்தவர்கள், துரைவி, தினகரன், அழியும் கோலங்கள், வெள்ளை மரம், நிலாக்கோலம், தேயிலை தேசம், காவேரி, சொந்த மண், கவசங்களைதல், குதிரைகளும் பறக்கும், பாக்குப் பட்டை, மலையகச் சிறுகதைகள், ஆகிய சிறுகதை தொகுப்புகளுக்கும், பாலாயி என்ற அவரது குறுநாவல் தொகுப்புக்கும், தோட்டத்துக் கதாநாயகர்கள் என்ற நடைச்சித்திர நூலுக்கும், மலையக சிறுகதை வரலாறு என்ற அவ

ருடைய ஆய்வு நூலுக்கும், அப்புறமென்ன என்ற கவிதை தொகுப்பு, என் நினைவுகளும் நிஜங்களும் நாடக அனுபவ நூல் ஒன்றிற்கும், மலைமேகம் என்ற நடைப்பாவிற்சும், நெஞ்சோடு கொஞ்சம் நாட்டுபுறப்பாடல்கள் என்ற நாட்டாரியல் நூல், ஊற்றுக்களும் ஓட்டங்களும், மலைகளை பேசவிடுங்கள், 'அலசல்' என பல முன்னுரைகளை எழுதிய தெளிவத்தை ஜோசப், இறுதியாக என்.எஸ்.எம் ராமையா பற்றியதான ஒரு நூலுக்கு எழுதிக் கொண்டிருந்தார் என்பதும் கவனத்துக்குரியது.

பத்தி எழுத்துக்கள்:

கனடா தாய்விடு சஞ்சிகையில் எழுதிய ஆழத்து முத்துக்கள் எனும் நாடகக்கலைஞர்களை பற்றிய பதிவு, வீரகேசரியில் வெளிவந்த இலக்கிய தகவல்கள், துயர்பகிர்வு என பல பத்திகளும் பத்திரமாக ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியவை.

பல எழுத்தாளர்களும் தங்களது நூல் வெளியீட்டுக்கு தலைவராகவும், கருத்துரை, சிறப்புரையாற்றுமாறும் வரவழைத்து கௌரவப்படுத்தியிருப்பதையும் மறந்துவிட முடியாது. 1960களில் இருந்து இறக்கும்வரை பலதரப்பட்ட சிறந்த முன்னெடுப்புகளை மேற்கொண்டு வருகின்ற மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் தலைவராகவும் இருந்துவந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் தனது படைப்புகளை நூல்களாக வெளியிடவில்லை என்பது அவர் மீதான குறைபாடாக காணப்படுவதுண்டு. தன் மீதான விமர்சனங்களை புன்னகையோடு கடந்து செல்லும் இவர் 'எழுதுவது என் வேலை, புத்தகம் போடுவது என் வேலையல்ல' என பல முறை கூறியுள்ளார். தெளிவத்தை ஜோசப் இலக்கிய வியாபாரம் செய்யவில்லை, மாறாக மலையக இலக்கியத்தை வியாபகம் செய்தார் என்பதே இதன் பொருள். மலையக இலக்கியத்தில் ஆழ வேருன்றி விருட்சமாகி நின்ற தெளிவத்தை ஜோசப் மலையகத்திற்கு மட்டுமல்ல தேசிய, சர்வதேசிய ரீதியில் முக்கிய இலக்கிய ஆளுமையாக திகழ்கின்றார்.

தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில்...

இவர் மிக தீவிர கிரிக்கட் ரசிகர். திரைப்பட ரசிகர், இவரிடம் இலக்கிய பாடம் மட்டுமல்லாமல் இல்லற வாழ்க்கையில் நிறையவே கற்றுக்கொள்ளவிருக்கிறது. இறக்கும்வரை தன் மனைவியை 'வாங்க, போங்க' என மரியாதையாக விளிப்பார். அதற்கு அவர் கூறிய காரணம் 'நமக்கு மட்டும் அவர்கள் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும், நம்ப அவர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கக்கூடாதா?' என்பது. இன்றைய காலத்தில் ஏட்டில் எழுதுவதுபோல பலருடைய உண்மை வாழ்க்கை இருந்துவிடுவதில்லை. ஆனால் தெளிவத்தை அவர்கள் தன் மனைவியை விட்டுக்கொடுக்காத, விட்டு பிரியாத இணையர் என்பது அவரோடு நெருங்கிப் பழகியவர்களுக்கு மட்டுமே புரியும்.

அவருக்கும் எனக்குமான தொடர்பு பலவகைப்பட்டது. ஒரு தாத்தாவுக்கும் பேரப்பிள்ளைக்குமான உறவு, ஒரு எழுத்தாளனுக்கும் இலக்கிய ஆர்வலருக்குமிடையிலான உறவு, ஒரு இலக்கியவாதிக் கும் உதவியாளனுக்குமான உறவு எனக் கொள்ளலாம். இந்த உறவில் எத்தனை பயணங்கள், எத்தனை உரையாடல்கள், எத்தனை சிரிப்புகள். வழமையாக ஏதேனும் நிகழ்விற்கு செல்ல வேண்டுமென்றால் தொலைபேசி அழைப்பெடுத்து 'கமல் தெரியும் தானே அம்மா திலகரோட அனுப்புவாங்க இல்லனா உங்களோட அனுப்புவாங்க, நம்ப என்னா செய்றது' என அடிக்கடி கேட்கும் தெளிவத்தை, இன்று மல்லியப்புசந்தி திலகரும் நானும் இருக்க அம்மாவின் அனுமதி இல்லாமலேயே எங்களின் துணையுமின்றி தனிப் பயணம் சென்றுவிட்டார். 'இன்று நாங்கள் பாவிகளாக இருக்கின்றோம்'. இவரை இழந்துவிட்ட பாவிகளாக இருக்கின்றோம். அவரது படைப்புகளை முழுமையாக ஆவணப் படுத்திக் கொள்ள முடியாத பாவிகளாக இருக்கின்றோம்.

இனிவரும் காலங்களில் 'பாட்டி சொன்ன கதை' மாத்திரமல்ல, 'தெளிவத்தை தாத்தாவின் கதை'களும் கூட புதிய தலைமுறையினருக்கு வரலாற்று பாடமாகவிருக்கும் என்பதில் மாற்றுக்கருத்தில்லை.

ஆளு

- தெளிவத்தை ஜோசப்

கூழ்கொண்ட மேகம் போல் கனத்த மனதுடன் இருக்கின்றேன். அடைமழையில் அகப்பட்டு அலைமோதும் ஒரு சின்னப்பூவைப் போல் சின்னாபின்னப்படும் மனமும் அதன் நினைவுகளும் அடைக்கலம் தேடித் தவிக்கின்றன.

பைலும் டயரியும் இடதுகைக்குள் பிடிபட்டிருக்கிறது. மெதுவாகப் படி ஏறுகின்றேன். இரண்டாவது மாடியில் இருக்கிறது எங்கள் ஆபிஸ். படி ஏறிமுடிந்ததும் வரவேற்பறையின் வளைவான மேசையிடம் வாளிப்பான உடலுடன் உட்கார்ந்திருக்கும் குவெய்ன் ஒரு பறங்கிப்பெண். அப்பா சிங்களம். அம்மாவைப்போலவே பிறந்து வளர்ந்திருக்கின்றாள் இவள். ரத்தம் போல் சிவந்திருக்கும் உதடு குவித்து அவள் கூறும் 'குட்மோர்னிங்' கோபத்துடன் உள்ளே நுழைபவர்களைக் கூட குளிர்வித்து கோபவிறக்கம் செய்து விடும். அதுவும் கூட அவளுடைய பணிக்கான ஒரு பிளஸ் பொய்ன்ட்.

அந்த உதட்டுக் குவிப்புக்கு அவள் வகுப்பெடுத்திருக்க வேண்டும். இடையொடித்து நடை பயில்வதற்கெல்லாம் வகுப்புக்கள் இருக்கும் போது இதற்கு மட்டும் இருக்காதா என்ன!

அவளுடைய 'குட்மோர்னிங்'க்கு பதில் வணக்கம் கூறவோ அல்லது தலையசைத்து அதை ஏற்றுக் கொண்டதாகக் காட்டிக் கொள்ளவோ எனது பாரமான மனம் இடம் ஒதுக்கித் தரவில்லை. எழுந்து நடக்கும் ஒரு மரத்துண்டு போல் கண்ணாடிக் கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு உள் நுழைகின்றேன்.

இது தான் எங்கள் ஆபிஸ். எங்கள் என்ன எங்கள். என் ஆபிஸ்.. மைக்கல், அருள் நீக்கிலஸ், ஒன்டாச்சி, மொறிஸ், இந்திரா,

சரோஜா, சுபேய்தா, நலவன்சா, பெர்ராஜி என்று ஆண்களும் பெண்களுமாக கலகலவென்றிருக்கும் இடம் இந்த ஆபிஸ்.

கண்ணாடிக் கதவைத் தள்ளிக் கொண்டுபோன என் தலை தெரிந்ததும் கலகலப்பு ஒரு வினாடி அடங்கியது. அத்தனை முகங்களிலிருந்தும் ஓடி வந்த புன்னகைகள் என் முகத்தில் ஏறிக் கொண்ட பின்பும் என் முகம் மலர்ச்சிகொள்ள மறுக்கிறது.

உயர் ரக தேக்கு மரப்பலகை பொன்வண்ணப் பூச்சுடன் முடியிட்டிருக்கும் சிமென்ட் அரைச் சுவருக்கப்பால் ஆபீசின் வலது முலையின் ஒதுக்களில் டொலிபோன் போர்ட் முன், போர்டுக்கு மேலாகப் படபடக்கும் மையிட்ட இரண்டு பரந்த விழிகள் டெலிபோனிஸ்ட் பெர்ராஜியினுடையவை. கிட்டத்தட்ட நாற்பது வயதிருக்கலாம். கண்களுக்கு மட்டுமல்ல கால் விரல்கள் வரையும் கூட சமீபத்தை அழகுக் கலை அலங்காரங்களுடன் இருப்பவள் அவள். இந்த வயதில் இது தேவைதானா என்று சிரித்த படி கேட்பவர்களுக்கு இருபது வயதில் போடாமல் எப்போது போடுவதாம் என்று பாதிப் பூசணிக்காயை தன் அலங்காரங்களுக்குள் அமுக்கிக் கொள்ளும் லாவகி இந்த டெலிபோன் பெண்.

படபடக்கும் நயனங்களால் ஒரு தூரத்து புன்னகை வீசினாள். 'ஏதாவது கோல் வந்திருக்கலாம். அதை தெரிவிக்கத்தான் இந்த புன்னகை' என்று யுகித்துக் கொண்டபடி ஆபிசுக்குள் நுழைந்து பைலையும் டயரியையும் மேசையில் போட்டேன். தோளிலோ, முதுகிலோ 'பை' தொங்க விடும் பழக்கம் எனக்கு எப்போதும் இருந்ததில்லை. பாடசாலை நாட்களிலும் சரி இப்போதும் சரி. அதுதான் இந்த பைல் தூக்கல்.

'பிறகு பார்ப்போம்' என்னும் சில முக்கிய கடிதங்கள், ஆபிஸ் பத்திரங்கள் போன்றவை பைலின் கிளிப்புக்குள் அமுங்கிக் கிடக்கும்.

கும்பகோணத்தில் இருந்து வந்த 5 ரூபாய் அன்னப்பட்சி முத்திரையுடனான இந்தியன் ஏரோகிராம் நீல நிறக்கவரும் பைலில் அமுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் திறப்படாமல். ராசுதான் எழுதி இருக்கின்றான்.

ஆளு மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். அந்த ஆக்கினைகளை பார்க்கச் சகிக்க முடியவில்லை. இப்படி கஷ்டப்படுவதை விட செத்துப்போய் விடுவதே தேவலாம் போலிருக்கிறது. ஆனாலும் உயிர் பிரியமாட்டேன் என்கிறது. மறுத்து மறுத்துப் போராடுகின்றது உங்களை ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டால் போய்விடும் ஆளுவின் உயிர் என்று அம்மா அழுகின்றார்கள் என்று சென்ற கடிதத்தில் எழுதியிருந்தான்.

அதற்கு இன்னும் பதிலே போகாத நிலையில் வந்திருக்கும் இந்தக் கடிதம் என்ன செய்தி சொல்லுமோ தெரியவில்லை. உடைக்கப்பயந்து உடைந்து வாசிக்கத் தெரியமின்றி அப்படியே பைலுக்குள் வைத்துக் கொண்டேன். மனம் முழுக்க அந்தச் சிலுவையின் கனம்தான்.

நான் எனது மேசையிடம் வந்து நின்றதும் இண்டர்கொம் சினுங்கியது. கிளிப்பிடுங்கில் மேலாக அமுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வலது கையின் ஆள்காட்டி விரலால் இடது சட்டைக் கையை நீவி உயர்த்தி கைக் கடிக்காரத்தைப் பார்த்தபடி டெலிபோனின் பெர்ராஜியை திரும்பிப் பார்த்தேன். இண்டர் கொம்மில் அவள்தான்.

ரிசீவரை காதில் வைத்து என்னவென்றேன். 'குட்மோர்னிங் சர்' என்றவள் 'இன்டியன் பேங் மேனேஜர் அலெக்ஸாண்டர் இரண்டு தரம் கூப்பிட்டார்.. இன்னும் வரவில்லை என்றேன். வந்ததும் போடச் சொன்னார்.. போடவா' என்றாள்.

'கிவ் மி பைவ் மினிஸ்ட்ஸ்' என்றபடி கதிரையில் அமர்ந்தேன். அழகும் ஆகுதியும் கொண்ட அந்த சுற்றும் கதிரையின் புண்கள்

அரை சுவற்றின் மேற்பலவையின் அதே பொன் நிறத்தில் மின்னுகின்றன.

பிரபல்யம் மிக்க வெள்ளைக்கார கம்பெனியான 'வாக்கர் அன்ட் சன்ஸ்' நிறுவனமே எங்கள் ஆபிஸில் உள்ளலங்காரங்களைப் பொறுப்பேற்றிருந்தது. தரையிலிருந்து கூரையடி சீலிங்வரை ஜன்னல், கதவு, சுவர், அரைச்சுவர் என்று அனைத்திலும் அவர்களது கை வண்ணம் மின்னலிடுகின்றது. இந்த அனைத்து அழகு மின்னல்களையும் பஸ்ப்பமாக்கிய திருவிளையாடல் தீயினுடையது. எண்பத்து மூன்றில் பற்றிக் கொண்ட இனத்துவேச அக்னி அழகான எங்கள் ஆபிசை தீயுண்ட காடாக்கிவிட்டது. அழகான எங்கள் குடும்பத்தையும் பிரித்து கப்பலேற்றிவிட்டது. ஆளுவும் அம்மாவும் தம்பியும் கடல்தாண்ட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். ஆளுவின் நினைவுகள் என்னுள் அலை எழுப்பிக் கனமேற்றி வைக்கின்றது. பாரமிறக்க அடைக்கலம்தேடும் மனதுக்கு பெர்ராஜியின் அலெக்ஸாண்டர் பிரஸ்தாபம் இதமளித்தது.

அலெக்ஸ் ஒன்றும் இந்திய வங்கியில் மனேஜர் இல்லை. கரண்ட் அக்கவுண்ட் மெனேஜர் மட்டுமே.

பேங்கிலிருந்து பேசும் எல்லாருமே பெர்ராஜி மில்ஸுக்கு மெனேஜர்தான்! எண்பத்து மூன்றில் அடிக்க வந்த சிங்களக் காதையர்களுக்கு தமிழ் பேசும் எல்லோரும் தமிழர்களாகத் தெரிந்ததைப் போல. ஜோசப் அலெக்ஸாண்டர் கேரளக்காரர். பேங்கின் பி.ஆர்.ஓ.வும் அவர்தான். தேனும் பாலும் போல் அவர்பேசும் ஆங்கிலமும் தமிழும் கேட்போரை மயக்கிவைக்கும். மம்முட்டியின் திரைத் தமிழ்போல் கிரஹித்துக் கொள்ளவும்.

கொழும்பின் பிரலாக்களிலிருந்து உலக வங்கியில் கடன் பெற்ற ஒரே தனியார் நிறுவனம். அத்தனை அத்தனை இந்திய பணக்கார முதலாளிகளையும் வங்கிக்குள் வளைத்துப் போட்டுக் கொள்பவர் இந்த அலெக்ஸ்.

'நாங்கள் கொழும்பில் வங்கி துவங்கியதே உங்களைப் போன்ற வளர்ந்து வரும் சிறு தொழிலதிபர்களை ஊக்குவிக்கத்தான்' என்னும் அவருடைய பேச்சில் கிரகித்துத்தான் எங்கள் பெரியவரும் இந்தியன் வங்கிக்குள் அடைக்கலமாகியவர்.

எண்பத்தி மூன்றில் கொழுத்தியவர்கள் எங்களையும் கொழுத்தி இந்தியன் வங்கியையும் கொழுத்திவிட்ட கொடுமையை என்ன வென்பது. வெட்ட வெட்ட துளிர்ப்பதும் கூட இவர்களின் அடுத்த வெட்டுக்கான ஆயத்தங்களையும் உருவாக்கி விடுகின்றது.

மீண்டும் இண்டர்கொம் கூவியது. டெலிபோனிஸ்ட் மீண்டும் கேட்டாள். 'சரி போடுங்கள்' என்றேன்.

அலெக்ஸாண்டர் மறு முலையில் 'ஹலோ' என்றார். பிறகு தொடர்ந்தார். 'இன்கம்டக்ஸ் செக் இரண்டு லட்சம் வந்திருக்கிறது.. கரண்ட் அக்கவுண்டில் காசு குறைகிறது..?'

'குறைகிறதென்றால் எவ்வளவு?' என்கின்றேன்.

'முப்பத்தைட்டு போல் குறைகிறது. ஒரு ஐம்பதை காசாகக் கொடுத்தனுப்புங்கள்' என்றவர் பதினொன்றுக்கு முன் வரவேண்டும் செண்டறல் பேங்கிற்கு 11½-க்குக் கணக்கு போய்விட வேண்டும். 11 வரை பார்ப்பேன். பிந்தினால் திருப்பவேண்டி இருக்கும். இல்லண்ட்ரெவினியூ செக் என்பதால்தான் கூப்பிட்டுப் பேசினேன். திரும்பிப் போனால் உங்களைச் சிரமப்படுத்திவிடுவார்கள்.' என்றார்.

'ஓகே பதினொன்றுக்கு முன் வந்துவிடும்' என்று கூறி டெலிபோனை வைத்தேன். திரும்பி பெரியவரின் ருமைப் பார்த்தேன். என்னுடைய முதுகுக்குப் பின்னால் இருக்கும் பெரிய அறை அவருடையது. முழுச் சுவருமே கண்ணாடிதான். மறைத்துக் கொண்டு

மொத்தமான உயர் ரகத் திரை. திரைச் சீலையில் ஒரு மூலையைப் பற்ற வைத்தால் எரிந்து முடிய ஒரு மணி நேரமாவது ஆகும். அப்படி ஒரு துணி, அப்படி ஒரு நிறை.

உள்ளே பெரியவர் இருக்கிறாரா இல்லையா என்பது எங்கள் ஒரு வருக்கும் தெரியாது. ஆபிஸ் பியூன் ஆரியதாசவைத் தேடினேன். ஹல்துமுல்லைப் பையன் அவன். ஆளைக் காணவில்லை. மணி அடித்துக் கூப்பிட்டேன். கையில் துணியுடன் ஓடிவந்து அரைச் சுவற்றுக்கு மேலாக ஏன் சார் என்பது போல் பார்த்தான். 'பெரியவர் வந்துவிட்டாரா' என்று கேட்டேன். 'இல்லை' என்றான். என்ன செய்கின்றாய் என்றேன்.

'கதவின் பித்தளைக் கைப்பிடி ஏன் பளீரென மின்னவில்லை' என்று நேற்று கத்தினார். 'ஓழுங்காய் இரு இல்லாவிட்டால் வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுவேன்' என்று மிரட்டினார்.. அதுதான்.

அதுதான் பிரஸ் பொலிஷைக் கையுமாக இருக்கின்றாயோ. கவனமாகவே தேய்.. தேய்த்துத் தேய்த்தே கைப் பிடியை கழற்றிவிடாதே' என்று சிரித்தேன். 'பெரியவர் வந்தவுடன் எனக்குச் சொல், அவசரம்' என்றேன்.

பெர்ராஜியிடம் சொல்லி கேட்டுட்டு அறிவிக்கச் சொன்றேன். பெரியவர் உள்ளே வந்ததும் எனக்கு அறிவிக்கும்படி.

காரைக் கண்டதும் சல்யூட் அடித்து கேட்டைத் திறப்பவர்கள் இவர்கள். எல்லாருக்கும் முதலாவதாக இவர்களுக்கே தெரியும் பெரியவரின் வருகை. ஒரு ஐந்தே நிமிடமிருக்கும். ஆரியதாச எட்டிப்பார்த்தான்.

பெரியவரின் வருகையைக் கூற வாயிலோன் மணி அடித்தான். அவர் உள்ளே வந்து அமர்ந்து தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ள ஒரு ஐந்து நிமிடம் கொடுத்த பிறகு உள்ளே நுழைந்

தேன்.

'காசு எப்படி பத்தாமல் போயிற்று' என்றார். 'நான் ஒன்றும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை' என்று ஒரு எரிச்சலுடன் கூற நுனிநாக்கு துடிக்கின்றது. ஆனாலும் மௌனமாக நின்றிருந்தேன்!

'Who will go' என்றார். நான்தான் போகவேண்டும் என்றேன். 'கெட் ரெடி அன்ட் கம்' என்றார்.

காசுடன் நான் பேங்கிற்குள் நுழைகையில் மணி பத்தேழுக்கால். சிலிப்பையும் காசையும் கவுண்டர் வரதனிடம் நீட்டி விட்டு வசதியாக ஒரு சோபாவில் அமர்ந்து கொண்டேன்.

பைலைத் திறந்தேன். நீல நிறக்கவர் கைக்குள் வந்தது. பாரமான மனதுடன் கவரைப் பிரித்தேன். கலங்கிக் கலங்கி கரைகின்றது கண்ணீர். எழுத்துக்கள் பிடிபட மறுக்கின்றன. கடிதம் முழுக்க ஆளுவின் முகம் என்னைப் பார்க்கின்றது. தம்பியின் குரல் காதுக்குள் இறங்குகிறது.

ஆளுவின் இறுதிக்கிரியைகளில் உங்களால் கலந்து கொள்ள முடியாதது துர்பாக்கியமே... அம்மா இனி எழும்புவார்களோ தெரியவில்லை... முகமும் மறைகின்றது குரலும் மறைகின்றது.

தோளில் கை வைத்த வரதன் டிப்போசிட் ஸ்லிப்பை நீட்டியபடி 'ஆர் யூ ஓகே' என்றார். 'ஐ ஆம் ஆல்ரைட்' என்றபடி பணம் போட்டுவிட்டதைக் காட்ட அலெக்ஸாண்டரின் அறைக்குள் நுழைந்தேன்.

thelivathai.joseph@thaiveedu.com

சாகித்ய ரத்னா தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின்

ஆய்வு, ஆவண சேகரிப்புப் பணிகளைக் கௌரவித்து
பாக்யா பதிப்பகம் முன்னெடுக்கும்
நிலைபேறான நினைவேந்தல் திட்டம்

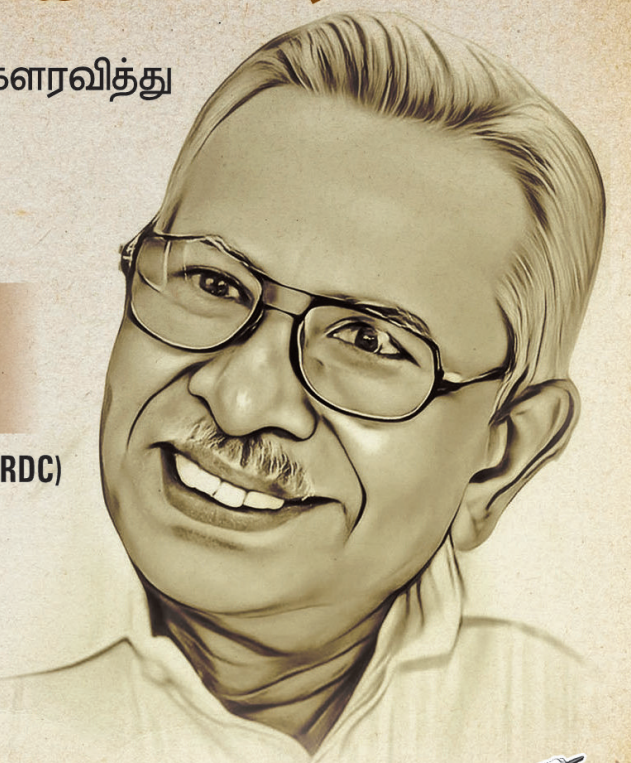
தெளிவத்தை ஜோசப் ஆய்வகம் - ஆவணகம்

Theliwattai Joseph Research and Documentation Centre (TJRDC)

திருமதி. பிலோமினா ஜோசப் அம்மையார்
அவர்களின் கராங்களினால் திறந்துவைக்கப்படுகிறது

நாள்: 04/12/2022 - காலை 10:00 மணி

நிலையம்: 204/1-D, First Floor, Averiyawatte Road, Wattala

குறிஞ்சி நிலத் தலைவன்

நவம்பர் 12, 2022 சனிக்கிழமை பிற்பகல் Scarborough Village Recreation Centre-இல் இடம்பெற்ற, 'குறிஞ்சி நிலத் தலைவன்' தெளிவத்தை ஜோசப் நினைவேந்தல் நிகழ்வின் நினைவுப் பகிர்வு.

படம்: விக் கிருபா (தடயம்)

